

नं० ४८५८

नाम — महाविद्यासागर चन्द्रोदयः

कर्ता — महंत योगीश्वरजी राजपुरी

पत्र संख्या — ८५ पत्राणि

विषयः — संतम्

महाविद्यासारचन्द्रोदयः

धृष्ट

4859

F-96

पूरी

महावीरचरितम्

संज्ञ

१२०

९

श्रीगणेशाय नमः॥ ध्यायेन् ध्याय मव घसं घ हरणे तन्यो मगो वर्दितैर् युक्ते वारिरुहेऽखितो दुन्यपसंकासं स्थितं मूर्धनि ॥
 मेशादिप्रतिभे वराभयकरं शुक्लं शुक्लात्तं कृतं मुक्तामाला विराजितं स्मितमुखं स्रक्चंदनाद्युज्ज्वलं ॥ १ ॥ पन्नेत्रां बुज
 वीक्षणाय रशस्यार्थप्रदो वै भवेद्यस्मादेव हर्षाभां करेण स्याद् श्रीगुरुतं पदः ॥ इन्द्राद्यैकसमर्गशर्म हरियुक्
 संवर्तिकासर्गयुक्सावित्रीभाताद्यशक्तिसविसर्गकात्मकं चितं पे ॥ २ ॥ सिंदूरोज्ज्वलदेहिनं सुरुचिरप्रोदंडशुद्धज्ज
 लं सोमार्कानलनेत्रपद्मलसितं स्थूलोदरं मोदकं ॥ विभ्राणं वरदानेयकारुहेः पाशं कुशेभूषणे धीजंतं गिरिजासुतं
 तिरिनं वैदेगणेशं परं ॥ ३ ॥ पत्कार्णतालोत्थसमीरेण ननशंतिविद्याः श्रयतामशेषाः ॥ सचंद्रार्वात्मकमां विकेपंतं विज्ज
 राजं परिशीलयेति शं ॥ ४ ॥ ताराहारविराजितां सुरुचिरक्षीराभवेलां परांपुस्तं स्फुरतिकमालिकां च दधतीं पारणं बुजा
 म्यांसदा ॥ श्रीमत्स्थारदचंद्रकोटिसदृशं हंसाधिष्ठितं सुतं सेवेहं विधुशेखरां त्रिनपतां सुष्ठुः प्रियो भारती ॥ ५ ॥ पापहृ
 पालवमुपेयमूढधीर्जायते कविरोहिभूतले ॥ वासनासककेलवरां गीरंतां स्मरामि भगामुखं वेदितां ॥ ६ ॥ यत्कांत्याहि

श

९

प्रसर्वकं ॥ ४५ ॥ होमकर्म च चत्सर्गसहितं चतुर्तमं किं नारसकर्म प्रभेदेन जिह्वा मुहवस्य च ॥ ४६ ॥ निर्णयं चागुलि
 नां रसकर्म विभेदतः ॥ हवनोपद्रमानं तत्रैतत् प्रधानको ॥ ४७ ॥ तत्कर्मैर्द्रव्ये दोषानां स्वरूपस्य च निर्णयं प्रा
 यश्चित्तं विधिं पश्चात् रसकर्म विनिर्णयं ॥ ४८ ॥ तदो दोषजनोपानां देवतानां विनिर्णयं ॥ ऋतूनां च तथा पश्चादि
 नेयमविनिर्णयं ॥ ४९ ॥ अथास्मानां निर्णयं च तिथीनां निर्णयं ततः ॥ वारां निर्णयं पश्चात् प्रयोगे रसकर्मैः
 णां ॥ ५० ॥ अथेतदनु रोधेन सनातां च निर्णयं ॥ घोढानां मथमुद्राणां प्रवक्ष्यामि विनिर्णयं ॥ विन्यासानां
 निर्णयं च पश्चात् पश्चात् पिशुनः ॥ मंत्राणां लेखने द्रव्यनिर्णयं वैततः ॥ ५१ ॥ मंत्रांता र्थो जनीयानां प्रवक्ष्यामि
 र्णयं ततः किल ॥ षट्कर्मणां प्रयोगस्य च निर्णयमुत्तमं ॥ ५२ ॥ भूतार्थस्यापि तथा निर्णयं च ततः परं ॥ स्वे
 तवर्णसंयुक्तसंडलानां च निर्णयं ॥ प्रयोगान्ते रसकर्मविधिं शोषनिवारके ॥ पूजाधिकारणानां च प्रदिष्टा
 निर्णयं ॥ प्रदिष्टाभिषेकाणां संस्कारस्य विधिं परं ॥ दिङ् निर्णयं सपर्यायं प्रदिष्टाभिषेकविधिं ॥ शाखापतनमे

५०

५१

५२

सासुर

रूपंततः॥ सजोमानमिकीं पश्चात्प्राग्वर्तनकमुत्तमं॥ प्रागाद्याशानिर्णयंचसत्यसजकपोषथा॥ आवाहनविधिंप
आहसुपुमोपचारैकेः॥ पूजनंसांष्टांगनमनविधिंपश्चात्प्रदक्षिणं॥ विष्टकसेनमुक्तां चसमवेनविधिततः॥
पादतीर्थप्रसादादिग्रहणस्यविधिंपरं॥ नित्यस्रजाक्रमोक्षेयोःमंत्रशारदैः॥ प्रकाशेतुर्षकेवद्वेयेवेतापकमन्त्रपुरा
न॥ ऋषिन्यासंवारन्यासंमंगलन्यासंततःपरं॥ ध्यानंकोपत्रोद्धतिमात्रं॥ पुरश्चर्यानिर्णयंचद्रव्याणां तमे
होमकर्मणि॥ ततःप्रयोगान्शुभदानप्रकाशेपंचमप्यथा॥ कालीमंत्रान्ब्रविष्णामिपरवारिणप्रदायकान्॥ ए
तदाचमनंपीठन्यासंघोटादिकंतथा॥ ऋष्यादिवर्णनासाश्च ध्यातमध्यादिकस्यच॥ पीठपूजाविधिंपश्चाद्यं
त्रोद्धारंततःपरं॥ ग्राह्मीनामर्चनंचपुरश्चर्याविधिततः॥ निर्णयंहवनीयानां प्रयोगानांशुसिद्धिदानं॥ वक्ति
दानविधिंमंत्रसिद्धिदंष्टकेपरान्॥ तांणिपारिवलसिद्ध्यर्थदायकान्मंत्रकाततः॥ विधिमाचमनस्येहपागद्वा
रिक्रियांततः॥ पागस्थानध्यातविधिंभूतोत्सारकंणकंततः॥ सिरवायाबंधनंपश्चादुपवेशविधिततः॥ पुष्पा

शेषानकेपश्चाद्यंत्रधारमतः परे ॥ लेखनीयासराणांचलेखनस्यविधिततः ॥ विधानेदेनयंत्राणांवदिष्टासु
 कृतिततः ॥ लेखनीयासराणांचलेखनस्यच ॥ ध्रुवादीनांशवांतानांसपर्षायाविधिततः ॥ अविन्यासंकरं
 न्यासंमातृकायाविधिं ॥ अस्याः षोढान्यासविधिंमर्धादिस्थापनस्यच ॥ ततोध्यानं प्रवृत्त्येहमावाह
 नविधिततः ॥ प्राणप्रतिष्ठापनंचसपर्षायाविधिततः ॥ विधिमावरणार्चयाः प्रवृत्त्येसर्वसिद्धिदं ॥ अ
 स्मावलिविधिंपश्चाद्रहस्येनजपस्यच ॥ पुरश्चर्याविधिंपश्चात्कुल्लुकायाः प्रदर्शनां ॥ हवनीयद्रव्यनिपातिमभि
 मिषेचनविधिततः ॥ ततोभिषेचनविधिंमनुभेदनूततः ॥ पुरश्चर्याविधिंवक्ष्ये एकद्वित्रिविधेदतः ॥ साधनंवी
 रशब्दोपारथवक्ष्येप्रकाशंका ॥ कुमायाः सप्तमेमंत्रान्महासिद्धिप्रदायकान् ॥ तेषांमृष्यामिदिकविधिंव्या
 पकेविधिमुत्तमं ॥ वर्णन्यासस्यनवयोनिन्यासस्यततः परं ॥ रतिमूर्तिन्यासयोश्चवर्णेषुन्यासयोर्विधिं ॥
 ध्यानंमानसिकीं पूजां संखादिस्थापनंततः ॥ षोढार्चनविधिंपीठमतोरुद्धतिमुत्तमं ॥ गुरुपादुवर्चनविधिं

पूजापञ्चोद्धतिततः॥ मूर्तिप्रकल्पनमनोसुखरंतदनंतरं॥ विधिमावरणचायास्त्यागांतांस्ततः परं॥ पुस्तक-
 र्पविधिंपश्चाद्भवनीयहविनिर्णयं॥ प्रयोगान्विधानवक्ष्येकामनाभेदतस्ततः॥ शायोद्धारप्रवक्ष्येहविद्यां
 नित्यसंयुतां॥ पञ्चोद्धारप्रवक्ष्येहप्रातःसूत्याविधिततः॥ अथेतदनुरोधेनविशेषंस्नानकर्मणि॥ ह्या
 रायणसंयुतं वक्ष्येसंध्याविधिततः॥ तर्पणस्यविधिंपश्चादेतदाचमनस्यच॥ विधिंपश्चाद्वाहपूजाविधिं
 वक्ष्येततपरं॥ एतदृष्यादिकेस्वस्थाः प्रवक्ष्येभुक्तदं परं॥ नित्यसारव्यासविधिंस्वात्मनोरक्षणास्यच॥ अथ
 सनघंशान्यासविधिंनंततः परं॥ नवषोडशान्यासविधिंपीठन्यासविधिततः॥ नित्यारण्योश्रीन्यासविधिं
 स्रष्ट्यादिभेदतः॥ त्र्यंबुषोडशान्यासविधिंत्रिपुरान्यासकस्यचान्यासविधिंपश्चान्नित्यान्यासविधिततः॥
 विधानंयोगिनीन्यासस्यापुधन्यासकंततः॥ महात्रिपुरसुंदर्याध्यानंवक्ष्येमनोहरं॥ अंतर्प्रागविधिंवक्ष्ये
 त्रिपुरायायथाभवेत्॥ पथिकदेव्यर्चनंचविधिंवक्ष्येततः परं॥ पात्रारण्यस्थापनविधियोगपिठार्चनस्यच॥

रति ३

६
 ६
 मादत्तमुखापिठानां मातंग्याः पिठकस्य च ॥ आवाहनादिकं देवा भवेत्स्त्री पत्रकेषु च ॥ वसुपुष्पोपचारे च
 सपर्याया विधिततः ॥ आवाहनामर्चणस्य विधिं वक्ष्ये ततः परं ॥ पंचपंचिक पूजाया विधिं वक्ष्ये ततः परं ॥
 पंचकोशार्चनस्य विधितथा कल्पलता चने ॥ पंचकामदुधार्योस्तथारत्नाचनस्य ॥ तथा समपूजाया
 स्तथाऽस्त्रायार्चनस्य च ॥ घडदर्शनार्चनं विधिं प्रवक्ष्यामि समा सतः ॥ वाराह्यावदुक्तस्यापि प्रवक्ष्यामि
 बले विधिं योगिन्याः क्षेत्रपालस्य महागणपतेस्ततः ॥ बले विधिं प्रवक्ष्यामि यथाश्चादायदित्यथा ॥
 नृपकस्तकछागादिवले वक्ष्ये विधिततः ॥ आरात्रिकं कर्म नित्या नित्यविभेदतः ॥ कुमारी पूजनविधिं
 सुवासिन्यायथा भवेत् ॥ कुमारबुद्धादीनां पूजने विधिमुत्तमं ततो विसर्जनांतं च कर्म वक्ष्याम्येव ततः
 तत्प्रयोगान् सुभदान् महासिद्धिप्रदायकान् ॥ प्रकारेण वसुसंख्या के भैरवाश्च मन्त्रपरां ॥ तस्योक्त्या स
 म्यं कृष्यादिन्यासकस्य च ॥ शतस्यावांतरन्यासविधिं वक्ष्याम्यनंतरं ॥ अस्याध्यानं प्रवक्ष्यामि भुवने चर्या

श्व३

वक्ष्ये ४

६ ४२

विधिं

भूर्तिना एन्या
सयेश्वर कामा
एव न्यासक
स्य व ३

मनोहरं ॥ ततः सपर्यायं च सपर्यायविधिमुत्तमं ॥ पुरश्चर्याविधिपश्चादेतच्छेत्तव्यनिर्णयं ॥ प्रकाशेतिधि
संख्याकेभैरव्याश्चमन्त्रपरान् ॥ विशेषपीठन्यासानां विधिमासांततः परं ॥ आसामृषिन्यासकंच अंगन्या
संततः परं ॥ नवयोनिन्यासविधिं द्रुपदिन्यासकस्य च ॥ मुभादिन्यासकस्य भूषणभूषणन्यासकस्य च
ततो ध्यानं प्रवक्ष्ये हं पीठार्चनविधिततः ॥ गुरुयं द्युपचनस्यापि सपर्यायचक्रमुत्तमं ॥ अवरणनामचनस्य ततो
बलि विधिततः ॥ पुरश्चर्याविधिपश्चादेतच्छेत्तव्यनिर्णयं ॥ प्रकाशेऽंगुलि संख्याके छिन्नमस्तामन्त्रपरान्
न्यास एतत्तंत्रानुरोधेनाचमनस्य विधिततः ॥ पीठापीठन्यासविधिं द्रुपदिन्यासकंततः ॥ ध्यानं वक्ष्यामि
पूजापायत्रं सोमनायकं परं ॥ योगपीठार्चनविधिमावाहनविधिततः ॥ सपर्यायविधिं सुखैरवणानां यथा
नवेत् ॥ पुरश्चर्याविधिपश्चादेतच्छेत्तव्यनिर्णयं ॥ ततो बलि विधिपश्चात्प्रयोगान् सुमनोहरान् ॥ प्रकाशे
तुद्रव्योक्तवक्ष्ये धूमावतीमनुं ॥ ऋषिन्यासं करं न्यासमंगन्यासंततः परं ॥ अस्याध्यानं पूजनं प्रयोगान्

गा ३

विविधान्ततः॥ वागलापामनूतवद्वेपमहास्तंभकरान्ततः॥ पीठन्यासंततः॥ पञ्चादृष्ट्यादित्यासमुत्तमं॥
 ध्यानमस्यस्ततो यंत्रंततो ह्यावरणवर्तनं॥ पुरश्चर्याविधिंपञ्चाद्वेत्तव्यमप्यविनिर्णयं॥ महास्तंभकरणत्र
 प्रयोगान् शुभदानपरान्॥ ततो नमस्कारं मंत्राश्च शुभेदेष्टव्यं दायकान्॥ तदृष्ट्यादित्यासविधिंपीठन्यासादि
 पूर्वकं॥ पूजाविधिंसंयंत्रे च पुरश्चर्याविधिंततः॥ प्रकाशेरविसंख्याकेशुभदासुसिद्धिदान्॥ नाददेव्याम
 नूतत्रविधिं मृष्ट्यादिकं स्पष्टं॥ ततो ध्यानं प्रवक्ष्यामि यंत्रोद्धारं शुभावहं॥ अवरणानामर्चनं च वर्तते विधि
 मन्तरं॥ पुरश्चर्याविधिंपञ्चाद्वेत्तव्यानां विवेचनं॥ ततः प्रयोगान् शुभदानं महासाम्राज्यदायकान्॥ क
 मलापामनूतपञ्चादृष्ट्यादिविधिंततः॥ तत्पूजनमप्यप्यविधिं यंत्रोद्धारपूर्वकं॥ तत्प्रयोगान् प्रवक्ष्यामि हे प्र
 काशे कामसंख्यके॥ त्वरितापामनूतवद्वेपसीघ्रसिद्धिविधायिनं॥ पीठन्यासादिपूर्वंच विधिं मृष्ट्यादिकं स्प
 ष्टं॥ तत्पूजाविधिं यंत्रोद्धारपूर्वंच समर्चनं॥ तत्प्रयोगानां शुसिद्धिप्रदावदप्यप्यशेषतः॥ वागवादिन्यास

वृत्तवद्वेषवकसिद्धिदायकान्॥ तस्योठप्राप्तसर्वं च विधिमुष्पादिकं ततः॥ तत्सूजनस्यापि विधिं यंत्रोद्धार
 र्पूर्वकं॥ पुरश्चर्याविधिं पश्चाच्छ्रवणोपविनिर्णयं॥ प्रकाशे लोकसंख्याके दुर्गायाः शुभे दोमन्॥ तद्विष्पादित्या
 सविधिं पीठन्यासप्रसूतकं॥ तत्सपर्याविधिं पश्चात्सुरश्चर्याविधिं ततः॥ वक्ष्यवक्ष्यामि गुरोर्मंत्रान् मनोहरान् ततः सम्प
 पीठन्यासादि पूर्वंच ऋष्यादीनां विधिं ततः॥ ततो ध्यानं प्रवक्ष्यामि शुभमावरणार्चनं॥ पुरश्चर्याविधिं पश्चाच्छ्र
 वणोपादानां विनिर्णयं॥ प्रकाशे पंचदशोऽस्य शुभदंतरणोर्मनुं॥ पीठन्यासादि पूर्वंच विधिमुष्पादिकं स्पष्टं च॥ वि
 धानंतत्सूजनस्य यंत्रोद्धारप्रसूतकं॥ पुरश्चर्याविधिं पश्चाच्छ्रवणोपादानां विनिर्णयं॥ शिवमंत्रं शिवकरं पीठन्यासा
 दि पूर्वकं॥ ऋष्यादीनां विधिं पश्चाद्ध्यानं पूजाविधिं ततः॥ यंत्रोद्धारप्रसूतकं पुरश्चर्याविधिं ततः॥ अथ विष्णो
 र्गामिहामंत्रं भवबंधविमोचकं॥ एतदाचमनस्योहके सैव न्यासकं स्पष्टं च॥ तत्त्वन्यासमृषिन्यासादिकं सूर्योक्तं
 रव्यं कततः॥ वक्ष्यामि ध्यानं विस्मरतु यह्मकरपरं॥ योत्राणां तिर्णयं पश्चाच्छ्रवणं नमते न च॥ आवरणो नाम चर्चन

स्पेनेवेद्यविधिमाप्यथ॥ पुरश्चर्याविधानं च हवनीयविनिर्णयं॥ वसुधामप्रकाशं च वद्रुकस्य महा मनु॥ तद्ध
 ष्यादिविधिं पीठन्यासपूर्वतन्तं परं॥ मूर्तिन्यासं ततो ध्यानं सात्विकादिविभेदतः॥ यंत्रोच्चारंततो र्चायावि
 धिं सावरणमाच॥ पुरश्चर्याविधिं पश्चाच्छांतव्यातां च निर्णयं॥ ततो वले विधिं मंत्रसहितं शुभदं परं॥ निरु
 प्येतसाधकस्य पंचकस्यास्ये गुरुः॥ शांखाचदमतेनापि विनयेन कुलेन च॥ वेधे गाने विगितेन च चोरे
 रातथारखलु॥ तथा शुचिप्रतिष्ठायां प्रामाणिक्याधिया किल॥ दक्षतया ह्यश्रमेण मननेन परम्यहि
 सुलक्षणा कुले श्रवणं भितावयं वेपुतः॥ सत्तनागमार्थसोरुतिममो मधुपो यथा मंत्रपत्रादिमुख्य
 बुनिपुणैर्लोकमोहकः॥ कल्याणदशतो भद्रको हि शुभलाभकृतः॥ निर्मलः संशयादीनां छेत्वा ह्यका
 रचष्टवित्॥ तर्की पोहविनास्यश्च तर्वक्रोपनंतदका॥ सूक्ष्मवेत्ता देशकालज्ञानी त्रिविधकालवित्
 सिद्धज्ञो निग्रहानुग्रहदाक्षो विवेधकृतः॥ बोधने निपुणः कृत्स्नप्राणि संरक्षणे हितः॥ स्वतंत्रेन्द्रियसंस

गोमिदुर्गनेदकः॥धुरिगण्यःसतां सम्यगंतिर्येणपुतस्तथा॥पात्रापात्रविभेजोहरि श्रीकंठरूपकः॥
 साधुदेहेनसक्तश्चममतारहितोहिसः॥आघंडतुष्टःस्वाधीतोऽखंडसक्तविराजितः॥तत्त्वभक्तावनपरोधे
 र्यशालीदयापुतः॥ईश्यास्यलसद्वक्रोभक्तिप्रातोऽरिवत्तात्मकः॥शिष्यशास्तास्येष्टदेवप्राप्तो नार्यवर्तनो
 त्सुकः॥नित्येनैमित्तिकेकर्मण्यसक्तःकर्मतत्परः॥रागादिषुस्वनासक्तोऽहंकारेविवर्जितः॥निजधर्मत
 पोविद्यानुष्ठानामविवेचकः॥श्रुत्याश्रमतपोज्ञप्तिपुण्यानां हि विवेचकः॥अतिछायाप्रपञ्चसंतुष्टो
 एदोषविमर्शकः॥इवकाताघनासक्तःसुसंगव्यसनांकितः॥दुःसांगव्यसनात्पांक्षीनोहंसतिवर्जितः
 हंक्षीतोऽवश्यवृत्तौसुलुलुपपरोपिच॥अवातको गवतिगमिलव्यवर्णःपरःशिवः॥बोधकोमंत्र
 यंत्रादिविद्यानातिर्येक्षतः॥असंकल्पाविकल्पश्चसदात्मात्यंतपुण्यस्तु॥निदास्तुतिसामोदासी
 ह्यपेक्षाविमुखोवितुः॥उक्तलक्षणसंपन्नोभुविचेत्श्रीगुरुस्तदा॥शिष्योऽस्योत्तारकःसोयंविरच्यातो

ए ४

नायथा किल ॥ तदुक्तं कुलार्णे वे श्रीगुरुः परमेशानि शुद्धवेषो मनोहरः ॥ सर्वलक्षणसामन्तः सर्वावयवशो
 नितः ॥ सर्वागमार्थतत्त्वज्ञः सर्वमंत्रविधानवित् ॥ लोकसंमोहनाकोरो देववत्प्रियदर्शनः ॥ सुमुखः सुल
 नः स्वच्छः संशये छेदकारकः ॥ श्रेयसाकांक्षेष्टतः ऊहापोहविदुच्चलः ॥ अतर्मुखो वहिर्दृष्टिः सर्वज्ञो देश
 कालवित् ॥ आत्मा सिद्धि त्रिकालज्ञो नित्यहानुग्रहदायकः ॥ वेधको बोधकः शांतः सर्वजीवदयापरः ॥ स्वा
 धीनिंद्रियसंचारः षडंगविज्ञपक्षमः ॥ अर्वागण्योऽतिगंभीरः पात्रपात्रविशेषवित् ॥ शिवविष्णुः समः सा ॥ ५
 धुर्नच दर्शदूषकः ॥ निर्भनित्यसंतुष्टः स्वतंत्रो नित्यशक्तिमान् ॥ सङ्गतवत्सलो धीरः स्रुपालुः स्मितपूर्ववा
 कः ॥ भक्तः प्रियः सर्वसंमोहंभीरः शिष्यसासिता ॥ स्वेष्टदेवगुरुप्राज्ञावनिता पूजनोत्सुकः ॥ नित्येनेमिति
 के कामे रतः कर्मण्यतं दितः ॥ रागद्वेषभयक्रोशदंभाहंकारवर्जितः ॥ स्वविधानुष्ठानतपोधर्माणां प्रकाश
 कः ॥ वर्णाश्रमज्ञानतपोधर्माणां च प्रकाशकः ॥ पदछात्नाभसंतुष्टो गुणदोषविभेदकः ॥ स्त्रीधनादिषु ॥ ६

नासक्तो दुःसंगव्यसनांकितः॥ सर्वाहंभावसंपुक्तो निर्द्वन्द्वो नियतश्रुतः॥ अलोलुपो हि संकल्पपक्षपातिवि-
 चक्षणः॥ वित्तविद्यादिनिर्मत्रपत्रतंत्रादिविक्रयि॥ निःसंकल्पो विकल्पश्च विभीतात्मा ति धार्मिकः॥ तुल्य-
 निंदास्तुतिर्मेति निरक्षो नियामकः॥ इत्यादिलक्षणोपेतः श्रीगुरुः कथितः प्रिये॥ अथोच्यंते लक्षणानि सि-
 ष्यस्य पिशुनानि च॥ शमादिसाधने साम्यदत्तचित्तो गुणदियुक्तः॥ धवलांबरधारी प्राज्ञः पूरणपुशक्तधीः॥ च४
 शुद्धांतः करणस्य तत्रतचरि सदाशुविः॥ आघंटाचारपुगूभक्तिदयाश्रद्धाभिरचितः॥ कृतज्ञो धर्मनिश्चय-
 त्वलोकविसमंतः॥ परलोकास्तित्वपुक्तो धर्मशीलो दयाकुण्डलः॥ विस्वासनम्रतापुक्तो वित्तदेहादिति स्पृहः
 दुःसाध्यसाधने दक्षो दक्षः शौर्यमुकर्मणि॥ पराक्रमोत्साहशाली स्वतुकूलक्रियारतः॥ निर्मिदोलब्धवर्णश्च
 तत्त्वभाषणतत्परः॥ मुक्तिकान्तभिलाषो च न्यस्तुकार्थवित्तया॥ विशालभारतीशाली वली सभ्यासतत्परः
 निगूढो मनने दक्षो निर्व्याजेन च संकेतः॥ नासाधुकारी वीरश्च स्वांतदारिद्र्यवर्जितः॥ कृत्स्नकार्पातिकुशली स्व

छिद्योयं समीरितः॥ गुरुग्राह्यः सर्वोसोतात्यो नवतिकरहिचित्॥ तदुक्तं श्रीकुलार्णवे॥ सखिष्यंतु
 कुलेशानि शुभलक्षणसंयुतां॥ शमादिसाधनोपेतं गुणशीलसमन्वितं॥ स्वच्छदेहावरप्राप्तंधार्मि
 कं शुद्धमात्रसं॥ दृढव्रतं सदाचारं श्रद्धाभक्तिदयाचितं॥ सूतज्ञं पापभिरुचसाधुसज्जनसंमत्तं॥ आ
 स्तीकंदानशीलंच सर्वहितैरतं॥ विद्यासवितयोपेतंधनदेहाद्यवंचकं॥ असाध्यसाधनेश्वरं मुत्स
 हवत्संयुतं॥ अनुकूलक्रियोद्युक्तमप्रमत्तं विचक्षणं॥ हितसम्यग्मितस्मरं भाषणं मुक्तभ्रूषणं
 सद्गुत्तगृहीतार्थचतुरं बुद्धिविस्तरं॥ दक्षमभासितं गूढं चित्तमनिर्व्यातं मेवकं॥ विमृश्यकारिणं
 वीरं मनोदारिद्र्यवर्जितं॥ सर्वकार्यातिकुशलं स्वच्छं सर्वोपकारकं॥ स्वस्त्यौपरितिंदायं विमुखं
 सुमुखं प्रियं॥ जितेन्द्रियं सुसंतुष्टं धीमंतं ब्रह्मचारिणं॥ सत्काधिव्याधिचापल्यंदुःसंकातंकवर्जि
 तं॥ गुरुध्यातस्तुतिकथोसवार्चनं दनोत्सुखं॥ गुरुदेवतसद्भक्तिकातिनीपूजनात्सुखं॥ तिसंगुरु

समीपस्यंगुरुसंतोषकारिणं ॥ मनोवाकतनुनिर्तिसंगुरुकार्यसमुद्यतं ॥ गुरुर्वाज्ञापालकं देविगुरु
 कीर्तिप्रकाशकं ॥ गुरुवाक्यप्रमाणज्ञंगुरुश्रुश्रवणरतं ॥ चिन्तानुवर्तितं प्रेत्यकारिणं कुलनापिकं
 तज्ज्ञाभिमानगुर्वज्ञावर्जितंगुरुसन्निधौ ॥ निरपेक्षंगुरुद्व्येतत्प्रसादाभिलाषिणं ॥ कुलधर्मैक
 थायोगीयोगीनोकोलिकप्रियाप्रियादिल्लक्षणपेतंगुरुः शिष्यं परिग्रहेत् ॥ शिष्याणां देशकश्चात्र
 वर्जितः प्राच्यतेऽधुना ॥ चलबुद्धिः कुम्भरोगिव्याधिपुक्तलक्षणः खलः ॥ ह्रस्वश्चिन्तनखः शपावरदत्तावल
 निष्ठुतः ॥ नारीजितोऽप्रमाणगिकुरितोहीतदेहेकगाम्रमितासनकोरोमितसंभाषणरतः ॥ ईदृग्विध
 गुरोर्पुक्तंगुरुशिष्यापिवर्जयेत् ॥ यतदुक्तं क्रिणसारसमुच्चये ॥ शिष्यश्चैवात्मकद्विनेत्ररणिचवामणः ॥
 कुतस्वाश्यावदंतश्च स्त्रिजितोद्यधिकाराकः ॥ हीनताः फण्टीरोगिवद्वासीवद्वात्मकः ॥ एतेर्देवि वि
 हीनोपः सगुरुसिष्यसंमतः ॥ विवर्ज्येथगुरोरैवं सिष्यः प्राच्यतेऽधुना ॥ गतशोश्चोपागदुष्टाविरूपोऽस्यगुरु

स्तथा॥ अथदीक्षापुतोभेदवादीहोवःसठःखलः॥ विकृतांगोधिकंगश्चहीनावपवसंयुतः॥ पंगत्वादितोस्थि
 शेतिशंदुर्ब्रह्मसंयुतः॥ कोविदत्वाभिमानाह्योवेषधारीनिजेच्छा॥ दुर्विकारांगचेष्टादिसंयुक्तोवेहीनदेह
 कः॥ निशालुगलस्ययुक्तालुङ्गतापुतः॥ युक्तसंद्रजडास्यांघृतदिव्यसतान्वितः॥ ॥ घृतकर्मरतस्वा
 तोयुक्तोदुव्यसनेनच॥ दिवानिशकपाठादोतिरोहितवपुस्तथा॥ त्रिलोणभक्तिरहितः सुद्रुतव्यसमुख्यगः
 चंचलराघ्यत्वधीमानकुवक्तासुद्रकस्तथा॥ नारीवितासक्तिचित्तोनिषेधविधिभूनायुक्तः॥ देवताकार्यवि
 धीसीरंध्राचेष्टणतत्परः॥ विडालमुख्यवृत्तासक्तचित्तकृतप्रकः॥ मायोप्रच्छिन्नदातादर्विश्वास
 स्पविघ्नातकः॥ स्वाभिद्रोहरतावधकारीशंसयमानसः॥ सिद्धिकामिह्याततायोक्कटसाक्षीचकुत्सि
 तः॥ सुस्त्रप्रतारकोतथोमद्योनिष्ठस्तथा॥ पृष्टेतेतिंदकंश्चेवपुरतोमिष्टभाषकः॥ ब्रह्मवादीचविद्याचा
 रानिमातोनिजात्मनः॥ प्रशंसकोरथोक्षेपकोमूढोहिचंचलः॥ हितःक्रोधसयुक्तशीलश्चावाकादिसप

हकः॥विशितो निखिलैः स्वात्मवंचको लोकवंचकः॥रसनायो नितिरतेपकर्मणि सक्तधी॥पशुतुल्योऽनि
 भिते द्वेषादियुक्तो हिकामकः॥घोरकर्मरतो लज्जासंयुतः परिहासकः॥असूयादियुतेर्घादियुक्तकार्य
 रणसंयुतः॥करचितोऽधीरतरोदुःखीभीतोऽपदुस्तथा॥जडधीर्लोभितुः प्रामाण्यामतिमतापुताविटः॥चिंता
 कुलो महाशिनोऽनुष्टो निखिलयाचकः॥अधिकासनशीलश्च प्रसिद्धो भ्रामकस्तथा॥भक्तश्च ह्यादिरहि
 तः पित्रोर्नामकमानसः॥गुर्कादिवचनानां च हासकारि दिवानिशोः॥दधतुसुबेन्द्रव्याणि गुरुसेवाभिमानयुक्त
 स्त्रीमात्रे द्वेषशीलश्च भ्रष्टो प्रशंसो गुरुण तथा॥गुरोस्तैः युक्तं सिष्यं देशिकश्च परित्यजेत्॥कोलाणविपि
 नष्टान्वयं पद्मदुष्टं गुरुं हीनं विरूपिणं॥परिसिष्यं च घटं घटं पंडिमनिनं॥हीनाधिकविकारं गं विकलमयवा
 चितं॥पंगुमंघचवधिरं मलिनं व्याधिपीडितं॥उत्थिष्टं दुर्मुखं वापि स्वेषा वेषधरं प्रिये॥दुर्विकारां च घृहा
 गतिभावीषणक्षरं॥निद्रमंदजडालस्य घृतादित्यसनाचितं॥कपाटकुहस्तं नादौ तिरोहिततनुं सदा॥चल

भक्तिकारं सुदृढं भक्तिविवर्द्धितं ॥ किमेवाद्भुतं संख्यं प्रेषिकं प्रेषितं सदा ॥ धनस्त्रिशुद्धिरहितं निषेधविधिवर्द्धितं ॥
रहस्यभेदकं चापि देवकार्यविधातकं ॥ माज्जरवकटतिवंध्रान्वेषणतत्परः ॥ मायावित्तं दूतघ्नं च प्रष्टि
न्नांतरं दायकं ॥ विस्वासघातकं श्चामिद्रोहणं पापकर्माणं ॥ अविस्वासाकारं संसयात्मानं सिद्धिकोचिरणं ॥
आततापिनमाहितसुकुत्सितं कः उसाक्षिणं ॥ सर्वप्रतारकं देविसर्वात्काष्टानिमानितं ॥ असंयतिहृदयसंय
म्यादिवहुभाषिणं ॥ दुर्विवादकुतर्क्यादिकारिणं कदप्रियं ॥ ब्रथाक्षेपकरं मूर्खं च पतनं वाग्विदेवकं ॥ परोक्षे
षणं करप्रसङ्गप्रियवादिनि ॥ वागब्रह्मवादिने विद्याचारमात्मप्रसंसकं ॥ गुणमहिम्नुमहितमार्तक्रोधरणम
विकं ॥ चार्वाकं दुर्जनसखं सर्वलोकविगर्हितं ॥ पशुनपरसंतर्पणं संविदं प्रणतां प्रियं ॥ स्वस्ते सवादिने स्वामि
द्रोहिणं स्वात्मवचकं ॥ जिकोपस्य परदेवितस्कारं पशुचेष्टितं ॥ अकारणद्वेषहास्यहंसाक्रोशदिकारणं ॥ अ
तिसाहसकर्मणं असंतपरिहासकं ॥ कामुकं चातितिलज्जं मिथ्यादुश्चेष्टसूचकं ॥ असूयामदमात्सर्पदं न

हुंकारसंयुतं॥ इच्छा पारुष्ये शून्यं कार्यं एतं क्रौर्ण्यमातसं॥ आधीरंडः खिनं भिरुग्न शक्तं सख्यमातुरं॥ अप्रमत्त
 मंदप्रतिभ्रुं विंतातुरो विडं॥ नृस्मालो भ्रुतं दीनमत्तं सर्वपाचकं॥ बह्वाशिनं प्रकटितं भ्रामिकुटिलं प्रिये॥
 नक्तिश्च दया सातिर्धर्मचारादिर्वर्जितं॥ मातापितृगुरुप्राज्ञासद्व्योहास्यकारिणं॥ कुलद्रव्याणि दिवि
 त्सुगुरुसेवामिमानितं॥ स्त्रीद्विष्टं समयभ्रष्टं गुरुसंप्रकुले श्रुति॥ इत्यादिदुर्गुणोपेतं गुरुसिद्धं परित्यजे
 त्॥ गुरोः सेवाक्रमं वक्ष्ये साधकानां हिताय वै॥ सखिष्यः प्रातरुत्थाय श्रीगुरोः पादपंकजं॥ प्रणमेत्संस्मरन्मंत्र
 भवं धनिवारकं॥ कियत्कालं स्मरन्त्रयेत्साधकसत्तमः॥ ग्रहसमार्जनं कुर्यात्तद्वा ज्ञतो निमं सुधीः॥ जलं स
 मानेपन्नद्याश्चैतत्पूतं मनोहरं॥ सुवासितेन तेन तैलेन कुर्यादभ्यंगमुत्तमं॥ सुगंधिना कदमेन यथासंख्यं वपुः
 सुधीः॥ मर्दयेत्नापयेत्सद्यो स्मेरणीरेनैव गुरुं॥ सीतलेनांबुना कालमेदास्थिषो विवक्षराः॥ वस्त्रयु
 ग्मततो दद्यादिव्यं कनकमोसुरं॥ हिरण्यमप्येकं कणोद्यैः श्रीगुरुं भूषयेत्सुधीः॥ तदप्येकं लेपयेद्दिव्यैः कस्तूर

योद्धिष्टगंधकेः॥मलिकाकुंदवकुलपुष्पहारेःसुमधयेत॥धूपद्रव्यं त्रयत्नेण गुगुलादिजमुत्तमं॥दर्शये
 दुज्जलं दीपं गुरुवेष इमान्चिते॥नाताव्यंजनसंयुक्तं दिव्योसालुपनमयेयेत॥सुवासितं जलं दिवं सुवर्णं कलस्थितं
 पानार्थमर्पयेदिवं हस्तं प्रक्षालनादिकं॥कारपि सा च तां कूलं कर्पूरैर्लादिमिश्रितं॥दद्याद्भक्त्या प्रपन्नं न दो
 तोषयेद्दिप्तिं सुधीः॥दुपचारैः श्रामरातैः शक्तो भक्तिममचिते॥बुद्धिदुष्टिदुष्टिहि भुजोत्तमस्तु हस्तार्पणं धी
 पासुधीः॥इत्यर्कं भक्तं श्रुतं तत्तनो रंजनी परां॥सेवां कुर्यात्प्रयत्नेन सिष्यो भक्तिपुतो निशा॥स्मरन्त
 त्प्रादुकांस्तु स्तुतस्तुतो स्मभो प्रभो॥इति भावनपासेवां प्रकुर्वीणो महितले॥ततमतिमुराः सर्वकिं पे

रेमातावानिसं॥ सपत्रासिदितक्षेत्रपुण्यक्षेत्रमिति स्मृतं॥

१२

१२

देशिकं हि दृष्ट्वा शुभं ततो ब्रजेत् ॥ चलंतं हि तं शिष्यो ह्यनुष्ठाप्यैव सं ब्रजेत् ॥ आज्ञां प्राप्य गुरोस्तिष्ठेद्गुरुरशिष्योऽ
 न्याया कित्वा ॥ शगपं प्राप्य प्रायासे वरौ रवंतरं कंतया ॥ माता हि देशिकस्तातो वंधुर्मित्रोऽखिलं जमात् ॥ एवं प्रचिंस्य
 मनसा ह्यखंडं प्राणयेद्गुरुं ॥ सेवादि क्रममप्यत्र प्रोक्तं वै देशिके स्पष्टं ॥ सिष्यस्य च मनोऽनोष्ट प्रसिद्धो परमंतया
 ज्ञाता एवैपि गुरो मनुष्यबुद्धिं तु मंत्रे वा ह्यारभावनां ॥ प्रतिमा सुशिलता बुद्धिं कवो रणो तरकं ब्रजेत् ॥ जन्म हेतु
 हि पितरौ पूजनीयो प्रयत्नतः ॥ गुरुर्विशेषतः पूज्या धर्मा धर्म प्रदर्शकः ॥ गुरु पिता गुरु माता गुरु देव गुरु गतिः
 शिवे सृष्टे गुरु स्थाता गुरो रंष्टन कश्चित् ॥ गुरो र्हितं प्रकर्तव्यं वा ज्ञतः काय कर्मणि ॥ अहिता चरणो देवि स्वा
 यां जायते क्षमिः ॥ मंत्रस्यागा द्देव नृस्य गुरु स्या गिद्द्रतां ॥ गुरु मंत्र परि त्यागो द्वोर वंतरं कं ब्रजेत् ॥ गुरो संनि
 हिते यस्तु स्रजयेदन्यमविके ॥ प्रपाति तस्कां चार सा पूजा विप्रता भवेत् ॥ श्री क्रमेण च तथा दक ब्रह्म दात्रो र्ग
 रो यान् ब्रह्म दः पिता ॥ तस्मात्तनयेत सततं पितुरप्यधि नंगु रं ॥ गुरु वद्गुरु पुत्रेषु गुरु वत तस्मुदिषु ॥ कल्पद्रुमेऽपि

स्पसंभवेन तन्मूलवचनस्य प्रमाणसिद्धिरिति वाच्यं ॥ स्वप्रिकाशदीक्षात्वादेरुक्तनियमसाध्यतानुवच्छेदकत्वे
 न चोक्तनियमस्य कृत्स्नदीक्षाया मावश्यकत्वादिति चेत् ॥ मेवं स्वमेतुनियमो न हीति नारदवचनसद्भावात्तस्य
 प्रमाणत्वसिद्धिरिति ॥ प्रथमं भक्तिश्रुत्याश्च मध्ये भक्तियुतामनाम् ॥ अवसाने भक्तिभाजो नितरां चोत्तमाः स्मृ-
 ताः ॥ दीक्षाकालसमायाता संवित्स विद्विर्जिताः ॥ अतस्तत्तद्वीर्याश्च मध्यामाः परिकीर्तिताः ॥ प्रथमं भक्ति-
 संपुक्ताः सिध्यालुप्रेकभक्तिकाः ॥ अथ मासे ध्रुवं प्रोक्ताः सिद्धौ च विमुखाः सत्ताः ॥ तथा चोक्तं श्रीकुलारणे वे-
 आदिमध्यावसानेषु योग्याः सन्निपातिनः ॥ अधमा मध्यामा श्रेष्ठाः शिष्या देवि प्रकीर्तिताः ॥ आदौ भक्तिर्मे-
 वेद्विदीक्षायां संवदन्ति ये ॥ पुनर्विलुप्तभावास्ते आदि योग्याः इति रिताः ॥ दीक्षासंमपसंप्राप्ता ज्ञानविज्ञानवर्द्धि-
 ताः ॥ तस्मात्प्रध्वस्तवीर्या ये मध्ययोग्या इति रिताः ॥ आदौ भक्तिविहीना ये मध्ये भक्त्यस्तिवानवा ॥ अतः प्रभू-
 तभक्तिः स्यादतयोग्या भवन्तीति इति ॥ ननु चतुर्वर्णाश्च मिणां दीक्षेच्छावतां पूर्वोक्तवर्त्मना प्रतीक्षाकरणे गुरोः

को दोष इति चेत् ॥ सत्यं शिष्य इति पापाणां देशिको गच्छेनातो गुरोः ॥ शिष्य एव सा करणस्यावश्यकत्वात् ॥
 तथा चोक्तं देवागम ॥ राक्षिवा मास्यजो दोषः पत्नी पापं स्वभर्तुरि ॥ तथा शिष्या र्जितं पापं गुरोः प्राप्नोति निश्चि-
 तं ॥ अथ शूद्रादीनां मंत्रग्रहणे अतधिकारेण कथं चतुर्वर्णानां मंत्रग्रहणबोधकवचनस्य प्रवृत्तिरिति ॥ न च
 आम्नायान् मंत्रग्रहणवचने प्रवृत्तिबोधकत्वेन तद्वचनस्य नैष प्रवर्तकत्वं सुवचमिति वाच्यं ॥ तिरिविलसं मंत्राणां
 आम्नायस्य तपोक्तवचनस्य प्रवर्तकत्वा संभवात् ॥ न च कृत्स्नमंत्रस्यान्मायस्य रूपत्वं कथमिति वाच्यं ॥ आ-
 म्नायस्य प्रणवाभिन्नत्वेन मंत्रमात्रस्य प्रणवव्यवहितत्वात् मंत्रस्याम्नायत्वसिद्धिः ॥ तथा चोक्तं महाकपिल-
 पंचरात्रे ॥ न वेदः प्रणवान्यश्च मंत्रो वेदसमुद्भिस्त ॥ तस्माद्देवः परो मंत्रो वेदांगश्चागमः स्मृतः ॥ वश्या-
 कर्षादेकं कर्म सम्पाद्य हृदयप्रदं ॥ वेदेन साध्यते सर्वं ग्रहयज्ञादिभिकिल ॥ न वेदेन विज्ञायना एवेदायज्ञवर्द्धि-
 ताः ॥ तस्माद्देवः परो मंत्रो न मंत्रो वेद उक्तः ॥ न मंत्रो वाधिकारे स्ति शूद्राणां नियमः परः ॥ मंत्राभावात् मंत्रेण

भाषितं सर्वकर्महोमि ॥ एवमेवोक्तं शातातपसंहितायां ॥ यावंस्यर्गातिमंत्राणि शूद्राय प्रतिपादयेत् ॥ भावयो ब्रह्मह
 त्यास्युः स्वयमाह प्रजापतिरिति ॥ तस्मात्रैवर्णिकानामेव दीक्षाग्रहणाधिकार इति ॥ त्वेवमुवचमिचेत् ॥ ॥ मैवम् ॥ उक्तप्र
 माणां अतस्त्वसूद्रपरत्वं कल्प्यते ॥ तथा चोक्तं हि भविष्ये ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्या शूद्रापे शुचये ॥ मत्ताः ॥ तेषां सं
 त्राः प्रदेष्टुं तनुं सौकीर्ण्यमिच्छति ॥ अथ उक्तं निषेधवचनात् ॥ तनुविशेषं परत्वं कल्प्यते ॥ एतदेवोक्तं देवीयां मत्ते ॥
 स्वाहा प्रणवसंयुक्तं मंत्रं शूद्रे ददध्विजः ॥ शूद्रो निरपपा मी स्यात् विप्रः शूद्रत्वमाप्नुयात् ॥ अत्र सूद्रपदं अतस्त्वशूद्र
 परं ॥ तेन स शूद्रत्वात्कविधिमनुदानं प्रमाणा श्रुते ॥ एवमेवोक्तं योगिनीहृदये ॥ ब्रह्म तत्र विशः शूद्रा आचार्या शूद्रव
 द्भ्यः ॥ गुरुदेवो द्विजार्वा सुरतारतासुरधिकारिणः ॥ एवं पद्मपुराणेऽपि ॥ वैदेके गमि श्रितो वापि विप्रादीनां विधीयते ॥
 तांत्रिको विप्रभक्तस्य शूद्रस्यापि प्रकीर्तितः ॥ स्वागमोक्तेण मार्गिणस्त्रि शूद्रे आहूतः ॥ कर्तव्यं शूद्राय विष्णोश्चि
 त्तं विष्णोः पतिरिति ॥ स्त्रीणां मध्यधिकारोऽस्ति विष्णोराधनादिषु ॥ प्रतिप्रोक्तिस्तानां च श्रुतिरेषा सनातनीति

अत्रविष्णोस्त्रिपुपलक्षणं ॥ शैवादिमंत्रैरण्यधिकारोस्ति ॥ एतदुक्तं ह्यत्र ॥ स्त्रियाश्चूद्राणामयंमंत्रो नमोतश्च
 भावदः ॥ एतद्वाला महासेनचंडालानपि दीक्षयेदिति ॥ तथा पुनर्पात्रवल्क्यसंहितायां नैवेष्टिकं जपे चूद्रः स्त्रिय
 श्वेव कदाचन नमोतं सितमंत्रं वा वैष्णवं चेष्यते बुधैरिति ॥ अत्र नमोतमित्यस्योभयत्रसंबंधः ॥ यद्वावेवेष्ट्या प्रोति
 ति विष्णुः परमात्मानं सर्वेषां देवानां मपि परमात्मरूपत्वं भवात्सर्वसर्वदेवतामंत्रेष्वधिकारोस्तीति यवात् ॥ य
 प्रपुराणे चिंतयेत्स्वित्तीत्यस्य मृतमर्तकापरत्वं ॥ पतिप्रियेति तासां धृता परमिति ज्ञेयं ॥ अत्र स्त्रियाणां पतिशुश्रू
 षणास्येव प्राथमिकधर्मत्वात् ॥ तत्सर्वकं सत्तदेवताभजनादीनां संप्रयोजनत्वात् ॥ इतरथा तिष्णलत्वाच्च ॥ एतदु
 क्तं हि भविष्ये ॥ या स्त्री ॥ त्रैविद्युक्ता च शुभः स्वाचारसंपुता ॥ सा चर्मत्रा अष्टहंतुसंज्ञीतुदनुज्ञया ॥ दिनासधर्मय
 त्किं देवता पूजनादिकं ॥ परिभ्रश्येत्ततश्च स्त्रियाणां तैकतद्रूप्यं वदिति ॥ अत्र स्त्रियाणां भर्तुराज्ञैवावश्यकता ॥ स्त्रिया १५
 तं च भावात् ॥ तथा चैतंकुलार्णवेदि ॥ विधवायाः सुताज्ञातुकन्यायाः पितुराज्ञया ॥ नाधिकारः स्वतो नार्य

नार्याणमर्तुराज्ञया॥तयादीक्षां दर्शयितुं शेषः॥तथाऽर्वाक्त्यामलवचनेनामस्कृद्वा॥एवमधिकेषु चित्तसंज्ञेषु
 ष्यधिकारोऽस्तीति व्यक्तं साऽष्टौ॥तेन एकैर्ध्वनिचतुःपञ्चवर्षाण्यलोच्यभक्तिगुणयुक्तान्संस्कारे सत्त्वेन्द्रचक्षुः
 देयेति प्रलितं तं त्रयं॥तस्मात्सूत्रादीनां मंत्रविशेषाधिकारात्प्रधानवदंगोपातिन्यायात्तदंगेष्वप्यधिका
 रप्राप्तेन स्वाहादिपदयोगेनाधिकारः॥तेषु निषेधोक्तेः न चागिसंस्कारेणैव निषेधोक्तं न चागसंस्कारेणैव निषेधोक्तिः
 गामकाभावात्॥वर्षात्सर्गादावंगानां सूत्रादीनां मपि जयप्रसक्तः॥न च पदान्तरयोगेन तत्प्रयोजनलाभ इति वाच्यं
 नमस्कारोऽस्य मंत्र इति गीतमेतथा वेदकतां त्रिकमंत्रेषु नमो मात्रविधानात्तस्यैव तद॥सर्वजनकत्वादिति त्रयस्य
 श्रुदस्य सत्त्वमतिविस्तरलेखनेनेति॥अथ प्रसंगात्संज्ञाणां वर्णभेदो विचार्यते॥केचित्संज्ञादिवर्णस्य स्तथा
 केचिच्चतुरिणाः॥वैश्याश्चमनवः केचिश्शूद्राश्चमनवस्तथा॥पौरस्त्यजातयो मंत्राः भेदपञ्चकसंयुताः॥अनु
 त्तोमेन च तथा केवले च विलोमतः॥देयां हि गुरुणा मंत्राः धृविदेवोक्तभेदतः॥तथा चोक्तं दुर्लभं विवात्रात्मणः

क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो भवति वैसनुः॥ अतुलो मेने देयः स्यात्प्रतिलोमेन च क्वचिदिति॥ तथा वासके चरतंत्रे पि
 ब्राह्मणा क्षत्रियो वै स्याः शूद्रो पोरस्त्य जातय इति॥ लज्जा बीजं ब्राह्मणारब्धं ज्ञेयं श्री बीजं कंतथा॥ क्षत्रियं
 मत्तथा रब्धं ज्ञेयं बीजं तथा परं॥ वाग्नं वैश्यमित्युक्तं अत्रातं पोरस्त्य संज्ञकं॥ उक्तं चतुर्विधं बीजं देयं सस्तं
 द्विजापव॥ क्षत्रियापत्रिबीजं देयं बीजं द्वयं विशं॥ शूद्रापचैकबीजं देयं च गुरुणा तथा॥ एवं विचार्य देयं हि शि
 र्त्वा मुसवी भवत॥ निष्फले हि भवसेव चान्यथा जपके वलात्॥ एतदुक्तं सोत्रा मणितंत्रे॥ माया बीजं ब्राह्मणः
 स्यात् श्री बीजं क्षत्रियः स्मृतः॥ काम बीजं भवेद्वैश्यो वाग्नं वै शूद्र इति॥ चतुर्विजपरित्यक्तो मंत्रः पोरस्त्य संज्ञकः
 चतुर्विजं ब्राह्मणानां॥ क्षत्रियाणां त्रिबीजं॥ बीजं द्वयं वैश्यानां शूद्राणां चैकबीजं कं इति॥ विशेषतोऽपि
 मंत्राणां दानं वर्णं विभेदतः॥ कथं यामिसमा सन योग्यता वर्णं वेद वर्णं के गोरो तंत्रस्तथा किला॥ तदुक्तं कुल
 मूलावतार॥ श्रीदेव्युवाच॥ शक्तशो भवसोराणां गणेशो वै श्मवेषु च॥ ब्रह्मक्षत्रादिवर्णानां सकराणां विशेषे

षतः॥ प्रवृत्तिं श्रोतुमिच्छामि साधकानां हितायैव॥ येषु येषु चोपे मंत्रास्तद्देवदशंकराः ईश्वर उवाच॥ उमा मां दे-
 वरश्चैव दक्षिणामूर्त्युद्योरके॥ इयं ग्रीष्मं च वाराहं मष्टाक्षरमतः परं॥ प्रणवाद्यं वासुदेव लक्ष्मी नारायण॥ वर्ण-
 त्रये च दातव्यं नान्यवर्णं कदाचन॥ पाशुपतं नारसिंहं तथा चैव शुदर्शनं॥ वर्णद्वये च दातव्यं नान्ययोश्चैव कति-
 चित्॥ अग्निमंत्राश्च ये केचित् सूर्यमंत्रापे तथा॥ तारादिष्टुणिमंत्राश्च तदातव्याश्च त्रिवर्णके॥ आनुष्टुभं शक्ति-
 मंत्रास्तथा विध्यति वासिनी॥ तथा नीलसुराश्च तदातव्या वैश्यादि वर्णके॥ मातंगिन्युग्रतारा च कालिका श्या-
 मला तथा॥ शिखमस्ता च बालाश्च दातव्या सर्ववर्णके॥ तारादिको गणेशश्च हरिद्रा संज्ञकस्तथा॥ त्रिवर्णेष्वेव दा-
 तव्याः पुरंध्रीणां विशेषतः॥ धारिणी च माणिक्यं लक्ष्मीं च॥ भवं च दातव्यं क्षत्रियेष्वपि॥ लक्ष्मीं च वा भवं चैव दातव्यं वैश्य-
 वर्णके॥ वा भवं च वा वीजं च शूद्राणां समुदायितं॥ हृदादिहं प्रट्टकारादि संकराणां प्रशस्यत इति॥ अथ दीक्षा-
 विधिं वक्तुं प्रथमं बोक्तुं लक्ष्मीं जीतकादि र्यथा पुस्तो न कार्या गुह्ये वहि॥ तथा संकथ्यते ह्यत्रैव त्रिमयादिकं मया॥

जनकादिभ्यः पुत्रस्तथा मातामहदपि न ग्राह्येऽपि कतिपयं विज्ञातुं श्रियुपक्षिणः ॥ योऽपि च न ग्राह्यो
 दुर्लभो च गुरावपि ॥ ॥ तथा चोक्तं योगिनीतंत्रे ॥ पितुर्मित्रं गृहीयात्तथा मातामहस्य च ॥ सोदरस्य कतिपयं
 स्यैव रिपक्षेऽपि तस्य च ॥ एवं ममिकरिणो ग्राह्यो मनुर्नैव कदा च न ॥ कोता खासिनोऽप्येवं विगताः श्रमिणः
 स्तथा ॥ एवं भार्याभिर्भुज्यते गृहीयात्पितुर्मनुः ॥ पुत्रिकापि सुतो भ्रातुर्भ्राता न ग्राह्य एव सः ॥ स प्रयोजनं कौ
 ह्यामुदयं सुत्रोपतिमनुरिति ॥ तथा चोक्तं गणेशविमर्शिन्यां ॥ पितृदीक्षापतिर्दीक्षादीक्षा च वनवासि
 नः ॥ विविक्ताः श्रमिणो दीक्षा कल्याणदायिकेऽति ॥ रुद्रयामले पत्नी दीक्षयेत्ततो न पिता दीक्षयेत्सुतां ॥
 न पुत्रं च तथा भ्राता भ्रातरं च न दीक्षयेत् ॥ सिद्धिं मे त्रयोदशपतिस्तदा पत्नीं स दीक्षयेत् ॥ शक्तिं च न वरारोहे
 न च मापुत्रिका भवेदिति ॥ ३ ॥ सा दिवचेतः स मय कृतिं धनं करणं किल ॥ पित्रादिभ्यो ह दीक्षायाः सुतां देयं ह
 णे मनोः ॥ सिद्धिं स्पृष्टुं हरेणैव निषधो हि ध्रुवं किल ॥ ॥ तथा चोक्तं सिद्धयामले ॥ यदि नाप्यवसीनापि सि

नसा ४

द्विविधां लभेत्त्रियोः तदेव तां तु दीदोत सत्कृतगुरुविचारणोः॥ प्रसादाच्च तथा जानांतपितुर्दीक्षां समाचरन्॥
 प्रायश्चित्तं ततः कृत्वा पुनर्दीक्षां समाचरेदिति॥ अत्र पितुरित्यस्योपलक्षणः त्वं॥ एवमात्मा महादीक्षा नामपि
 जपश्चापुतसा विव्रेताः प्रायश्चित्तं प्रकीर्तितं॥ सर्वत्र दृष्टमयं पत्रं सर्वदोषनिवारकं॥ तथा च शंखः॥ दशसाहस्र
 जपेन सर्वं कल्मषनाशिनोति॥॥ विसेष्टो निर्णयं हि दीक्षायाश्चतिषेधने॥ जनकादिभ्यश्च पुत्रादेन
 विभिः संवशाक्तयोः॥ दीक्षायां हितया विस्मोर्गणमुखादिकस्य च॥ सम्यक् सोमयोश्चैव ग्रहेऽप्युक्ततीर्थ
 काः॥ अतिषेधज्ञातव्योऽप्येष्टपुत्रापधीमते॥ मातुर्यो हि दीक्षा च शाक्तमुख्येऽस्ते च॥ मन्त्रेऽप्युक्तप्रदा चान्यस्त्रियो
 दीक्षा शुभप्रदा॥ साधकस्य पराज्ञेया सुपासितमनोस्तथा॥ तथा मनो विभुर्द्वयं प्रकारः कथ्येत परः॥ दले च
 गच्छेत्समाकलित्विच्छाणां मनोस्तदा॥ शुभं हि भवत्येवात्यथा विष्णुलभेदेदिति॥ तथा चोक्तं योगिनीतैत्रे
 शक्ति मंत्रो न दातव्यं पित्रा पुत्रायधीमते॥ निर्विघ्नं च पितुर्मंत्रं तथा माता महस्य च॥ स्वप्नलब्धं स्त्रिया दत्तं

सस्वोरेणैव शुद्धाति॥ अपरंतया मत्स्यसुक्ते॥ निर्वर्पिचपितुर्मंत्रं शोवशाक्तेन दुष्पति॥ अयं भावः पित्रा
 पित्रोऽलिकदीक्षा ज्येष्ठपुत्राय विना विचारं देयेति॥ अथ वा तारादिविधायां शक्त॥ निजकुलतिलकापजे
 यष्टपुत्राय दद्यादिति॥ अपरंतथा श्रीक्रमेण मनुर्विष्टपादातव्यो ज्येष्ठपुत्राय धीमते इत्यादि॥ तथा चोक्तं विष्णु
 पंचवैशंपायनसंहितायां॥ साधुष्टष्टब्रह्मवद्व्यामि सकलंततः॥ ब्रह्मणा कथितं सर्वं वसिष्ठाय महात्मने॥
 वसिष्ठायी स्वपुत्रोपमत्पित्रे दत्तवान् स्वपं॥ प्रसन्नहृदयः स ह्यः पिता मे करुणानिधिः॥ कुरुक्षेत्रे म
 हातीथे सूर्यपर्वणि दत्तवान् इत्यादि॥ अन्यत्रापि स्त्रिकर्त्तृकदीक्षाविषये॥ साध्वो चैव सदा चारा गुरुम
 क्तजितेन्द्रिया॥ सर्वसंन्यायतत्त्वज्ञा सुशीला पूजने रता॥ गुरुरो ग्यातवेत्सा हि विधवा परिकीर्त्तिता॥ स्त्रिये
 दीक्षाश्च प्राप्ता मातुश्चाष्टगुणा स्यतेति॥ इदं चोपसतमनुपरां॥ तथा चोक्तं भैरवतंत्रे॥ स्त्रियमंत्रोपदे
 शो न कुर्वाद्गुरुचिंतनमिति॥ मातुरिति॥ अयं भावः साधिते वसुगुणे॥ अन्यथा तद्रूपमिति व्यर्थः॥ सि

१८

१८

ऊर्मंत्रविषय एव दर्पातिकेचित् ॥ स्वमलये चोक्तार्थं कुंभे गुरोः प्राणं निवेदयेत् ॥ वटपत्रे कुंभे न त्ति स्विच्छ
 ग्रहणं शुभं ॥ ततः शुद्धमवाप्नोति अत्र या विप्रलंभेदिति ॥ इदं च गुरुव्यतिरेके ॥ तत्सत्त्वं तत एव दृष्टोपा
 दिसादिद्वेषमिति दिक्तेष्वेव वा दिवेष्वेव वा ॥ शोवा शोवा मतुस्तथा ॥ शाक्ता हि सक्ति मंत्रश्चागणाय
 तथा मतुः ॥ सोरवात्सूर्य मंत्रश्च साधकेन सिवासये ॥ तथा वाक्कंति वंधे ॥ वेष्टमवेष्टमवोशा ह्यः शोवैशोव
 श्च शाक्तेकांसेवः शाक्तेपि सर्वत्र दीक्षास्वामित संसयः ॥ इति पदशिकामध्यं दसस्थाः ॥ कुरुक्षेत्रनिवासि
 नः ॥ कोकनप्रभावांतेर्वटस्था वंशाश्च परास्मृताः ॥ प्राक्क्षेत्रप्रभवाः शालिसंघृताः सूरभागिनः ॥ मगधप्र
 नवाश्चैव केरलप्रभवास्तथा ॥ दर्शार्हा वासिनश्चैव कोसलस्थाश्च मध्यमाः ॥ कार्णाटकानाम्मदाश्चैकांते
 ज्जालस्थवासिनः ॥ सोराष्टकास्तकालिगाः कालंवाश्च अधोऽस्मृताः ॥ तथा वाक्कंति विद्याधराचार्यकृतौ ॥ मध्य
 देशे कुरुक्षेत्रे नाटकोकन संभवाः ॥ अंतर्वटप्रतिष्ठाना आवंत्याश्च गुरुक्षेत्राः गोडाः सालोद्भवाः सोराः मा

गद्याः केरलास्तथा ॥ कोशलाश्च दशार्णाश्च पुरवः सप्तमध्यामा ॥ कर्णाटनर्मयराष्ट्रकण्ठातिरोद्गस्तथा ॥ क
 लिंगाश्च कलवाश्च कांभोजाश्च धमास्ततेति ॥ आर्षवर्तो मध्यदेशः ॥ दीक्षापदार्थोऽथ धुना कथ्यहि समासतः
 दिव्यं ज्ञानं यतो दद्याद्दुरितो घट्टहे घतः ॥ ततो दीक्षा प्रोक्ता तत्रैश्वर्यं पुनरैव ॥ इत्युक्तं श्रीमच्छास्त्रे पञ्चदीक्षायाः
 १४ नाव्योऽपि शिष्टे ॥ तदुक्तं हि स्तुतं तु तपो ज्ञानं जपं किल ॥ तदा श्रियं च वसेत्कापि भवेत्कल्याणं च हि भावः ॥ अ
 न्यत्रापि तथा दीक्षामूलं जपं सर्वं दीक्षामूलं परंतपः ॥ दीक्षामाश्रित्य निर्वसेद्यत्र कुत्राश्रमो वसन्निति ॥ अथ प्र
 १५ णात्मात्राणां पातुकत्वं प्रवक्ष्यते ॥ साधकस्य भवेत्सम्यक् तारामुखादिपञ्चकैः ॥ कुरुतां कुलविशेषं च वदाम् ॥ १४
 दोषु सिद्धये पूर्वो ज्ञाताः नाम प्राः प्रकीर्तिताः ॥ आद्यक्षरसाधकसाध्योश्च अभिनेतृदेवस्य मपीह विद्यात् ॥ विद्यात्
 दामंत्रिवरः स्वकीयं कुलं हि चोक्तेन च वर्त्मना सुधीः ॥ तेन मित्रं पार्थिवसह्या नलस्य च मारुतं ॥ एतद्विपार्थिवानां च रि
 पुरातनं त्वं भवता ॥ तथा चोक्तं रुद्रपामले ॥ पार्थिवे वासुणं मित्रं माग्रेयं मारुतं भवेत् ॥ नाम सं सर्वमित्रं स्याद्विरुद्धं नैव शि

लेषेदिति॥ निवंधेयितया॥ वाद्यमिभूजलाकाशविद्धताः संधिसंभवाः॥ कादयः पंशषलक्षसंहाताः समिरिता॥ सा
 धकस्याक्षरं सर्वमंत्रस्यापि दक्षरं॥ यद्येकभूतदेवतं जानीयात्स्वकुलं हितम्॥ भोमस्य वाहुरां मित्रमाग्नेयस्यापि म
 स्तं॥ मातुतं पार्थिवानां ब्रह्मशत्रुणामेयमभसं॥ ब्रवीम्यहं रासिचक्रं त्रिपुरामनुसिद्धं नवैकिलं॥ कर्मरेषां प्रकुर्वीत
 मंत्रां पूर्वपरेण च॥ यन्मेको वैरयोः केवलं केवलं मिश्रत्येति शाचके सुधीः॥ आग्नेये च तथा वायवे वर्णान् क्रमतो
 लिखेत्॥ वाचालरत्नातिमिराभ्रसोभाशतार्द्धवर्णाः क्रमतश्च हस्ताः॥ दीधोस्तथा चंद्रसिरोरुहाश्च संधिका
 स्युः क्रमतो हिते किल॥ क्रोधीशमुख्याः किल पंच बोधा वसानकास्ते समुदाहृता हि॥ समिरादिवंधतामंत्र सं
 तेषां च वेसाधकानां हितं निर्णयेयम्॥ विनैतद्विचारं ननु साधकेभ्यो न दातुं समर्थो भवेत्तंत्रवर्ष्यः॥ विधितोऽव
 र्जितक्षयाशमूरीकेशवशब्दोतिमुख्याः गजदिल्लादित्तिरिद्धिराकमासु निवर्ष्ये रपि मासु तेति चोक्ताः
 योः सुंदरां वुजतमांतकुलारकाश्च नेपालधीमा विरामविमुख्यकाश्च॥ वरणावसानसुरवीजविराकरणाः

प्रोक्ता बुधैः रपि अमी दहन प्रधानाः ॥ शर्वहृज्जसरसी प्रुणि प्रयाग मरेश कच अरिकादिकाः ॥ तिमिराम
 रकां दिकां सकाः विबुधैः पार्थिव वर्ण केति वीताः ॥ सा भवैछा मरुत्पुष्प भीमाना सा पवर्गदः ॥ अभ्रशं कां
 तकाश्च मे वारुणाः परिकीर्तिताः ॥ शनासि कोक्त क्रम ते गडुभूत हमुख्यकाः ॥ वकेश सुरवीजांताः नाभसाः
 परिकीर्तिताः ॥ आद्यरं हरं साधक साध्य योश्च अमिन्न देवस्य मे पाह विंघातः ॥ विंघातदा संत्रिवरः स
 २० कीयं कुलं हि चोक्ते न च वर्त्मना मुधीः ॥ नैरं मित्रं पार्थिवस्य स्य न लस्ये च मारुतं ॥ एतद्वपार्थि वानो च रि
 पुरा न लभुभना ॥ तथा चोक्तं रुद्रपा माले च ॥ पार्थिवे वारुणे मित्रं माग्नेये मारुतं भवेत् ॥ नाभ सं सर्व मंत्र
 स्याद्विरुद्धं नैव शीलयेदिति ॥ निबंधे पितया ॥ वाद्यस्त्रिभूजलाकाश विंदताः संधि संभवाः ॥ कादयः
 पंशषलक्ष सहाताः समीरिताः ॥ साधक स्यात् हरं सर्वं मंत्र स्यात् दक्षरं ॥ यद्येकं धृतं देवसंजानी यात्य २०
 कुलं हितं ॥ भौमस्य वारुणं मित्रं माग्नेय स्यापि मारुतं ॥ मारुतं पार्थिवानो च सत्रुरा मेय मभसां ॥ ब्र

वीम्वहारासिचक्रत्रिपुरामनुसिद्धिदंतचैवेकित्वा॥ कर्णरेखांप्रकुर्वीतमंज्रीपर्वपरेणच॥ वाम्येकौवेरपोः
 केवलांकेवलंभीसान्वतिसावरकेसुधीः॥ त्र्यंशेपेवतथावाप्येववर्णनक्रमेतातिरेवत॥ लम्पाररसरखा
 नूशोणशोरेणुवार्णानूपिविशदविवुद्धिस्तत्तनवर्णनक्रमाच्च॥ चंद्रमुगुलिमुखादिराशिकाद्यादितोहि
 विलिखेवदुदुदिकान्॥ पंकजासतमुखेकरासिगन्धान्तमुरवारसवर्णकान्तलिरेवत॥ हृदादिध्यादिसत्तेर्मधरा
 शिःसमीरितः॥ नंदादिपांषातशक्तेर्दधभेराशिरिरितः॥ क्रियादिवाप्यंतसंकेतमिथुनोराशिरिरितः॥ धनतामरण
 शक्तेराशिरिःकर्कटैरितः॥ अक्षमुक्तोअसिहारव्योराशिःसम्पदप्रकीर्तिताः॥ धराणीरुहमुख्येकनिर्जता
 अशक्तपः॥ कन्यारासिपुताचक्रामुखस्कंदंकस्पचतुलारासिसमाख्यातः॥ रासिसंश्रुदमपिसेवयेत्यरामंमदु
 निजरासेअकलयेतराशयंतमनोवृद्धः॥ असंविन्निजरासेस्तजन्त्रामानिन्नकस्यास्तांडवाघर्णकस्पच॥ कीना
 शंतस्पराशिअव्यश्चकःपरिकीर्तिताः॥ रसिताघस्याश्रुगातस्पराशिरधनुरिरितः॥ क्षणदाघस्पलवणातस्प

वेकरः स्मृतः ॥ मत्स्याद्यस्य च मंडूकान्तस्यैव कुंभ ईरितः ॥ अंतस्थस्यैव रास्मिंतश्च परीकीर्तितः ॥ स्वरासेरातु कल्पं
 हिजांतासाधक सत्तमः ॥ संतमसं गिरिं ससुरस्य गृहीत्वा रासिकं तथा ॥ मंत्राद्यैर्गतनाम्नश्च मुख्यारेण च च
 तं ॥ गणयेदुत संख्याणकं हंसं रव्याकं हिचाकां ॥ परित्यजेत्तद्भवेच्च हितको मिचसाधकः ॥ तथा चोक्तं
 तत्राजे ॥ तेन मंत्रादिवर्णनताम्नश्चाद्याक्षरेण च ॥ गणयेद्यदिष्टं वाप्यष्टमं द्वादशं तु वा ॥ रिपुमंत्राद्यवर्णः
 स्यात्तेन तस्याहितं भवेदिति ॥ तथा चामगमकल्पदुर्मे ॥ रेखाद्यं एव परेण कुर्यात्तन्मध्यतोयास्य कवेरवे
 नेदात् ॥ एकैकमीशानतिशतरेतुहुतासवाद्योर्विलिखेत्ततोर्णात् ॥ वेदाग्निवद्विपुगालश्रवणादिसं
 ख्यानपंचेषु वाणसरपंचवतुष्ट्याणां ॥ मेघादितः प्रविलिखेत्सकालास्तत्तवर्णान् कन्यागताम्प्रविलि
 खेद्वयशादिवर्णान् ॥ स्वताररासिकोष्टोनामनु कल्पान् भजतमनूतां रासितां शुद्धतप्रेयात्यजेत्स्थुं
 मृतं वीणां ॥ स्वरासे मंत्रारपंतं गणनीयं विचक्षणैरिति ॥ तथा नागारायेणीये ॥ अज्ञाते रासतश्च त्रना

उडुचक्रं प्रवक्ष्यामि मंत्र एणं सं त्रसि ह्ये २

नामा सरासित इति ॥ तथा चोक्तं रामार्चनचंद्रिकायां एकपंचनवबंधवाः स्मृता द्वावषड्दशमाश्च सेवकाः
बहिरुद्रमुनयस्तपोषकाः द्वादसाष्टचतुरस्तथातका इति ॥ शक्तिसेवयोः षष्ट्यं वर्जनीयां ॥ अन्यत्र तथा
षष्ट्याष्टमद्वादशानिवर्जनीयानियत्नत इति ॥ उदयपाम्याश्रमं रेखां च कुर्वताम्नायमानकां ॥ रेखावता
रकाः सम्पदप्रतीचाश्च यथा भवेत् ॥ कर्तव्या यत्नतो मंत्रो न ह्यत्राणितिरिक्त्वा मात ॥ वक्तव्यवर्त्मनारणं
श्रुतं दंतः साधको तिरिक्त्वा ॥ अकारादिस्वकारांतान् धीमान् मंत्रैकवर्त्मवत् ॥ राकाः ॥ अर्णवकान् ककार
रजनीशान् रेवचरीमान् द्विभूराकाकाकलकान् ॥ भूषणशिविह्वराकाः ॥ द्विवह्निनपिमनेस्वरपुगस्याधिनी
सुरोगा ईरितः ॥ माधवस्यापि मानुषः परिकीर्तितः ॥ मेधाविष्णुकचानां च शक्तिकाक्षोऽसुरः स्मृतः ॥ त्रिविक्रमा
दिष्वायंतानां नरो रोहिणी स्मृतः ॥ मृगशिरोनदीरूपायाः सुरोगा ईरितः ॥ सुभगा त्रिपुरांतायाः आर्द्राक्षो मि
नुषो स्मृतः ॥ विधेश्वरी मुक्तिचरणयोः सुरो मं पुनर्वसुः ॥ पुष्यर्क्षः कुलमातिन्यागणो देवः समीरितः ॥ व्याधि

नासंकरयुगस्याश्लेषेमाक्षसः स्मृतः॥ कुमारकुञ्जिकायुगस्यमघाराक्षसः स्मृतः॥ पूर्वदिशाल्वाणीस्मृतः
 मानुषोपणीयागणः स्मृतः॥ अंबिकायामनुषश्चसुरजस्योत्तमास्मृतः॥ कीनामकालपोहसिगणोदेवः
 प्रकीर्तितः॥ रमितं बुजंश्चित्रागणाराक्षसश्चरितः॥ स्वायक्षः सिंहिकायाश्चगणोदेवः समीरितः॥ मंगला
 नामालित्योर्विशारवाराक्षसः स्मृतः॥ हरिचक्रीव्यालकोनामक्षसाधसुरोगणः स्मृतः॥ अष्टादहासायो
 ज्येष्ठागणाराक्षसश्चरितः॥ एकवज्रस्वरीकर्मणांभूताराक्षसोगणः॥ पूर्वाषाढाभूधरायागणोमानुष
 चरितः॥ विश्वभूतिर्दुर्दुरयोः श्रवणक्षः सुरोगणः॥ वाग्निचक्षुर्धाधनिष्ठाचगणाराक्षसश्चरितः॥ शततारामाह
 कस्यराक्षसः प्रकीर्तितः॥ पूर्वभाद्रपादाक्षस्यघृतसंवर्तपोनरः॥ अतस्तस्मात्त्रयस्यायुत्तरानाद्रपदाभवेत्
 गणोनरः समाख्यातस्तैर्कौलिनिरुद्धयोः॥ रेवतीदेव आख्यातो नक्षत्रार्णविनिर्णयः॥ उक्तंचपिंशतामेत
 उत्तरादक्षिणाग्रं चरेखांकुर्याच्चतुष्टयादशरेखाः पश्चिमाग्राकर्तव्यावरवर्णिनि॥ अश्विन्यादिक्रमेणैव

अथत्रापि स्वजातिपरमा प्रीतिर्मध्यमानि न जातिपुरदोभा तु यो न शौवेरंदा न वेदवयोः॥ गणाय वा देवद्वे त्रदोष
 संशयवारकं मा त्रिणां हिताय वे॥ सार्द्धं चंद्रो हिसंघांतो वस्त्रण परमा नतः विपद्यः सारणे हि हरिणि बहु रूपिणि
 स्मृता सावर्णिश्च मे सास्त्रे स्थागम संज्ञकः॥ एते आवरणाः सप्त कीर्तिता तंत्रवित्तमैः॥ केवले हि तृतीयं च पंचमं
 सप्तमं निवेदावर्जुनीया प्रयत्नेन तनक्षत्राणि वे न वमं वसुष्पाकं नक्षत्रं ह्येकं कंतया॥ एतत्र रक्षाश्च सुमदानी
 श्रुयेन भवंति हि गायदा हि तत्र सस्य सचिच्च भवेत्तदा॥ संसर्गिणां गृहीत्वा तु नाम्न चाघाणां कस्पतुः॥ न
 क्षत्रं गणनीयं च प्रदक्षिणेन मंत्रिणेति॥ ॥ तथा चोक्तं गावा हतंत्रे॥ प्रणवस्तप्रसरी मापावो विमत्या पीषड्दरः॥
 प्रसादे बहुरूपी च सप्तधा वरणा स्मृताः॥ जप्त्वा सप्त वियतक्षम प्रसरिः साधको वधः॥ मित्रं परम मित्रं च जप्त्वा
 क्षीति पुनः पुनः॥ तथा चात्यत्र साष्टनव भद्राणि युगायुगमाता तपि॥ ॥ इति राणीत सद्राणि॥ प्रादक्षिणेन ग
 णयेत्साधकारद्वारतः शुधीरिति दिक्॥ ॥ इति नक्षत्रचक्रानिरूपणं॥ अथ कथं हि चक्रं तु मंत्रिणां मंत्रसिद्ध

ये॥ प्रमदामिसमासेन सप्रमाणं यथा भवेत्॥ उदधस्त्रेति रेवर्णोक्तोष्टे सागर संख्यके॥ तत्कोष्टेषु हि प्रयेकं
 वकोष्टं च यथा भवेत्॥ प्रकर्तव्यं धीमता च तथा मंत्रविदो किल लेखनीयास्तेषु वर्णः॥ वक्ष्यमाणे वर्त्मना॥ ज
 जन्मानामाचर्यतोऽथ स्वाभिधामुख्या वर्णतः॥ समन्तं हि सर्वं च त्रैलोक्यं हि यदा स्ततः॥ ॥ तथा चोक्तं विश्वसा
 २३ शोऽष्टमिस्त्वनवनेत्रयुग॥ कदि सुक्लृप्त एषोऽसत्तुर्दशानोतिकेषु॥ पातालपंचसरवद्भिहिमांशुकोष्टे व
 र्णान्ति रेवर्णिस्तेऽपि भगवन्क्रमसस्तु धीमान्॥ नामाद्यक्षरमारभ्य पावनमंत्रादिमक्षरं॥ चतुर्भिः कोष्टैरेके
 कमितिकोष्टं चतुष्टयं॥ पुनः कोष्टां कोष्टेषु सव्यतो नाम्ना आदितः॥ सव्यतो दक्षिणतः॥ दक्षिणावर्तिपो
 रोऽनकोष्टवर्णान्ति स्वेच्छमात्॥ येनैव लिखनं कुर्यात्तेनैव स्मृतमिति॥ सिद्धः साध्यः सुसिद्धैरिः क्रमाद्
 यो विचक्षणैः॥ सिद्धः सिद्धतिकात्तेन साध्यस्तु होमतः॥ सुसिद्धा यद्दण्डे वरिपुर्मूलं निरुतति॥ सिद्धार्ण
 वां च वाः प्रोक्ताः साध्यास्तैः सेवकाः स्मृताः॥ जपेन वंधुसिद्धिः स्यात्सेवकोधिकं सेवया॥ पुष्पातिस्सकोनोष्टं

२३३

वातकोनासयेष्टुगमिसादिज्ञेयं॥त्यागप्रकारंरिपुमनोरधुनाप्रोच्यतेखलु॥गोक्षीरेसाधकोमंत्रंजपेदष्टे
 तंरंशांतं॥द्रुणप्रमाणेपीत्वाचोच्चार्यतत्तंजलंयेजेत्॥अननवर्त्मनासम्पकरिपुमंत्राद्विमुच्यते॥अथान्य
 वर्त्मनातादृजमंत्रयागाच्येतखलु॥पत्रेववाटवेमंत्रंलिखित्वारिंजलेयेजेत्॥एवंतन्मंत्रतोमंत्रीमुक्तो न
 वतिनात्यया॥प्राथमिके॥तथातंत्रे॥गवांक्षीरेद्रुणमितेजपेत्तंत्रंशताष्टके॥पीत्वाक्षीरेजलंतत्समुच्चा
 र्ययेजेत्तथाभद्वितीयेतथासूद्रयामले॥॥वटपत्रेलिखित्वारिमंत्रंश्रोतसिनिक्षिपेत्॥एवंमंत्रविमुक्तःस्या
 दित्याहभगवान्शिवः॥इत्यकथहचक्रं॥रेखायुगंमंप्राक्त्यपरेणतथापाम्भकुर्यात्॥भेदान्कर्वीतशुभदंमं
 त्रवित्साधकःखलु॥ईशसुरप्रनाथैकक्रमेणैवप्रहितिर्यक्॥तथासप्तिगानलेनआदिहांतानलिरेवत
 तः॥प्रत्येकंक्रमतोमंत्रीमेषादिरयंनकात्॥कूटहीनानहिवर्णश्चईश्वरावधिकंहिप्राक्॥आरत्नस
 मिधामुखावर्णमन्त्रादिवर्णकं॥गणयेत्मुख्यंशश्चमंत्रीमितावसानकं॥अधपक्षररेसिद्धसाधुश्च

२४

तुदिगश्चिके॥ संतापमुनिरेदपुसुसिद्धो हिमतुर्भवित॥ गोपालसेवयोः शासं चक्रं कडमात्रिवं॥ सर्वमा
 वस्यकं सर्वमनावपि च वस्तुतः॥ तथा चोक्तं पामले॥ त्रिपुराहरिमंत्रेषु प्रसंशितं राशिनामकं॥ ऋक्षशुद्धि
 वेष्टवमंत्रे कोष्ठशुद्धिस्तौ वैक॥ वैष्टमंत्रे संशुद्धिः शेषे चाकडमः स्मृत इति॥ तथा च वाराहीतंत्रे॥ तारशुद्धि
 वेष्टवमंत्रां कोष्ठशुद्धिः सिवस्य च॥ राशिशुद्धिस्तत्रैतत्पुरे च कडमः स्मृत इति॥ तथा त्रैलोक्ये॥ योगरत्नाव
 ल्यां॥ द्वादशारख्यराशिचक्रं कटपं विर्दितात्॥ आदिहंतात्तल्लिखेद्वर्णान् पूर्वतो पावदीश्वरं॥ जसुः
 स्वनामतो मंत्रीयावत्संज्ञादिमाक्षरं॥ सिद्धिसाध्यसुसिद्धरीपुनः सिद्धादयः पुनः॥ तत्रैकं पंचमसिद्धः सा
 ध्यपदरापुमं के॥ सुसिद्धस्तिस्रसंकेतदेवदाहृद्वादे सरिपुः॥ एते ते कथिते देवि त्रैलोक्ये कडम इति कमुत्तममिति
 मातृकां सोहि कृदाश्वसुरः पंडो हि सागरः॥ विवर्ज्यो नो यो मूर्ध्ना दिर्दसां सो हि सुमंत्रिणोति॥ ऋक्षिगण
 त्यानिधं चक्रं मंत्रिणां सांप्रतं ब्रुवा॥ यस्य विज्ञातमात्रं मंत्रसुद्धिं समस्त्युते॥ अति कोष्ठव्याप्ता कानि रुद्र

२४

कोष्ठानि संलिखेत ॥ आदिहांतंस्त्रिकोष्ठेषु मन्त्रीधीमान्विवक्षणाः ॥ प्रथमं मन्त्रे कोष्ठेषु एकमात्राक्षिमात्रयोः ननेदे
नक्रमतो बंधं मन्त्रीधीमान्विवक्षणाः ॥ प्रातिस्विकं चावशिष्टेषु एणं नहि क्रमनोबुधः ॥

नागो हस्ते हरिः सरित्क्षितिताद
वैरौ शेषं त्रयं कुसलधीरधिकं त्रयं स्यात् ॥ ज्ञात्वा मुनापि विधिनागत भाग्यकाय सिध्दाय देशिकवरः प्रदत्तं
त्रयं मनुष्यैर्भवेत्सुभयं द्विभाक् ॥ धनीतया ह्युत्तमपद्मि प्रदत्तं ॥ तुल्यार्णवं यदि भवेत्समकार्यकारी चोक्त
स्तथा मुनिवैरपि मात्रिके ॥ साध्यसाधकयोर्वैरान् स्वरव्ययं जनमेदतः ॥ एकीक्षित्वा समुदितं चोक्तैर्नागं हरे
त्सुधीरिति ॥ ॥ तथा चोक्तं रामार्चनचंद्रिकायां ॥ कोष्ठान्येकादशान्ये च वेदेन हरितानि ॥ अकारादिहकारांतं लिखे
त्कोष्ठेषु तत्त्ववित् ॥ प्रथमं पंचकोष्ठेषु ह दीर्घाक्रमेण च ॥ द्वयं द्वयं लिखेत्तत्र विचरेत्स्वत्सु साधकः ॥ शेषेष्वेकैक
शो वरणाक्रमेण लिखेत्सुधीः ॥ षट्कालं काविषदग्निवेदधाकासश्न्यदहनाः खलु साध्यवर्णः ॥ युगमदि

पंचविपदं वर एक स शंक बो मा वि वे द श शिनः खलु सा ध क र्णाः ॥ ना मा ह्ना ला द क ठ वा गा ज मु क्त से षं ज्ञा त्वा
 न वे द धि क शेष म रणं ध नं स्पात ॥ तथा च तं त्रं तरे षिा मंत्र स्त र्णि शुभ प्र ले ष्य शुभो ध नी च तु ल्यं य द स म प्रु तः
 कथितो नु नो द्रे ॥ अ न्य त्रा षिा श्रु त्ते मृत्युं वि ज्ञा नी या रु ने च वि प्रु तं न वे त ॥ त्र रे ण च प्राप्ता मा त्रे ण सर्व सि द्धि स्त
 जाय ते ॥ ॥ तथा रु द्र णा म ले षिा व संत्रो ष ध धि कां कः स्पात दामंत्रं ज पे तु धीः ॥ स मे पि च ज पे त मंत्रं त ज पे तु र ण
 धि के ॥ श्रु त्ते मृत्युं वि ज्ञा नी या त स्मा त् सू तं वि व ज्ञं पे दि ति ॥ के चि तु ष क्काले त्या दि व च ण स्य वि स्तु वि ष य मा त्र
 प्र श स्त त्वे न न सर्व स वि षा सा र ण प्र स स्त त्व मि त्या ह्नु स्त त्रा रु द्र ह्ने त्रे षा धि य स्य ष क्काले त्या दि व र्ण लि ने न त स्य
 च सर्व सा धा र ण सा ध्यां का नि त्या दि पा म ल व च नो नु सा रि त्वे ण ष क्काले इ त्या दि व र्ण स्य सार्व सा र ण त्वा त् ॥ त
 था हि रु द्र ह्ने त्रे वि द श नु वे द व ध्या यु धा ह्नु व नि षु र्णा ता श्र सा ध्या त् ॥ दि ग्नु गि रि शु ति गा जा श्रि मु नी षु वे द
 षु हि ति स्त र्णि ता न थ स्य ध क र्णा त्ना मा र्ण को ष्टा क म था नि ह न्यो द का दि रु द्रां क ग त क्र मे ण ॥ ए त त्स र्व व

२५

२५

केतुद्रवामले॥साध्यां कान्साधकां काश्च प्रयेद्दहसंख्यया॥गुणिते तु ह्येष्टानि र्यष्टे पञ्चायते स्मृतं॥तदेकं क
 ययाम्यत्र येकादशगृहस्थितं॥एतदुत्तरघट्टाले काले साधकं॥प्रकारांतरमाह॥नामाघक्षरमारभ्य पावंत्यं त्रादि
 माक्षरं पञ्चिधा कृत्वा सुरेभिर्नन्दतदन्त्यदि परितः॥अस्यार्थः॥साधकनामघक्षरस्य पावंत्यं त्रादिमाक्षरं तत्संख्यं कृ
 त्वा सप्तभिर्हत्वाऽधिकं मृणं संधनं स्यात्॥तदन्त्यदिति मंत्राघक्षरमारभ्य पावंत्यं साधकाघक्षरं भवेत्॥तावत्संख्यं
 सप्तगुणं कृत्वा त्रिभिर्हरेत्॥इतोऽपि पाञ्चमेषः पिंगला मते॥साधनामष्टिगुणितं साधकेन सप्तन्वितं॥अष्टानि
 दृष्टानि श्वहरे र्यष्टं तदन्त्यदि परितः॥अस्यार्थः साधनामस्वरव्यंजनं नेदेण हि गुणितं साधकनाम्ना स्वरव्यंजन
 नेदेन मलितं कृत्वाऽष्टभिर्हरेत्॥तदन्त्यदिति साधना स्वरव्यंजनं नेदेण हि गुणितं संपुत्तं कृत्वाऽष्टभिर्हरेत्॥प्रसि
 द्धा ह्यनिघावाय जनन्या जनेन केण च॥तारकादिभवासक्तिर्निष्पुष्पपातेन तः॥देशिकेण सतासक्तिर्नामसं
 कीर्यते बुधैः॥पिंगला मते॥प्रसिद्धं पद्मेन्तामकिं वास्य जन्मनाम च॥पतीतां पुष्पपातेण पुरुषा पक्षतं न

वेत्तातंत्रांतरेपि॥लोकप्रसिद्धमथवा मात्रापित्रातथास्तुमिति॥गाढनिद्रारतोप्याच्छतेपेतस्थितोनर॥अ
 नामकोपदेद्विग्रासंतन्नामतद्भवेत्॥अज्ञानेवेद्वर्णानांशर्मसुखादिकस्यचातदादोयेषुपत्रेषुशोध
 येनमंत्रविबुधः॥तथाचोक्तंरुद्रयामले॥सुप्तो जागर्ति येनासौ ह्यस्थश्च प्रभाषते॥वदस्य नाम नमस्कोपि
 तन्नामग्राह्यमत्रतु॥तथासत्कुमारीयेपि॥पित्रासाल्लसुतं न्नामस्य ह्युक्तं सर्मादिदेवकान्॥श्रीवर्णं चततो
 विद्वात्चक्रे संयोजयेदिति॥प्रस्तुतान् सुरेणायमनूनां वक्ष्यते परं॥विध्यं मंत्रजतीनां यथा पुंस्त्वादिकं स्प
 रं॥प्रवक्ष्यते साधकानां चिह्नयुक्तं प्रसिद्धये॥संनूता मंत्रा ज्ञात्वा मातृकार्णवतः खलु गा विगतो स्ते त्रिविधं
 विद्यामंत्रविभेदतः॥विद्याक्रममंत्रास्त्रिपुदैव प्रधानकाः॥स्त्रीवत्त्वसत्त्वामनोवा भवन्ति त्रिविधा धु
 वा॥स्त्रिसंज्ञकानि रजताः सभां स्त्रीवै संकाः॥अत्ये पुमांस इत्युक्तास्तत्राद्यं शान्तिकर्मणि॥शस्ताः पुरु
 मंत्रास्युर्वस्योच्चाटनकर्मसु॥शक्ता निचारके स्त्रीवमंत्रास्युर्द्वेषकर्मणि॥तथाचोक्तं कुलप्रकाशे॥उस्य

नामनवः सर्वपंचासद्वर्णभेदतः॥ विधामंत्राः क्रमात् स्त्रीपुं देवताश्च समीरितः॥ स्त्रीपुंनपुंसकासुश्च मन
वस्त्रिधिविधाप्रिये॥ स्त्रीमंत्रावहिजायं ताहृदयांतानपुंसकाः॥ शेषाः पुमास इत्युक्तास्त्रीमंत्राश्चापिशान्तिके
नपुंसकाः सृजामंत्रादिद्वेषेवाभिचारकेपुंमोसस्तसृजताः॥ सर्ववश्योच्चारनकर्मस्विति अतिउघोमस्वरूप
स्वमंत्राणामधुनोच्यते॥ हुतमुक्त्वामनवोममयाग्नेयोग्रकर्मणि॥ क्षिरदातिलकेच॥ ॥ क्षिन्नादिदुष्टमंत्रास्तो मंत्ररोषानथो
पालयंति नसाधकं॥ क्षिन्नारूढशक्तिहीनः पराङ्मुख उदारितः॥ वधिरोनेत्रश्च शंसंनितः कीलितस्त वक्ष्येसाधकानां
था॥ दम्भः स्वस्तश्च भीतश्च मलिनश्च ति॥ सत्येष्वांश्च विना नावाः प्रसस्ताः सौम्यकर्मणि॥ अर्कनाड्यां हितायवे ४
गतेवाप्योस्युद्धातलनावकाः॥ विधुनाऽंजगोत्प्राणे संसृते विधुनावकाः॥ समीरोपुग्मनाड्यां हि संग
ते मनवकिल॥ प्रवृद्धास्युर्मविहामनोभीष्टप्रदः॥ तथा चोक्तं कलप्रकाशतंत्रे॥ अग्निघोमस्वरूपासु
मनवः सर्वेऽस्वहि॥ रेपूकारवियत्प्रायास्याग्नेयोः क्रूरकर्मणि॥ सौम्याश्चंद्रसुधाप्रायाः सौम्यकर्मणि सं

स्मृताः॥पिंगलायांगतेवायोप्रबुद्धमिरूपिणः॥उडागतनुपवतेवुच्चंतेसोमरूपिणः॥पिंगलेडागतेवा
 योप्रबुद्धःसर्वएवहि॥प्रबुद्धामतदःसर्वसाधकानांश्रुल्लुमेडनिदिक्॥उक्तिमंत्रगतात्तद्देधानतेषांचि
 न्नात्यपिबुवे॥छिन्नमस्तादिमंत्राणांपरिपासनेमंत्रिणः॥३॥विमुरव्याणांदृष्टयिपुतानांदोषसंघेके
 क्रियासारसारदातिलेकच॥॥छिन्नादिदृष्टमंत्रास्तेपालयंतिनसाधकं॥छिन्नोऽसुखशक्तिहीनःपरां
 उरुवउदीरतः॥वधिरनेत्रहीनश्चसंभितःकिलितस्तथा॥दम्भःस्वस्तश्चभौतश्चमलिनश्चतिरस्वस्तः
 भौतश्चसुषुप्तश्चमंदोन्मतश्चमूर्च्छितः॥स्तवीर्यश्चहीनश्चप्रध्वस्तोवाल्कःपुनः॥कुमारस्तपुवाप्रोढो
 बद्धोतिस्त्रंशकस्तथा॥निर्विजिःसिद्धिहीनश्चमंदःकूरस्तथापुनः॥निरंशःसत्त्वहीनश्चकंकरोवी
 जहीनकः॥धूमितालिंगितोऽस्यातामोहितश्चदुधातकः॥अतिदृष्टोऽगहीनश्चाप्यतिक्रुद्धःसमीरि
 तः॥अतिक्रूरश्चसब्रीडःशांतमातमएवच॥स्यातम्रदृष्टश्चविलकलश्चातिबद्धःप्रकीर्तितः॥निस्नेह

पिडितश्चापि मंत्रदोषाः प्रकीर्तिताः ॥ उत्तानां मतु रोषाणां चिह्नमिति प्रवदाम्यहं ॥ प्रमुखे च यत्स
 नोरतश्चावसाने च वाभिचेत् ॥ वीजं वियोगि संयोगि शक्त्या स्तित्वं त्रिविधमुहुः ॥ रं रार वारं समभवे स्तिन्नना
 मकः ॥ मुखेऽतो हिविरामे च दत्तं परतलस्य ॥ ह्यपान्वितः ॥ सचि ज्ञेयो देह रूक्षमनुः ॥ विमुखे भागमोक्षयोगा
 रिततत्त्वकमलावहि स्थो यो निपु विधिः ॥ तच्छूनोऽप्यपदुःख्यातो यन्मंत्रांतो न दृश्यते ॥ स्मरवीजं हिवद
 ने भूतिर्मूर्च्छा कुशंकिल ॥ पराज्जुखो हिविरव्यातः ॥ विपुयतः किल ॥ मुखेऽतो वसाने च दस्यो ध्यायत्रना
 स्तिवे ॥ वधिरो विमनुख्यातो यो जने मूर्त्तवर्णकः ॥ ह्यवाहनकं ठो ध्मदस्यो ध्माव्यतिरेकपुक् ॥ अदिहीतो
 हिविरव्यातो दुःखशोकादि रूक्षमनुः ॥ मुखे चांतरविरामे च चोक्तो विंदु विसर्गको ॥ शोभेदु संस्थिता मुक्ति
 चंद्रयामा चिता तथा ॥ चां वीगो शिवे हि विंदुपुतः सो यवकलं भूतिबीजकं ॥ नमामीत्यस्यैवात्तानां विरामो
 यत्र दृश्यते ॥ कीलितः सचिविरव्यातो सिद्धिप्रदः स्मृतः ॥ अंतश्च केवलं युग्ममनो सिरसि यस्यैव ॥ वाम

पार्श्वः सव्यपादो भवेद्यस्मिन् शलुव्यस्यो यपनास्ति वेषत्रसिद्धिरोधनः ॥ जठिले स्य रव्यवर्णे हितवाचालो
 हि पन्मताः ॥ मूर्च्छास्ति सप्तधा सोदग्धः संकीर्तितो बुधैः ॥ रसवर्गा द्विवर्णाश्च श्रुतिवर्गा द्विवर्णकः ॥ युग्मा
 न्यावद्विनिर्वर्णे श्वरं सैर्हि वसुभिस्तथा ॥ इत्येतत्रस्त इत्येव कीर्तितो मंत्रस्तरभिः ॥ आग्नेत्रासः स्थितो
 पस्पशिवो भूत्वा स्तथातरतामंत्रनिर्हिता ते श्वविबुधैः कीर्तितो मनुः ॥ प्रथमे ज्ञेयो विषमे हि दृश्यते वेद
 मर्दुरं ॥ मलिनो हि मनुर्पस्पवेहितो मंत्रको विद्वेः ॥ स्पृजेत हि मनुः श्रुदत्रपाणि विष्मंतं यथा ॥ अतो
 हि पन्मनो एद्विवर्णो हरितिरतथा ॥ द्विधा सिरसि हरे च विधत्ते सस्ति रस्तुतः ॥ अतुर्वर्गा र्णवर्णे हि संबुधं
 तो द्विधा हृदि ॥ मूर्च्छावै यन्मनोर्मध्ये शिरवा बीजं भवेद्यदा ॥ नेदितोति च विख्यातः सिद्धिकामो स्पृजेत म
 नुः ॥ यन्मनुः शिवनेत्रार्णः सविंदु शिवहीनकः ॥ ससर्ग शक्तिहीनश्च मुषुषो सो हि कीर्तितः ॥ पन्मनोः स्थि
 तमंतश्च कूलं यंत्रः समूर्द्धितः ॥ यस्यास्य धाम मंत्रं हतवीर्यं पुदास्तुतः ॥ प्रथमे तस्य धारपु शीर्ववेदतोः

मया कृताः॥ ज्ञातव्यास्तोत्ररूपास्ते मंत्रास्ते यथास्थिताः॥ तथाविधा अवोक्तव्या मंत्रितिः काम्यक
 र्मुमु॥ दोषानि मानि विज्ञाय यो मंत्रं भजे तेजदुः॥ सिद्धिर्न जायते तस्य कल्पकोटिशतैरपि॥ उक्तं
 षप्रतीकारो ह्यंतरो वा स एव च॥ तत्रादौ तद्वारकश्च कथ्यते आंतरोऽधुना॥ मंत्रीसिद्धासनासू
 टः पारिणाता वामकेन च॥ गुदमेदृक्ष्योः सम्प्रागंतरंहिति पीड्य च॥ तस्योपरि दक्षया दंगुल्युक्ता ग्रह
 योः सुधीः॥ असन्तो न्यसंमर्दं कुर्यात्तथा ततः॥ पारिणाता दक्षिणेनैव लिंगमूलं निपीड्य च॥ स्थिरां
 गीसमुपविश्य गुदमाकुंच्य मात्र वित्॥ अधोवायुं समुत्थाप्य संरुद्धप्राणमास्ततः॥ कुर्वन्संघटनं प्रा
 णायान्तयोरेकमात्मनः॥ चित्स्वरूपमूलं संस्थेकुड्मलानि न्न केचिदि॥ निजसाध्यमनुबुद्धदोषं संवि
 र्यमंत्रवित्॥ तस्य मंत्राक्षराण्येकैकशो मध्येन वस्तेना॥ मूलादिषु क्रमेदक्रमेण ब्रह्मरंध्रं प्राप
 यतत्र स्थसाममं इत्यानिर्गतिं न च॥ पीपुषेण मन्त्रं च संसितान्यक्षराणि च॥ पुनर्मध्येन मार्गिणा ज्ञा

चक्रादिक्रमेण चामुलाधारं प्रापयेच्चतस्रस्य मनोः सुधीः ॥ अष्टादिन्यासपूर्वव भावनपातु यथोक्त
 पा ॥ अष्टोत्तरसहस्रं च जपेत्तत्र विचक्षणः ॥ इष्टमां तरसं स्कारो मंत्राणां दोषनासकः ॥ जननं जीवनं वा
 नुताडनं बोधनं तथा ॥ अथाभिषेको विमलाकरणं चततः परं ॥ आद्यापनं तर्पणं च दीपनं गुप्ति संस्का
 रादसं प्रोक्तास्तत्रैर्मुनिपुंगवैः ॥ एते ह्यसंतोषाश्च सर्वतंत्रेषु न प्रहा ॥ प्रलिरव्यमातृका चक्रं हेमपात्रपरं शु
 भं ॥ सक्तिमंत्रप्रसंस्कारे लिखनं कुंकुमेन च ॥ विष्णु मंत्रस्य संस्कारे लिखनं चंदनेन च ॥ शिवसंस्कारकेतस्य
 नोवे लिखनं मीरितः ॥ उक्तचक्रं ततो मंत्रवर्णनं करणं पृथक् ॥ जननं च समाख्यातं त्रैर्मुनिपुंगवैः ॥ प्रस
 रणं पुनर्विद्वान् जपेत्सहस्रं ॥ शतवारं प्रयत्नेन जीवनं तदुदाहृतं ॥ संभर्य स्वर्णकान्तमंत्रो मनोर्वचं देन भस्म
 सहस्रसहस्रायुतावताडनं तदुदाहृतं ॥ हन्वर्णनं हि समा लिख्यताडयेच्चंदनो वना ॥ सहस्रसहस्रं चैव शेषेन
 प्राक्तं वेताडनं बुधैः ॥ उक्तहिं मंत्रविभेदेन सुकृद्रव्यतपेण च ॥ साध्या र्णान हि वि लिख्ये व प्रसूनैः करवी

रजैः गतदर्शगणकेः हत्याद्विनाशाय नं स्मृतं ॥ साध्यमंत्रोक्तविधिना सम्यगभ्युपलैवेः ॥ तत्सारव्य
 पात्रिषिंचेद्विअभिषेकोऽसुदाहृतः ॥ मनुष्याच्चाहिवितेन बालरंडादिमध्यतः ॥ मलत्रयं हिमनुनाज्यो
 तिरूपेण मंत्रवित् ॥ निर्दिष्टे दीरितं सम्यक् निर्मलं करणं परं ॥ अंवि कांवर वहिंद्र निर्या स्वरेयुतः सप्त
 ज्योतिमनुर्हिविद्विः कारितो मंत्रवित्तेमैः ॥ हेमनाहिकुशतोयेन पुष्पनीरेण वेजपं ॥ कुर्वन्नासेचनं च
 प्यायनं वर्णं परिस्मृतं ॥ अभिसामनुना सम्यक् तर्पणं हिमनो तथा ॥ तर्पणं चरितं मंत्रतंत्रजालविश
 रंदैः ॥ त्रासुक्षामास्किणविलो सो दीपनमुच्यते ॥ साध्यमानस्य च मनोरप्रकाशो हि गोपनं ॥ उदा
 हृतं हि मंत्रजैः क्रिणारूपाः स्मृता इमे ॥ तद्द्वारे तदुदाः पङ्क्ति संस्कारास्तुः प्रमंत्रिणां ॥ तथा चोक्तं गीतमियो ॥ ज
 ननं जीवनं पश्चात्ताडनं बोधतं तथा ॥ अथाभिषेको विमलाकरुणप्यायने पुनः ॥ तर्पणं दीपणं गुप्ति
 द्रोता मंत्रसं संस्क्रिया ॥ स्वर्णादिपात्रे संतिरव्यमात कायत्रमुत्तमं ॥ काश्मीरं चंदनेनायमस्मना वा

यमुव्रतं॥ काश्मीरं शक्तिसुस्तारे चंदनैस्सर्वे मतो॥ शैवे भस्मसमाख्यातं मातृकायंत्रलेखते॥ शैवा
 दिमंत्रं भेदनं प्रोक्तं द्रव्यत्रयं शुभं॥ मंत्राणां मन्त्रका मध्यादुक्ता राजतनं स्मृतं॥ प्रणवांतरितात् सत्त्वा
 मंत्रवर्णं लोपेत्तु धीः॥ प्रत्येकं शतवर्णं तु जीवन्तं तदुदाहृतं॥ मंत्रवर्णं न समालिख्य ताडयेच्चंदनां भसा
 प्रत्येकं वा पुर्वी जैनं सर्ववता इतं स्मृतं॥ सारादि मंत्रं भेदनं प्रोक्तं द्रव्यत्रयं सकं॥ विलिख्य मंत्रवर्णं क्लृप्तं प्रस
 नैः करवीरजैः॥ तन्मंत्रवर्णं संख्यां केह न्याद्रेषु न बोधनं॥ तत्तन्मंत्रोक्तविधिना स्वभिषेकः प्रकीर्तितः॥ अ
 शुभं पश्येत्सं चिन्तयेत्सं त्रीं मंत्राणां संख्याया॥ संविंशमनं सामंत्रं सुषुम्नाममूलमध्यतः॥ ज्योतिर्मंत्रेण
 विधिवद्देहन्मंत्रं तलत्रयं॥ तारव्योमाग्निमनुयुक्दंडी ज्योतिर्मनुमतः॥ स्वर्णं न कुशतोयेन पुष्पातोयेन
 वा तया॥ तेन मंत्रेण विधिवदाप्यापनविधिः स्मृतः॥ मंत्रेण वारिणा मंत्रे तर्पणं तर्पणं स्मृतं॥ मधुना श
 क्तिमंत्रं तु वैष्णवं चंदुमज्जलेः॥ शैवेष्टं तेन दुग्धेन तर्पणं सम्यग्विरितं॥ अभिषेकोऽपि॥ तारादिमंत्रं भेदन

प्रोक्तं द्रव्यत्रयं शुभं ॥ तारमाया रमा योगो मनोर्दीपनमुच्यते ॥ जाप्यमातस्य मंत्रस्य गोपतं त्वप्रकाशनां ॥ सं
 स्कारादशमं प्रोक्ताः सर्वतंत्रेषु गोपिताः ॥ पात्रदत्त्वा संप्रदायेन मंत्रोवांछितमाप्नुयात् ॥ मासानोतिरेण्यं
 वक्ष्ये योगपतया धुना ॥ दीक्षा लतंतयुक्तं मुखे मास्य रिवत्तायदा ॥ सुद्रशक्तिगोप्तो हांतं मुखे रत्ने कलाभदा ॥
 यो न्यपु कतां डवल गवै शणै घट्टसूदा जुवं ॥ श्रुत्या घोरं भवेत्मासि परिवारनिवासिनी ॥ जटिले शगातात् स्य
 नाघणिके घुवं ॥ शतवर्षे पुष्पदात्री सा भवेत्साधकस्य च ॥ अवरान्वितभीमा घे प्रजानाशकरी भवेत् ॥ नाराय
 णादिके मासि वृकांते रत्नं ददा ॥ सरवक्रौधी समुख्यारो मासि सिद्धिदा भवेत् ॥ सखमशुकमुख्यारो मासि
 युक्तप्रलप्रदा ॥ समुक्तिप्रजमुख्यारो मासि पीडाशरि भवेत् ॥ सनारायण उत्पाद्ये मासि धीवृद्धिदा भवेत् ॥ सरव
 वज्रश्रुतिमुख्य मासि सागरिवल सिद्धिदा ॥ धीमानेतेषु दीक्षां च माद्येषु मलमतरा ॥ उक्तिमासि धादिमाश्रय
 लो गोपाल मंत्रके ॥ उक्तं च श्रीकुलार्णवे ॥ मंत्रारंभस्तत्रैव स्यात्समस्तपुरुषार्थदा ॥ वैशाखे रत्नलाभस्यो ज्ञेय

3

30

३४

छेचमरं भवेत् ॥ आषाढे वंधुना सः स्यात्सूर्ययुः श्रावेत् ॥ प्रजानां शोभे वेदोद्रे आश्विनैरत्नसंचयः ॥ कार्ति
 के मंत्रसिद्धिः स्यात्समाधौ तथा विवर्द्धने ॥ पूतलुने सर्वकामाः सुमेलमासविवर्जयेत् ॥ चैत्रे तु गोपालविषं
 यंगोतमुक्तत्वात् ॥ अत्र त्रिषधः ॥ मधुमासे भवेद्दीप्तोदुःखाय मरणयचेति ॥ तत्र मासः सौरः ॥ सौरे मासि
 शुभादीक्षानचंद्रेन चंद्रे च तारका ॥ ॥ इत्यपि गौतमीये ॥ वाराणां निर्णयं वक्ष्ये दीक्षाकर्मणि वैशुभं ॥ दीक्षा
 पांधने दामानुरिंदुः परमशान्तिस्तु ॥ आपुनामकरोतो मा भवेत्सौदृष्यदृष्यदुधः ॥ संवित्प्रदो गुरुर्मागल्य
 दो शुक्राहिकर्तिस्तु ॥ मंदो भवेदिति प्रोक्तारि शंवारविनिर्णयः ॥ तदुक्ते श्रीकृतार्णवे ॥ शिववारं भवेद्विज्ञे मा
 नशान्तिर्भवेत्किं न ॥ आपुरणारकहेतितत्र दीक्षां विवर्जयेत् ॥ बुधे सोमद्वयोर्मासां तिष्ठानं स्यात्तु च हस्येतो ॥
 शुक्रसोभायमासोति यशोहातिः शनैश्चरे ॥ तिथीनां निर्णयं वक्ष्ये दीक्षारख्यशुभकर्मणि ॥ वद्व्याख्यायंति
 यादीक्षाद्रव्यनाशकरी भवेत् ॥ एतत्त्वदा ब्रह्मतिथौ गोप्यं रव्यायो तथा भवेत् ॥ गणेशारव्यतिथौ द्रव्यरनाश

३४

सा च

करीमेवत॥ गी॥ प्रदाहिमेव दीक्षाना॥ रक्षायांतिथौ किल॥ तन्नाशदासर्पतिथौ मेवे दीक्षा परापि च॥ भान्वाख्या
पांतिथौ दीक्षा मेवे सौरव्य प्रकारिणि॥ शिवाख्यायां मेवे द्वाणि त्दासदासातिथौ ध्रुवं॥ अंकारख्यायां तिथावे ५ गी॥
गङ्गासदासा मेवे ध्रुवं॥ अंतकारव्यतिथौ साहि नृपसोभापदा मेवेत॥ विश्वाख्यायां तिथौ साहि महासूतत्व
दा मेवेत॥ सर्वाथे साधिना साहि मेवे रूपा रव्य सतिथौ॥ दारिद्र्यदानवेत्साहिकामाख्यायां मेवे छिन्ना॥ शि
वाख्यायां तिथौ साहि नीचपाति प्रदा मेवेत॥ सा विरामे हि मासस्य महाहोम प्रदा मेवेत॥ पञ्चावसाने मास
स्य कपुण्य च छिन्ना प्रदा मेवेत॥ ॥ तथा चोक्ते आगाम कल्पद्रुमे॥ प्रतिपदि दत्ता दीक्षा वितनाश करीमता॥ प्र
तिपत्ति द्वितीयायां तृतीयायां शुचि मेवेत॥ चतुर्थ्यां वितनाशः स्यात्पंचम्यां बुद्धिबुद्धेः॥ षष्ठ्यां ज्ञानक्षयः सौरव्य
तमेते सप्तमीदिना॥ अष्टम्यां बुद्धिनाशः स्यान्नवम्यां वपुषः क्षयः॥ दशम्यां राजसोमाण्ये एकादस्यां शुचि मेवेत
द्वादश्यां सर्वसिद्धिः स्यात्त्रयोदश्यां दरिद्रिता॥ तिर्थाग्यानि श्रुतुर्दश्यां हानिमीसावसाने कापक्षौ ते धर्मवृद्धि

३५

स्पात्स्वाध्याचविवर्जयेत्॥ संध्यागार्जितनिर्घोषभूषणं कपोत्कातिपातेत॥ एतानत्याश्चदिवसान् शुक्लान्
 नृपरिवर्जयेत्॥ दीक्षायोग्यतिथिर्वक्ष्ये सदसन्मासमेदत॥ नागरव्यापंतिथौ भाद्रशिवेऽंशे सिधुवं॥ श्रु
 तिथौ कार्तिके च मोगि तिथौ सिते॥ दुर्गा तिथौ सिते पौषे तिथौ गणपते सिते॥ दुर्गा तिथौ श्रुत्वा तु ने
 चैव त्रे शिव तिथौ सिते॥ गौरी तिथौ सिते वेशाखे ज्येष्ठे दसमि तिथौ॥ आषाढे यम संज्ञायां व्याहो रव्या
 यांतु दश्रावणे॥ तिथिषो माहि संप्रोक्तो देवघर्वाणितत्त्वतः॥ नक्षत्रादिविचारं च न कुर्यादासु देसिकः॥ आ
 सुमेत्रं प्रदद्याच्च प्रोक्तमिष्याय श्रीगुरुः॥ लभते ते न सः सिध्यति र्थकोटिप्रलंभ्रुवं॥ दिवा करदुग्रहणे महाची
 वादिने तथा॥ नित्तिदिने पिगुरुं दद्याद्दीक्षायां सिध्यायेदशिकः॥ गणेशं च दीक्षायाः शस्ता गणपते स्तिथिः
 शिवाभिधा तिथिः शस्ता सक्तिं मंत्रोपदेशकः॥ सक्तिदीक्षा तदा तव्या मार्तेंद्र्यहणे ध्रुवं॥ मृगं कग्रहणेऽका
 यां नित्तिदिने वैष्णवी ध्रुवं॥ अमासो मयुताग्राह्यारविबारयुतारविः॥ नौमयुक्ता शिवाभातोः खरवो गी ग्रहेः

३५

समा॥ अतोदघात्रयत्नेनदीक्षा मास्व विचारतः॥ सिष्यायस्मिन्दिनेष्टः श्रीगुरुः करुण एव॥ विदित्वा
सुदिनंतच्छिन्नमनश्चत्रयोगैक॥ मृत्निपातसकाशाच्चशिष्याभक्तिसमन्वितः॥ काव्यास्तोयदिवावच्छे
सुराचार्यैर्कोपदा॥ मेघवश्चिकसिंहेषुदोषाभावश्चविद्यते॥ विद्यास्वमित्रादिदुष्पणैर्वविद्यते॥ तथा
चात्तेतिवंधे॥ निषधमासेतुततदिशेषामुतिभेदतः॥ षष्ठीमाद्रपदेईशेतथाकृत्वाचतुर्दशी॥ कार्तिके
नवमीशुल्कामार्गशुल्कात्तृतीयाका॥ पौषचनवमीशुल्कामाघशुल्काचतुर्थिका॥ फाल्गुनेनवमीशुल्का
चैत्रेकामचतुर्दशी॥ वैशाखेचाक्षय्याचतुर्थ्यादशराहस्यतिथिः॥ आषाढेनवमीशुल्काश्रावणेक्षसप्तम्यं
मा॥ एतानिद्वयपर्वणितीर्थकोटिपुल्लभेत॥ अत्रदीक्षाप्रकर्तव्यानमासंचपरीक्षयेत्॥ नवार्चनचक्षत्रं
नतिथ्यादिकेदृशं॥ नयोगकरणंचवशंकरणचभाषितं॥ तथायोगितीतत्रे॥ अपनेविषुवैच कवग्रहण
चंद्रसूर्ययोः॥ रविसंक्रांतिदिवसंयुगाद्यांमुरेश्वरी॥ मन्त्रतरासुसर्वासुमहाएजादिनेतथा॥ तिथियः शुभ

० देप्रोक्ता इत्यादिवचनात् ॥ चतुर्दश्याष्टमिति शक्तिविषयं ॥ चतुर्थीतिारेण शविषयं तं न कृत्योक्तत्वात् ॥
 त्रिदितेष्वपि कालेषु दीक्षाक्ता ग्रहणेषु भा ॥ सूर्यग्रहणकालस्य समानो नास्ति भूतले ॥ विशेषतो महा
 देविदीक्षाग्रहणकर्मणि ॥ तत्र यद्यत्तत्सर्वं न तन्मूलदं भवेत् ॥ रविसंक्रमणे च वसूर्यस्य ग्रहणे त
 था ॥ तत्र लग्नादिकं किञ्चिन्न विचार्य कथंचन ॥ रविसंक्रमणे च वनाय दत्तं पितं भवेत् ॥ नवारतिथिमा
 सादिशोधनं सूर्यपर्वणि ॥ एवं चंद्रग्रहणे पि ॥ ॥ उक्तमपि तथा मुंडमालांतरे कालादिशोधनं ना
 स्ति न च मित्रादिदृष्टं ॥ अस्मदुक्ते दीक्षाभेदेन विधेयं तथा चोक्तं योगिनीतंत्रे न कुर्यात् ॥ तच्छाक्ति कींदां
 क्षां ह्यपरं ते विभावसो ॥ न कुर्याद्देसमवांतं तु यद्विचंद्रमसो ग्रहः ॥ एतच्च गोपालश्रीविधेतरविषयं ॥ अ
 मासो मवारे च भो मवारे चतुर्दशी ॥ सममिरविबोर च सूर्यग्रहसंतेः समः ॥ शिष्यानां ह्यगुरुणा स्तुपया
 दीयते यदा ॥ तत्र लग्नादिकं किञ्चिन्न विचार्य कथंचन ॥ ॥ तथा सर्ववारा ग्रहाः सर्वे नक्षत्राणि चरा

नकापिते॥ शून्यत्रयलसद्रुनेत्रार्णकलितापिच॥ उदाहताहितिस्नेहास्तंत्रमंत्रविसारैदे॥ कस्यापिस
 भवेत्तोहिजपार्हः सर्वकर्मसु॥ पावत्सदस्त्रवर्णाद्योस्यतिवृद्धः कोर्तितः॥ प्रजेज्जनार्हनिभवेत्सुभकर्म
 सुसर्वथा॥ उक्तवर्णाधिकामंत्राः संस्मृतादंडकः किल॥ पक्षसहस्रयुक्तापेमंत्राः सप्तद्वताचिताः॥
 स्तोत्रात्मकानिगदिताः प्रज नभवंति॥ शुभकर्मसु सर्वत्रमनसापिचमंत्रिणां॥ उक्तदोषान् विज्ञा
 पयेमंत्रान्प्रयंतिहि॥ तेषामंत्रान्सिद्ध्यंतिकल्पकोटिजपादपि॥ ततथाचेत्तंविद्यासारेशारदाति
 लंकेचा॥ वक्ष्याम्येषभनक्षणं च॥ मनोयस्यादिदिमध्यांतेषानिलंबीजमुच्यते॥ संयुक्तंवावियुक्तं
 वास्वराक्रांतंविधापुनः॥ चतुर्धापंचधावाथसमंत्रश्चिन्नसंज्ञकः॥ त्रादिमध्यावसानेषुभूवीज
 षड्वलांछितः॥ रुद्रमंत्रः सविज्ञेयोभुक्तिमुक्तिविवर्जितः॥ मायात्रितत्त्वश्रीबीजरावहीनस्तपोमनुः॥
 शक्तिहीनस्तकथितोयस्यमध्येनविधेते॥ कामबीजंमुरवेमायासिरस्यंकुशमेवच॥ असौपराज्जुरवः

प्रोक्तो हकारो विंदु संयुतः॥ आद्यंतमधेष्टे दुर्वासे न विरोधः॥ पंचवरेण मनुष्येण द्रष्टुं कंडुवि
 वर्जितः॥ नेत्रहीनः सविज्ञेयो दुःखशोकामयप्रदः॥ आदिमध्यावसानेषु हंसः प्राप्तादवागभवे॥ हकारो वि
 दुमान् जीवो रावे वापि चतुःकलः॥ माया न मा मि च पदे नासि पस्मिन् सकीर्तितः॥ एकं मधेष्टं यस्मिन् हि यस्मि
 न्नस्त्रपु रंदरो॥ न विद्येते समंत्रः स्यात् स्तेनितः सिद्धिरो धनः॥ वह्निवा यो समापु तो यस्य मंत्रस्य मूर्ध्नि ॥ स
 मधा दृश्यते तनुदयमन्यतमं त्रवित॥ अस्त्रं चाभ्याघट्टिर द्या नि दृश्यते क्षीरेः॥ त्रस्तः सोमो हि तो यस्य मुखे
 न प्रणवस्थितः॥ शोवो वा शक्तिरथवा भीताख्यः स प्रकीर्तितः॥ आदिमध्यावसानेषु भवेत्तार्णवतुष्टं
 यस्य मंत्रः समलितो मंत्रचित्ते विवर्ज्येदिति॥ यस्य मधोदकारो वा क्रोधो वा मूर्ध्नि तिष्ठति॥ अस्त्रं तिष्ठ
 तिमंत्रस्य सति रक्षत इरितः॥ भोष्टं हृदये शीर्षे वषट्कारः च मध्यातः॥ यस्या सोमो हि तो मंत्रस्याज्यः सिद्धि
 पुस्त्रजिः॥ त्रिवर्णं हिं स हीनो यः सुषुप्तः स उदाहृतः॥ तच्छब्दस्थितं मधेष्टं यस्य मंत्रः स मूर्ध्नि तिष्ठति॥ विरा

मस्थानगं पस्पहतवीर्यः सकथ्यते ॥ आदौ मध्ये तथा मूर्ध्नि चतुरस्रयुतो मनुः ॥ ज्ञातव्यो हीन इत्येषो
यः स्यादशाक्षरः ॥ एको विंशद्वर्णो वा यो मन्त्रस्तारसंयुतः ॥ हस्तै रवांकुशबीजाद्यस्तं प्रच्यस्तं प्रक्षते ॥ स
सप्तवर्णो मनुर्वीलः कुमारोऽष्टाक्षरः स्मृतः ॥ षोडशाक्षरं पुत्राप्रोदश्च चारिंशत्क्षिपिमनुः ॥ त्रिंशदक्षरं
श्रुतुः षष्टीवर्णो मन्त्रः शताक्षरः ॥ चतुःशताक्षरश्चापि बृहदस्य निधीयते ॥ नवाक्षरो ध्रुवयुतो मनुः
निस्त्रिंशदक्षरितः ॥ पस्यावसाने हृदयं शिरो मन्त्रश्च मध्यगतः ॥ शिखावर्मच संस्थातो वीषट्प्रट्कार एव
शिवशक्त्यर्णो हीनोपः शनिबीज इतीक्षरितः ॥ एकपुस्थानेषु प्रकारः षोडशस्मिन्प्रदृश्यते ॥ समन्त्रः शि
द्धिहीनः स्यात्संदः पंचमक्षरो मनुः ॥ क्रूर एकाक्षरो मन्त्रः स एवोक्तो निरंशकः ॥ द्विवर्णः सप्तहीन स्या
चतुर्वर्णो स्रक्केकरः ॥ षडक्षरो बीजहीनस्त्वर्धसप्तक्षरो मनुः ॥ सार्द्धं द्वादशवर्णो बाधमितः स तु निदि
तः ॥ सार्द्धं बीजत्रयस्तदेकविंशतिवर्णकः ॥ विंशत्यर्णो स्त्रिंशद्वर्णो यस्यादालिङ्गितस्तसः ॥ द्वावि

शस्यक्षरोमंत्रो मोहितः परिकीर्तितः ॥ चतुर्विंशतिवर्णकः सप्तविंशतिवर्णकः ॥ क्षुधार्तुः सविज्ञेयश्च
 तुविंशतिवर्णकः ॥ एकादशक्षरोवापि पंचविंशतिवर्णकः ॥ त्रयोविंशतिवर्णकामंत्रः सप्तउद
 हृतः ॥ षट्त्रिंशत्क्षरोमंत्रः षड्विंशद्वर्णकस्तथा ॥ त्रिंशदेकोवर्णकं वाप्यंगहीनो निधीयते ॥ अष्टाविंश
 सक्षरोपः एकत्रिंशदथापि वा ॥ अतिशूरः सगतो निंदितः सर्वकर्मसु ॥ चत्वारिंशत्क्षरमारभ्य त्रिषष्टिर्वावद
 क्षराः तावत्संख्या निगदिता मंत्राः सत्रिंशत्संज्ञकाः ॥ पंचषष्ट्यक्षराप्युक्तं त्रिंशत्क्षराणि मानसाः ॥ एको
 नसत्पर्यंतं पंचषष्ट्यक्षरादितः ॥ ये मंत्रास्तं निगदिताः स्थानप्रष्टारूपा बुधैः ॥ त्रयोदशक्षराप्युक्तं त्रिंशत्
 पंचदशक्षराः ॥ विकल्पास्तं निधीयते ॥ शतं सार्धं शतं तु वा ॥ शतद्वयं द्विंशति एकं होता यवापि वा ॥
 शतत्रयं वाप्यसंख्या निहास्ते समीरिता ॥ चतुःशतात्पथारभ्य यावद्वर्णसहस्रकं ॥ अतिवृद्धः प्रयोगो
 पुपरिष्ठाजः सदा बुधैः ॥ सहस्राण्यधिकामंत्रा दंडकाः पीडिता ह्यप्यादि सहस्राक्षरामंत्राः स्रंशः स

शयः॥यस्मिन्नहनि संतुष्टोऽपुः सर्वशुभावहाः॥॥योगिनीतंत्रेपि॥॥ग्रहणे च महतीर्थे नास्ति का
 लस्य निर्णयः॥तथा वाराहीतंत्रेपि॥॥शुक्रो स्तोपटिवाद्येष्टोर्वादि यो भवेद्यदि॥मेष्यश्चिकमि
 त्पुतदा दोषो न विद्यते॥नक्षत्र निर्णयं वक्ष्ये साधकानां हिताय वै॥हस्तवाद्येष्टे वसं रेखा केतथा धूतं
 वराघके॥सुरवं वंधुविनाशश्च मरणं वधनं॥मूलमेवं कोदाश्च यथा संख्यं शुभाशुभं॥शमत्प्राधे
 गडल्यां घभीमां घेकवलेक्षके॥मरणं मुखलाभश्च वित्तप्राप्तिस्तथैव च॥विषक्षनाशनं सुदुषना
 शनं हि शुभाशुभं॥सौंदर्यं कीर्तिश्च द्विश्च ज्ञानीयुः क्रमतः मूलं॥सुखलाभो लनं दायेष्टु पुत्रयसु
 त्तमं॥ज्ञानप्राप्तिर्यशः प्राप्तिः सौख्यातिः फलं विदुः॥त्रोधी शवद्भिर्मुख्यं क्षेपेऽशातिगिरिप्रलं
 कांतिमुख्यता ज्वाघेवनमुख्यके॥घनावाप्तिज्ञानलाभोरिपुनासंः सुखस्पव॥स्तनमुख्यक्षके
 पुत्रनाशः स्यात्फलं मुत्तमं॥विरण्यादिकं नक्षत्रयुगले पुष्यमुख्यके॥दारिद्र्यं ज्ञानलाभश्च स

३७
२३

लमिशं विदुर्बुधाः ॥ नक्षत्रजटिलाद्ये च यशोलाभः फलं विदुः ॥ ईशानद्वयमनौ कृतिकाद्रीसेको किल
 अग्राह्यत्रविज्ञेयं मंत्रतंत्रविमारेदः ॥ ॥ ३ ॥ तंच कुलार्णव ॥ अश्विन्यां सुरवमाप्नोति भरण्यां मरणं
 भवेत् ॥ कृतिकायां भवेद्दुःखिरोहिण्यां वाक्यतिभवेत् ॥ पराशीर्षसुरवावाप्तिराद्रीयां बंधुनासनं ॥ पुन
 र्वसोधनाढ्यः स्यात्पुष्यशत्रुविनासनं ॥ अश्लेषायां भवेत्स्वर्गमध्यायां दुष्पमाचनं ॥ मीढं सर्वप्र
 लुप्त्यां प्राप्नोति च नशसयः ॥ ज्ञानं चोत्तरफाल्गुन्यां हस्तायां धनी भवेत् ॥ चित्रायां ज्ञानसिद्धिः स्यात्स्वा
 म्यां शत्रुविनाशनं ॥ विशाखायां सुखं स्याच्चानुराधायां बंधुवर्द्धनं ॥ ज्येष्ठासुतं हानिः स्यात्मूलायां की
 र्तिवर्द्धनं ॥ पूर्वाषाढाजराषाढे भवेतां कीर्तिदायिके ॥ श्रवणायां भवेद्दुःखविधनिष्ठायां दरिद्रता भवेद्दुः
 शतभिषायां स्यात्सर्वमांस्सुखि भवेत् ॥ मीनं चोत्तरभाद्रपदे वरेव्यां कीर्तिवर्द्धनं ॥ कृतिकाद्रीयोनिषे
 घः ॥ ॥ अद्रीयां कृतिकाया च मंत्रारंभः प्रसश्यते ॥ यदीसे स्पृशे शानोर्वा मंत्रारंभो यथाक्रमे ॥ प्रयोगः

३७

२३

निर्णयं वक्ष्ये मंत्रसिद्धि विधायिकं ॥ तदुक्तं विस्वसारप्रभुः शुक्रश्च त्रायुष्मान् प्रवयोऽस्ततः परं ॥ ह
 र्षणश्च ततो योगाः सर्वतन्त्रे सुभावं ॥ अमरेशादप्यतल्लुक् मुख्याणामुख्ययोगकः ॥ अतिथ्यादियतो यत्र
 रव्यतः श्रुत्यां घणं स्तुतोपकः ॥ रवामनगमिने शाघणो योगोऽस्तु यकः ॥ कंठोरव्यादियोगश्च पंचमः प
 रिकीर्तितः ॥ करणानि निरूप्यते मंत्रसिद्धिप्रदानिवै ॥ तदुक्तं श्रीकुलार्णवे ॥ ववबालकौ लवै तै तिसि
 स्तदनंतरं ॥ करणानि शुभान्येव सर्वतन्त्रेषु मामिनी ॥ लघुनिर्णयं वक्ष्ये मंत्रसिद्धि विधायिकं ॥ वृषे सिं
 हे च कन्यायां घनूर्ध्वं निरव्यलप्रके ॥ वंदनारानुक्ते च कुर्याद्दीक्षा प्रवर्तनं ॥ स्थिरं लघुं विष्णु मंत्रं शि
 वं मंत्रं चरं सुभं ॥ द्विस्वभावे गतं लघुं शक्ति मंत्रं प्रशस्यते इति ॥ ॥ मालानां निर्णयं वक्ष्ये मंत्रिणां च हि
 ताय वै ॥ तत्रोदोकरमालायां निर्णयं प्रवदामिवै ॥ कनिष्ठोऽसमीपागुली मुख्यदेसं समाश्रय मंत्रात्
 दादिक्रमेण ॥ क्रमस्तु रिजोदोध्यकां पुल्पमध्यं जपे मंत्रं निमांत्रिकं कृत्यमात्रं ॥ ॥ तत्समीपागुली म

लमारभ्यमंत्रोत्तरादिक्रमात्तर्जनीमध्यकं ॥ हा धिकेंदुहपाठ्याघातं जपे प्रावधिं सत्यमंत्रस्य सा मा
 न्यतः ॥ तत्समापुलीपर्वत्रयं सादितो किल ॥ पर्वत्रयं मध्यमाया जपे तर्जनीमूलपर्वकैवे सुधीः
 आनाभाविभूतं हि संत्यक्रमेण च चारभ्य तन्मूलपर्वं त्रयं च ॥ जपे ह्येह पर्वस्वधा शक्तिशक्तस्य मंत्र
 स्य चायं विधिर्बभूवेत् ॥ ॥ पर्वद्वयं वशिष्ठजानीयाद्विबुधः किल ॥ ॥ तदुक्तं संकुमारसंहितायां ॥
 अनामामूलमारभ्य कनिष्ठादितरेष्वव ॥ तर्जनीमूलपर्वं तं दशपर्वसु संजपेत् ॥ अनामूलमारभ्य
 कनिष्ठादितरेष्वव ॥ तर्जनीमध्यपर्वं तं मष्टपर्वसु संजपेत् ॥ अन्यायायास्त्रयं पर्वकनिष्ठादित्रिपर्वका
 मध्यमायाश्च त्रितयं तर्जनीमूलपर्वणि ॥ तर्जनीयपेतयो मध्ये योजयेत्सनुपापसूत्रा ॥ तथा श्री
 क्रमेण ॥ अनामालामूलमारभ्य प्रादक्षिण्यक्रमेण च ॥ मध्यमामूलपर्वं जपे सष्टसु पर्वसु ॥ ॥
 हंसपारमेश्वरेण ॥ पर्वद्वयमनामायाः परिवर्तनवैक्रमात् ॥ पर्वत्रयमनामायास्तर्जनीयैकं समाहरेत् ॥ ०

पर्वद्वयतर्ज्ज्यामेरुतद्विष्टिपार्वती॥शक्तिमात्रासमाख्यातासर्वतंत्रेषुगोपिता॥तथासुंडमाला
 तंत्रेपियामपि॥अनामास्तुलनाभ्यप्रादक्षिण्यक्रमेणचामध्यमास्तुलनंयंतंशपर्वसुसंज्ञेपेत॥
 तत्रसुंडमालातंत्रेचमध्यमायाअनामायामूलार्थवद्वयं॥कनिष्ठायाश्चतर्ज्ज्यायांस्त्रयंपर्वम
 हेस्वरी॥अनामायामध्यमायामेरुद्वितयंशुभं॥यामलेचप्रादक्षिण्यक्रमादेविजयेत्रिपुरसुंदरी॥सुं
 डमाला॥तंत्रेअनामिकाद्वयंपर्वकनिष्ठादिक्रमेणतु॥तर्ज्जनीमूलपर्वतंकारमालाप्रकीर्तिताया
 गुलानुविजुंजीतकिंचिदाकेचितेतले॥अंगुलीनांवियोगेतुष्टिद्वेषुस्ववतेजपः॥तथांतरेपि॥
 अंगुल्ययज्जनुयेसंयज्जसेमेरुतंघने॥पर्वसधिवुयज्जसंतसर्वेतिष्कलंभवेत्॥गणनाविधिभूलं
 ध्ययाजयेतज्जपंयतगाटहंतिराक्षसास्तनगाणयत्सर्वथाबुधः॥जपसंख्यातुर्कर्तव्यानासंख्यातं
 जपेत्सुधीः॥नासंख्याकरकस्यास्यसर्वंभवतिनिष्कलं॥हृदयंहमारावतिर्येहत्वाकरंगुलीः॥अं

आद्यायवससाहसौदक्षिणेनसदानपेत् ॥ मेरुवितामेरुलंमालाभवतिनिष्कलं ॥ ॥ तदुक्तंमुंमालायां
 मेरुहिनाचापामालामेरुलंघ्यविषाभवेत् ॥ अशुद्धतिप्रकाशाचसामालानितिष्कलाभवेत् ॥ कथं
 तेवर्णमालानुमंत्रिणां चहितायेवे ॥ क्रमव्युक्ताधार्मिकेर्निर्जसरायमेरुसंयोजितेश्चैद्रुद्वैः परैः ॥
 हवर्णैष्यैः संत्रविद्योजपेष्टिविविच्याधुनादर्श्यतेभक्तिकेयं ॥ काअमरूपादिदेक्षंवांतवर्णनूक्रमा
 दिंदुचडाअजपुक्तामोदमनुं ॥ संजयेत्कसवब्रह्मसुख्याहवर्गास्यवर्णनसविद्वत्तदनेवेसुधीः ॥ ज
 पेचैवमेकंदिवासांतराचीयाविधिः कोर्तितामात्रिकेः कोविदे ॥ ॥ तदुक्तंसनत्कुमारोय ॥ क्रमोक्त
 मगतेर्मालामात्रकोर्णैः क्षमेरुकेः ॥ सविद्वकेः साष्टवर्गैरितजएनकर्मणि ॥ आदिकुचुडुतुपुपु
 शोवोष्टोवर्गाः प्रकीर्तिताः ॥ ॥ तथा नारदीयेपिसविंदुवर्णमुच्चार्यपश्चान्नमंत्रजपेद्धुधः ॥ ॥ अकारा
 दिहकारांतविंदुपुक्तविभाव्यचावर्णमालासमारख्याताअनुलोमविलोमिका ॥ प्रवक्ष्येमणि ॥

मालानां निर्णयं मतु सिद्धये ॥ पद्मा बीजादिरुद्राक्षशंखपद्माक्षमालिका ॥ पुत्रजीवस्य वतया मोक्तिकी
 स्फुटिकी तथा रत्नमाला च सोवर्णमालिका तथा ॥ कुसुमं धीनां हि माला एहस्य स्यादक्षमालिका
 इयं माला तावद्भूषणं सर्वकिल्बिषहारी ॥ ॥ ॥ गणनायां गुणिभिश्च पर्वभिर्हि गुणं भवेत् ॥ अत्र
 तारगुणं पुत्रजीवस्य सतशंखैः शतं किल ॥ सहस्रगुणं मय्यत्र प्रवालमणिभिर्भवेत् किल ॥ रत्नैश्च द
 शसाहस्रं स्फुटिकैश्च ते देव न हि ॥ मोक्तिकैर्दशमाख्यातं दिनतं पद्माक्षैर्दशलकं ॥ सुवर्णैः कोटिगु
 णिकतेया कोटिशतं किल ॥ कुशाग्रं तथा च रुद्राक्षैश्च श्यातं तं गुणितं भवेत् ॥ इमाश्च मालाविलिकाः
 सर्वा मुक्तिं सांघाजयन्त ॥ सरायतनभेदेन मासनिर्णयमप्यथा ॥ विष्णुमंत्रजपेशस्तापद्वाक्षः
 सलमालिका ॥ रुद्राक्षः स्फुटिकैर्दशमणिनां मालिकामनो ॥ देव्याः प्रसस्ता च भवेत् सितस्फुटिका
 मालिका ॥ अरुणस्फुटिका मालालक्ष्मीगणपयोगिनो ॥ रुद्राक्षमाला मंत्रैश्च शैवेन तत्तमनो हि वा

अतरा पुत्रजीवंत सुवर्णदिज्ञमालिका॥ अतिर्मिता च पद्माद्यादिभिः सस्तामनो किलेभिरवीये॥ रक्तचंदन
 जामालाशस्तात्रिपुराणे॥ निर्मिता गजदंतेण सस्तामनयैतमनो॥ महाशंखादिजामालाप्रसस्ताता
 रणीमनो॥ तदुक्तं कालिकापुराणे रुद्रोक्षे वा यदि जपेदिद्रोक्षे स्फुटिके स्तथा॥ नान्मध्ये प्रयोक्तव्यं
 पुत्रजीवादिं केचन॥ यदन्यत्तु प्रयुज्येत मालायां जपकर्मणि॥ तस्यैकापंचमेक्षं वनदशतिप्रियं करि
 तदुक्तं वाराहोत्तरे सुवर्णमणिभिर्मालां स्फुटिकां संखनिर्मितां॥ प्रबोले रेवा कुर्व्यात्पुत्रजीवं विवर्ज
 येत्॥ पद्मारेखं चैव रुद्रोक्षमिद्रोक्षं चैव वर्जयेत्॥ तदुक्तं तंत्रराजे पारक्तचंदनमालातु भोगामोक्षप्र
 दा भवेत्॥ अन्यत्रापि तथा वैष्णवोत्तुलसीमाला गजदंते गिरिश्वरे॥ मुंडमालायां मयि शर्मसानधस्त
 र्ज्ञेयामालाधूमावतीविधौ॥ नरोगुल्फस्थिनिर्मलो ग्रंथिता सर्वकामदा॥ नाड्या संग्रथनं कार्यं
 रक्तेण वा ससाप्रिये॥ सदा गोप्ता प्रयत्नेण जनन्याजारवत्प्रिये॥ तथान्यत्र महाशंखमपीमालानि ०

लसारस्वतेप्रिये॥महासंख्यांतुरेतंत्रांतरेनललादास्थिरवंडेनरविताजपमालिका॥महासंखंम
 पोमालातारदेव्याजपप्रिये॥कणनेत्रांतस्यास्थिमहासंखःप्रकीर्तितः॥मणिनांनिर्णयंस्यापितिर्ण
 यंप्रबुवेऽधुना॥अभिन्नरूपाणिमिथोनसूक्ष्मस्थूलकाव॥जपुशणामिदुष्टानि॥शतार्द्धलिपि नकीटाद्यैर्न
 निमालायाक्तानिलिखितेरिवले॥आत्माधिनिर्गंतातुअक्षमालासमीरिता॥कल्पयेनिर्जरंवे तनामिच
 नमस्तुचैनमंत्रोजपेततः॥तदुक्तंगोतमीये॥पंचशालिपिनिर्मलाविहितासर्वकर्मसु॥चातुंशतंत्रे
 नित्यंजपंकरुप्यान्तुकाम्यमवोधनात्॥कायमपिकरेकुर्यान्मालोभावेयंमुंदरी॥मणिसंख्यां
 प्रवक्ष्येहं कामनामेदतोऽधुना॥सतसंख्यातुरीयांतुरेशेमणिभिर्मुक्तपेजयेत्॥नियोयुक्तप्रमणिभि
 र्धनलाभोयैवेजयेत्॥साहस्ययुगममणिभिर्जपेत्सर्वार्थसिद्धये॥वाणयुक्तसमणिभिश्चानि
 चारायैवेजयेत्॥शतसंख्यार्द्धमणिभिर्जपेत्कामप्रसिद्धये॥वेस्वाक्षशतसंख्याकैर्मणिभिःस

वसिष्ठे ॥ तदुक्तं गौतमीये ॥ समासेनाक्षसूत्रस्य विधानमिदं कथ्यते ॥ पंचविंशतिभिर्भोगैश्चिंश
भिर्धनसिद्धये ॥ सर्वार्थाः सप्तविंशत्याचदश्यन्निचारके ॥ पंचाशद्भिः काम्यसेनैः स्यात्तथाचतुरस्त
रे ॥ अष्टोत्तरशतैः सर्वाः सिद्धिरुक्तो मणिर्विनिः ॥ अथासनं प्रवक्ष्यामि सभेदं साधकायैवे ॥ हंस
माहेश्वरो कंबलं कोमलं कोसदारवं कमसाधनं ॥ एतेषामासनं शास्त्रं चर्मसनं सुरस्वरी ॥ लोम्निचे
वसदासीनं सदा सर्वं विनश्यति ॥ लोमस्य स्पर्शमात्रेण सिद्धिर्हानिः प्रजायते ॥ काम्यार्थं कंबलं
चैव श्रेष्ठं वेकं रक्तं कंबलं ॥ हस्मांजिनेवानसिद्धिर्भिक्षश्रीर्वाघ्रचर्मणि ॥ कुशासने मंत्रसिद्धिर्ना
त्रकार्या विचारणात् ॥ धरण्यांदुःखसंभूतिदोर्भाग्यं दासजासने ॥ वंशासने दरिद्रः स्यात्पाणव्या
धिषिडनात् ॥ तृणासने गणेशो हानिः पल्लवे चित्तदितमः ॥ जपध्यानतपोहानिः वस्त्रासनं करोति
हि ॥ विशेषोऽत्र योगिनी हृदये ॥ नांदीक्षो विशेषो एह हस्माचर्मसने गृही ॥ विशेषतो वनस्थश्च

ब्रह्मचारीच निष्कः॥ न चोलासने केवलं तु निषिद्धं भवति श्रुते॥ ॥ तदुक्तं गीतगीते॥ तथा ह्यस
 ने मंत्रोच्चारणं कुशले॥ सस्कारमुधुनावक्ष्यमात्मानं साधकायै॥ त्वलिकाप्रतवं सस्त्रं श्रुतिपुरुषा
 र्थद्वयं॥ विप्रवर्णं सताभिश्च निमित्तं परमं शुभं॥ अतिसेतं तथा स्यामं स्वरुणं पदस्त्रकं॥ पितवर्ण
 चापितथारक्तं निखिलकामदं॥ शान्तिवश्यानि चाराय वायु कर्मजपेषु च॥ ऐश्वर्यार्थं जपे चैवं समे
 स्तं च भवेद्विदितं॥ गुणगुणिसस्यप्रथये स्थित्य सा स्रतः॥ सकृत्सकृद्विपीनां च वर्णं कंसां त्रिकोदयः
 सत्रं विकेहि चादापमणिचोक्तेन तं तु ना॥ अथ ये स्थित्य शस्त्रेण ब्रह्म प्रथिं विधाय च॥ यथि पुक्तं हि मे
 स्तं संस्तुर्वीति हिमालिकां॥ निर्णयनियमस्याथ मुखपुच्छद्वयोश्च॥ स्वच्छंदमाहे स्वरा॥ रुद्राक्षस्य
 न प्रोक्तं मुखं पृष्ठं च निम्नगं॥ कमलाक्षस्य स्रक्ष्मांशं सविंदुं द्वितीयं मुखं॥ सविंदुके स्य स्य लाशुं पृष्ठ
 स्रक्ष्मांशं निमित्तं॥ एवेतात्वा मुखं पृष्ठं रुद्राक्षांशं रुद्राक्षयोः॥ तं सा जानीय मेकाक्षं मेरुत्वेनाथ

तोत्पसेत् ॥ एकैवमणिमादायब्रह्मग्रंथिंप्रकल्पयेत् ॥ एकैमात्कावर्णान्ग्रंथनारोतुसंजपेत् ॥ त्रिव
 तग्रंथिनैकेनतथार्द्धेनविधीयते ॥ सार्द्धयावर्तनेनग्रंथिंकुर्वाद्यथादृढं ॥ तथागौतमीये ॥ मुरेव
 मुरवंतुसंयोज्यपुच्छपुच्छंतुयोजयेत् ॥ ग्रंथयेत्सुलमंत्रेणमंत्राधीमानविचक्षणं ॥ तदुक्तंएक
 वीराकल्पे ॥ मात्रिकामंत्रितोग्रंथिविद्यमानायकारयेत् ॥ सुवर्णादिगुणैर्वापिग्रंथयेत्साधको
 तमः ॥ ब्रह्मग्रंथिततोदद्यान्नागपाशमथापिव ॥ कवचेनाववधीयात्सालांध्यानपरायणः ॥ सर्व
 शेषंततोमैरुंस्त्रह्यसमन्वितं ॥ ग्रंथयेत्तारयोगेनवधीयात्साधकोतमः ॥ एवंपिष्ठाद्यदेवेशि
 प्रतिष्ठां वसमाचरेत् ॥ गोपुच्छसदृशीमात्त्रायद्वा सर्पाक्षतिः शुभा ॥ एवंनिर्मयमात्रां वैशोद्यये
 त्मेनिसतमः ॥ अस्त्रपत्रतवर्कः पद्माकारंतुकल्पयेत् ॥ तदंतः स्यापयन्मालां मात्रिकामूल
 मुचरत् ॥ क्षालयेत्पंचगव्येस्तस्योजातेनसज्जले ॥ सद्योजातमंत्रस्त ॥ अंसद्योजातेप्रप

घोषमिसंघोजातायै नमो नमः ॥ नवे भवे नाति भवे भव स्वमां भवोद्भवाय नमः ॥ चंदनागरपुष्पा
 येर्वा मंदेवेन घर्षयेत् ॥ ॥ वामदेवमंत्रः ॥ ओं वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः ॥ अष्टाय नमो रूद्राय
 नमः ॥ कालाय नमः ॥ कलिविकर्णाय नमो वलाय नमो वलप्रमथनाय नमः ॥ सर्वभूतहृदयनाय नमो
 मनोन्मनाय नमः ॥ धूपयेतामघोरैर्लक्ष्यते घोरमंत्रकः ॥ ॐ अघोरैर्भ्यो यघोरैर्भ्यो घोरघो
 रतरेभ्यः ॥ शर्वभ्यः शर्वसर्वेभ्यो नमस्तु अस्तु रूद्ररूपभ्यः ॥ लेपयेत्तत्पुरुषं तन्मंत्रो लक्ष्यते धु
 ना ॥ ॐ तत्पुरुषावविमहे महादेवाय धीमहि ॥ तन्नो रूद्रः प्रचोदयात् ॥ मंत्रयेत्तं च मे नैव प्रये
 कं तु शतं शतं ॥ मे रूचमंत्रयेत्तं च मे नुना वशं तं शतं ॥ ॥ पंचमंत्रस्तु ॥ ईशानः सर्वविद्यानामोच्च
 रः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मलोधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदा शिवो ॥ प्रत्येकं मंत्रयेत्तं
 त्रीपंचमेन संवत्सरेतिदि ॥ समुदायमालामधिष्ठेत् ॥ ॥ गौतमीये ॥ पंचमेनैव संवत्सरेन शता

न्यूनमंत्रयेत॥ तत्रावाह्यपञ्चेदेवं यथाविभवविस्तरे॥ मालाप्रतिष्ठा प्यमंत्रिदेवतां परिपूज
 येत॥ ॥ तथा सनीकुमारसंहितायां॥ संस्थिते ये वधुधो मालांतत्प्रमाणं सत्रस्थापयेत॥ मूलमंत्रे
 णां मालां पूजयेद्विजसतमः॥ ॥ सत्यविषये वाराहोतंत्रे॥ ॐ माले माले महा माले सर्वतत्त्वस्य
 रूपिणि॥ चतुर्वर्गस्त्वपि न्यस्तस्तस्यान्मसिद्धिदानव॥ अनेन मायावीजादिकेष्टत्वारत्नपुष्पैः प्र
 समर्चयेत॥ ॥ इति शक्तिविषयं॥ वेष्टमेव चारणं हस्तिणांततोक्षादिमालिकां॥ उक्तां हि विस्ववीजा
 तां मंत्रेणानेन पूजयेत॥ मंत्रेण मूलमनुनाक्रमव्युक्रमयोगातः॥ तथैव मान्दकावर्णमंत्रयेतांतुमं
 चित॥ योगिनांतत्रसहोमकर्मततः कृपादेवताभरवसिद्धये॥ अष्टमेतरहत्वा संघाताज्यं विनिक्षिपे
 त॥ होमकर्मिण्यशक्तश्चेद्विगुणं जपमाचरेत्॥ तान्यमंत्रं जपेन्मंत्रिकं पेषेन्नविधत्तयेत्॥ कंषनात्सि
 द्धिहानिः स्याद्धूननं बहुदुःखं॥ राद्ये जाते भवेद्रोगः॥ करभयं विना सिद्धत्॥ छिन्ने सत्रे भवेत्कृत्य०

तस्माद्यत्नापरो भवेत् ॥ त्वं माले सर्वदेवानां सर्वसिद्धिप्रदायता ॥ तेन ससेन मे सिद्धिं देहि मातुनो मा
 स्तुते ॥ इत्युक्त्वा परिरुज्याथ गोपघत्नतो गृही ॥ अथांगुलीनां नियमः कथ्यते ॥ भीष्टमेदत्तः ॥ ऋ
 मंत्रवित् ३ एजो दोधकत्वांतां गुष्टयोगे नौ जपेदुच्चाटने मंत्राणि ॥ मंत्रसिद्धौ जपेद्योगादु
 दने मन्त्रे द्यादोष्टो उच्चाटने छेदने च सावधातेन वे सुधीः ॥ जानेतु वलहानेतु सूत्रे मंत्रो विचक्षणः ॥ अथा
 यित्वा तनेन सस्त्रेण च सतं जपेत् ॥ प्रमादाद्यतिता मालाशतं मष्टोत्तरं जपेत् ॥ जानेतु निधसंस्पर्श
 क्षालयित्वा यथोचितं ॥ जपेद्विंशतं दारुं मंत्रमंत्राजं पत्सुधीः ॥ छिन्नेप्येवं जपं कुर्यादयथा म
 त्प्रमाप्नुयात् ॥ तदुक्तं गौतमिण्या ॥ तज्जन्यं गुष्टयोगेन शरुच्चाटकारकं ॥ अंगुष्ठमध्यामा योगान्
 त्रसिद्धिः सुनिश्चिता ॥ अंगुष्ठानामिका योगादुच्चादोष्टे दने मते ॥ ज्येष्ठकनिष्ठा योगेन सस्त्रेण
 नासनं मते ॥ जीरे सस्त्रे पुनः सस्त्रं यथयित्वा सतं जपेत् ॥ प्रमादाद्यतिता हिस्ताष्टतमष्टोत्तरं जपे

घयोः ३

न॥ जपेन्न विधिं संसर्गं क्षालयिष्याय धोचितं॥ पुरश्चर्या विधि मथोरुमंत्रस्यैवेत्युच्यते॥ अज्ञागुरो
 र्मृहीत्वा नुगतकल्मषमानसः॥ कुर्यात्पुरस्सरं मंत्रीमनुसिद्धाष्टपासुधीः॥ विद्विना च
 शरीरं च न योग्यं सत्तन कर्मसु॥ पुरश्चरणश्रुत्या हि कीर्तितो हितयामनु॥ पुरश्चर्या मतो मं
 त्रीकुर्याददो प्रयत्नतः॥ श्रुत्वा पुनरुत्तरमासे नु शिवे डो देशिका ज्ञेया॥ हर्षारव्या योतिथौ शुक्ल
 पक्षे मध्वंतमा सिवे॥ सिद्धये मनो मंत्री पुरश्चर्या समारभेत्॥ ॥ तदुक्तं गौतमीये॥ चैत्रमास्य
 यवा कुर्यात्सुभर्क्षगुरुमासनात्॥ द्वादश्यां शुक्लपक्षे च माधवे मासि तातिथौ॥ आरभेत्सलापां
 वे पुरश्चर्यां सुसिद्धये॥ ॥ तथा वैशपायनमंहितायामपि॥ चंद्रतारा नुक्ते च शुक्लपक्षे शुभे ह
 ति॥ आरभेत्तु धुको दो च सुमे विस्मोजपेन्न च॥ पुरश्चरणक कर्तुं दर्शने स्नान निर्णयः॥ धर्मछ
 त्रनदीतीरे पर्वतो तममुच्यते॥ कुर्यात्पुरस्त्रियां मंत्रीगुरुदेवतसक्तधीः॥ तदुक्तं श्रीकुलार्णवे॥ पु

एष क्षेत्रे नदीतिरंगुहा पर्वतमस्तकं ॥ तीर्थप्रदेशाः सिंधुना संगमं पावनं वतं ॥ उद्यानानि विविक्तानि
 विल्वस्तुतंगिरेः ॥ तुलसीकाननंगोष्ठं वृक्षान्यसिवालयं ॥ अश्वत्थामलकीस्तुलंगोशाला
 नरुमध्यतः ॥ देवतायतनं कूलं समुद्रस्य निजं गृहं ॥ तथा ॥ गृहसतगुणं विधासो हेलगुणं भवेत् ॥
 कोटिर्देवालयपुण्यमनंतं सिवसन्निधौ ॥ म्लच्छदुष्टमगव्याधसकांतं कविवर्जितं ॥ एकांते पावने
 जिघांसिते भक्ति संयुते ॥ स्वदेशे धार्मिके देशे सुभक्षितिरुपद्रवे ॥ रम्ये भक्तिजनस्थाने निवसेताय
 माश्रये ॥ गुरुणां संनिधाते च चित्तैकाग्रस्थैस्तथा ॥ एकामन्यतमस्थानमाश्रियजपसाचरेत्
 उक्तस्थाने संतगतु गृहादिकर्मसंज्ञकं ॥ न चिंतयेदपि मना कर्मन्त्री च मनसापि वा ॥ न तुलंगोत्त
 मीये ॥ पर्वते सिंधुतीरे वा पुण्यानरण्ये नदीतटे ॥ यदि कुर्यात्पुरश्चाप्येतत्कर्म न चिंतयेत् ॥ या मवा
 पदिवा वास्तो गृहं च विचिंतयेत् ॥ भक्ष्याभक्ष्यविचारोत्रलिरव्यते साधकाय वै ॥ पुरणश्चरणक

म.

४५

३९

तौ च भक्ष्यमसंविचारयेत् ॥ अतश्चादर्भक्षणाच्च सिद्धिहानिः प्रजायते ॥ दध्यादिकं परित्यज्य ह
 विष्णाशीतदाचरेत् ॥ ॥ तदुक्तं गौतमीये ॥ ॥ पुनश्चरणक्षमं त्रीभक्ष्यमसंविचारयेत् ॥ अन्यथा
 भोजनादोषाः सिद्धिहानिः प्रजायते ॥ दधि क्षीरं च तं गन्धं मेदसं गुडवर्जितं ॥ तिलाश्च वसिता
 मुक्ता कंदुकी केमुकेतरेत ॥ नारिकेलि फलं च वकट्फलं लवलीतया ॥ आम्नाथामूलं च वप
 नसंचहरीतकी ॥ ब्रतांतरे प्रसक्तं च हविष्यं मन्यते बुधैः ॥ हेमतिकं मिताश्विनं च न्यमुक्तापवा
 स्ति ॥ कल्याणकं गुनीकारवस्तु कं हिलमोचिका ॥ कष्टिका कीलशाकिनी मूलं केमुकेतरे
 त् ॥ मुनालोवाहविष्णान्नं शाकं पाकमेव च ॥ पयो मूलं वापि पन्नं पन्नोपलभ्यते ॥ वर्जवस्तु न्य
 थो वक्ष्ये साधको नाशिताय वै ॥ विवर्जयेन्मधुक्षारं बलवर्णं तेलमेव च ॥ तं बलं काश्यपात्रे च
 दिवा भोजनमेव च ॥ ॥ तथा न्यत्र ॥ क्षारं च लवणं मांसं गंजनं काश्यपाजना ॥ साषाढको म०

४५

सूर्याश्चकोऽश्वाश्च कानपि॥ अन्नं पयुषितं चैव निस्मिहं कोटभूषितं॥ ॥ तथारासाऽर्चनं च
 द्रिकायां मयि॥ मैथुनं तत्कथात्वायातद्वर्तौ परिवर्जयेत्॥ पुनः कालं विना नैव स्वस्तिर्यं संस्पृ
 शेत्॥ लवणं च पलं चैवं क्षारं क्षौद्रं सातारं॥ कोटित्वं क्षौरं मभ्यां गमनि वेदितं पोजनं॥ अ
 संकल्पितं ह्यसंवर्जयेन्मर्दनादिकं॥ स्नायाच्च पंचाब्देन केवलं मलकेन वा॥ मंत्रं जप्तान्
 पातयेत्स्नानाच्च मनोभोजनं॥ कुर्याद्यथेष्टं धिना त्रिसंध्यां देवतार्चनं॥ त्रिसंध्यां मेकसंध्यां वा
 नमोऽष्टत्रैकेवलं जपेत्॥ अपवित्रं करो नमः शिसि प्रावृत्तोऽपि वा॥ प्रलयत्प्रजपेद्यविता वतिष्ठ
 लमुच्यते॥ कुलार्णे वेपि॥ यस्यान्तःपुष्टांगः कुरुते धर्म्मसंजयं॥ अन्नं चार्कं तुः प्रलंबं चार्कं कर्तुं श्रा
 द्धं संशयः॥ वक्ष्यते भोजनस्यापि मंत्रिणां नितयोधुता॥ उदरं पादमंत्रेण तद्रांशौ चावुना किला
 तल्लोशं हि मरुतसंचारायानुरोधकं॥ स्थपयेद्यत्नतो मंत्रीस्य न्यथानैव सिध्यति॥ तदुक्तं तत्रां

तंध्य संयुतः॥ योजयेदतंदयहसाहु देवतागुप्त संस्थिता आलस्यं जंभनं निद्रां क्षुतं निष्टावतं
 तपः॥ नीचां स्पर्शं कोपं जपं कालं विवर्जयेत्॥ एवमुक्तविधानेन धितुं वेतुरितं विना॥ उक्तं सं
 ख्यं न पं कुर्यात्पुश्चरणा सिद्धये॥ देवतागुरुमंत्राणां मेव पन्नाधिपा॥ जपदेकमुनाः प्रातः कालं
 मध्यं विना वधि॥ यत्संख्यया समारब्धं तत्कर्तव्यमहर्निशं॥ यदि नूनाधिकं कुर्याद्भूतभ्रष्टो भवे
 न्नरः॥ ॥ तदुक्तं दुर्लभं वमुंडमालातंत्रयोः॥ यत्संख्यया समारब्धं तत्कर्तव्यं दिने दिने॥ नू
 नाधिकं न कर्तव्यमासमाप्तौ कदाचन॥ नूनातिरिक्तकर्मणि न सलंति कदाचन॥ यथाविधि
 कृता न्येव तत्कर्मणि सलंति हि॥ भूशय्या ब्रह्मचारि चंभो न वाचार्य सेविता॥ नियमज्ञानिय
 दातं देवतास्तुति कीर्तनं॥ निमित्तिकार्चणं चैव विस्वासागुरुदेवयोः॥ जपतिष्ठाद्वादेशेते धर्मा
 स्सर्वत्र सिद्धिदा॥ स्त्रिष्टुद्रपतितत्रायेनास्तिकोत्तिष्ठभाषणं॥ आसस्यभाषणं जिस्मभा

षण्परिदग्धयेत्॥ सयेनापितभाषेणजपहोमार्चणेदिषु॥ अन्यथातुष्टितं सर्वभवयेवनसंशयः॥
 सनकुमारीयेतयो॥ शयीतसय्यायां शुचिवस्त्रंधरः सदा॥ प्रयहंश्चालयेत्स्थायामेकाकीनिर्भयः॥
 स्वयेत्॥ वर्जयेद्गीतवाद्यादिश्रवणं स्यदर्शनं॥ अभ्यंगं गंधलेपं च पुष्पधारणमेव च॥ सजेदुष्णो
 दकस्नानं अन्यदेवप्रसूतं॥ नैकवासार्जपेत्संत्रं वहुवासाकुलोपिवा॥ पतितेनामस्यजानां दर्शने
 भाषणे श्रुते॥ क्षुतेधोवायुगमणे जंभणे जपमृत्युं जेत॥ तथा तस्य च तस्मात्प्राणायामं प्रदं गकं॥
 हस्ताशेषं जपेत्सर्वं यद्वा सूर्यादिदर्शणं॥ तथा वैशंपायनसंहितायां मपि॥ विपर्ययेन कुर्या
 च्च कदाचिदपि मोहितः॥ एष पर्यधोवाहिवस्त्रोपुश्चरणस्तन्त्ररा॥ तत्रांतरेपि॥ मनःसंहरणे
 शौचं मौनं मंत्रार्थचिंतनं॥ अन्यग्रन्थमनिर्वदो जपसंपत्तिहेतवः॥ उष्णेशिकंचुकीनयो मुक्तक
 शोभाणा वृतः॥ अपवित्रकरों शुद्धः प्रलपन्नजपेत्क्वचित्॥ अनासनः सयानो वा गच्छन् संजान०

एव वा ॥ अथ श्रुतौ करो रूचा सिरसि प्राच्यते पिवा ॥ चिंता व्याकुलचित्तो वा कुड्ये भ्रांतस्स धान्ति
 तः ॥ मिथ्या या मशिव स्थाने प्रजपेति मिरांतरे ॥ उपान दृढपादो वा यान शय्यागतस्तथा ॥ प्रसा
 प्य एज्यो गेसा रोबु चरासन एव च ॥ नवपाषाण काष्ठेन भूतो नासने स्थिते ॥ मार्जारं कुक्षु टंक्रो
 टं स्वानं शृङ्गं कपिस्विरं ॥ दृष्ट्वा तस्य जपेत्सप्तकं स्पृष्ट्वा स्नानं विधीयते ॥ नियमो जपमात्रं यं न त
 वेत्तान सैकिल ॥ ॥ तदुक्तं ते त्रांतरे ॥ अशुचिर्वा शुचिर्वा पि गच्छन्ति ह्यनस्त्वयन्त्रपि ॥ मैत्रैकश
 रणो विद्यान्मनसैव सदा भ्यसेत् ॥ न दोषो मानसजाप्ये सर्वदेशेऽपि सर्वदा ॥ जपनिष्टो द्विजश्च
 द्वाखिल यज्ञस्तुल्यमेतत् ॥ गमहास्यं वाचकस्यैतत्तय यज्ञस्य कीर्तितं ॥ तस्मात्स्थितगुणेषां शुः सहस्रो
 मानसप्रजः ॥ न वीतरं पि मानसः सिद्धिः कामानां पुष्टिकामैरुपांशुकः ॥ वाचको मारणे चैव प्रश
 स्तो जप ईरितः ॥ त्रिकाले पूजनं कुर्यात्तदा त्वेण मनो र्जयं ॥ कुर्यान्मन्त्री प्रजत्ने एण पूजादो वा तदे

तके॥मनःसंहस्यविषयानुसंन्यासात्मानसः॥नद्रुतंनविलंबवज्रपेनैकैकिकहारवत्॥जपःस्या
 दक्षरावृत्तिर्मानसोपांशुवाचकैः॥धिपायदक्षरैर्गोचरंस्वरूपदत्तिकां॥उच्चैरेष्ट्यमुद्दिश्यमा
 नसःसजयःस्मृतः॥जिह्वाद्योवामलयेकिंचिदेवतागतमानसः॥किंचिच्छ्रवणयोग्यःस्याहुपाशुः
 सचयःस्मृतः॥पविशुद्धेश्वरतेजोपि॥निनकर्णगोचरोयोमानसःसजयःस्मृतः॥उपांशुर्निज
 कर्णस्पर्शोचरपरिकीर्तितः॥निगदस्तत्रनेवैधःत्रिविधोजपइति॥उच्चैर्जयोधसःप्रोक्तत्रपां
 शुमध्यमःस्मृतः॥उत्तमोमानसोदेवित्रिविधःपरिकीर्तितः॥अतिद्रुत्स्वारव्याधिहेतुरितिदी
 र्घविमुक्षयः॥अक्षराक्षरसंपूर्तंजपेनैकैकिकहारवत्॥मनसायःस्वरैस्तत्रवचसोवामतुंज
 पेत्॥अमयंनिष्कलेपातिमिन्नभांडोदकंपथा॥॥पस्यनारीदीपयोः॥मंत्राक्षराणिचिस्थैको
 प्रोक्तानिपरिभाषयेत्॥तोववपरमवोम्निपरमास्तवंहिते॥दर्शयिष्यामसद्भावंसजाहोमदि०

भिर्विनेति॥ ॥ कुलार्कवेपि॥ मन्त्रनो न्यत्र सिबो न्यत्र शक्तिरन्यमाहृतः॥ न सिध्यंति वरा रोहे कल्प
 कोटिजपादपि॥ जातस्तकमोदो स्यादन्ते वस्तुतस्तकै॥ स्तकद्वयसंयुक्तो यो मंत्रः सतसिध्यति
 पुरास्तद्रहितं सत्त्वा मंत्रो वज्रपेडिपा॥ स्तकद्वयसंयुक्तः समंत्रः सर्वसिध्यति॥ ब्रह्मवीजं मनो
 दत्त्वा चाघंते परमेस्वरी॥ सप्तवारं जपेत्तत्र स्तकद्वयमुक्तये॥ मंत्रार्थं मंत्रचेत्ययोतिर्बुद्धं न वे
 त्तियः॥ शतकोटिजपेतापितस्य सिद्धिर्न जायते॥ तु स बो जाश्रये मंत्राः न रास्यंति फलं प्रिये॥
 मंत्राः श्रेतन्यसहिताः सर्वसिद्धिकराः सताः॥ चेतन्यरहिता मंत्राः प्रोक्ता वरं स्तकैवले॥ छ
 लं नैव प्रयच्छंति लेशकोटिजपेरापि॥ सक्तिशक्त्यन्ययोश्चैव जपेत्तद्विषमं पर्ययेत्॥ ॥ तदुक्तं
 गोतमोपे॥ एवं जपेत्पुरा सत्त्वाते जोरूपं समर्पयेत्॥ देवस्य दक्षिणे हस्ते कुरा पुष्पा ध्वजारिणिः
 सपलं तद्विभाज्य वराणां ग्रामं चरेत्सुधीः॥ पपस्यो राजपते चरन् यत्तत्तपंचरेत्॥ एवं जपेत्पुरा

मु

सत्वागंधासतकुशोदकेः॥ जपे सप्तर्ष्ये ध्यावातहसे विचक्षणः॥ जपान्ते प्रत्यहं मंत्रिहोमये
 तद्दशांसतः॥ तृपणं चाभिषेकं च तं तशंशतो मुने॥ सहं भोजयेद्विद्यानत्पनाधिकं प्रसंतये॥
 अथ वा सर्वपूतो च होमादिक समाचरेत्॥ होमादिकरणे शक्तो जपेद्विगुणमाचरेत्॥ ॥ तदु
 क्तं सनत्कुमारो यो॥ यद्यदंगं भवेद्भग्नं तत्सख्याद्विगुणं जपेत्॥ होमाभावे जपेः कार्पण्ये होमसंख्या
 चतुर्गुणः॥ विप्रराणां क्षत्रियाणां वरसंख्यागुणः स्मृतः॥ वैश्याणां वसुसंख्या केमेवांस्त्री
 णां मयं विधिः॥ पर्वणमाश्रितः शूद्रः स च तस्य विधिं चरेत्॥ शूद्रस्य विप्रभक्तस्य तस्य त्यासम
 दशो जपः॥ स्त्रियोपविहितं कर्म होमाख्यां चरेत्॥ किला॥ ब्राह्मणस्यान्यथा शूद्राश्चो गल
 तं ब्रजेत ध्रुवं॥ ॥ तदुक्तं तत्रैव उक्तं कारणे चारणां होमात् शालग्रामसिलार्चनात्॥ ब्राह्म
 णात्तत्कौटुंबशूद्रश्च लतां ब्रजेत्॥ स्त्री शूद्रसंस्पर्शो वज्रपातसमो मम॥ ॥ इति भागवदु

चने॥ पुरश्चर्यासाधकापभोजयेद्विद्वितान् द्विजान्॥ ब्राह्मणान् च विशेषेण अन्यथानिष्कृतं
 वेत्॥ ॥ तदुक्तं कुलं सारं॥ दीक्षाहीनान् पशून् यस्तभोजयेद्वा समं हि॥ स पाति परमेशात् तो नरं
 कानैकविंशति॥ एवं पुरश्चरणं हि सत्त्वावेगुरुतोषणं॥ बलं करणं घैश्च कुर्यान्नो चेद्विनि
 ष्कृतं॥ गुरुरलं हि दं सर्वमतः सतोषयेद्गुरुः॥ तदंते महतीं पूजां कुर्यासाधकसत्तमः॥ शुभा
 सिणीं कुमारीं च भूरपि भूषयेत्॥ सिद्धान्तं बहुशः कुर्यात्पुंजीत बहुभिः सह॥ एवं सिद्धिममुं मंत्री
 साधयेत्सकलसिद्धान्तं॥ अथ नात्र प्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते॥ रवीं ह्यग्रहणे मंत्री सुद्धः पूर्व
 मुपोषितः॥ सागरं प्रगतायां तु नद्यां वेनामि नमात्रके॥ स्थितः स्पर्शादिमुत्तमं तं जपेत्सत्र
 मनन्यधीः॥ तदुक्तं मुंडसाहोतं त्रे॥ दृष्ट्वा स्नात्वा स संकल्प्य विमोक्षात् तं जपेत् चरत्॥ ततो
 यज्ञादिकं कुर्याद्गुरुं न शुचिः पुमान्॥ एवं हस्ते मंत्रं सिद्धं संप्राप्नोति हि निश्चितं॥ यद्यपि

७२ श्वरणपदस्य मूर्तागपरत्वेन ग्रहणकालीयपुरश्चरणपदस्य पदमभ्रपरत्वेन तस्य तादृ-
 शपुरश्चरणपदवाच्यत्वभावस्तथा होमाधिदेवो धककचमावेन न होमाधिविधिनमिति न
 तस्य पुरश्चरणपदवाच्यत्वहितः॥ न चैवमतद्विन्नपुरश्चरणपदेवमेव स्यादिति वाच्यं॥ अथा-
 णशून्यत्वाभावोदिति॥ न तु जायाद्गणशतो होमतथा होमात्तत्पर्यणमिषादिवचनेन होमादि-
 विधितान्न तत्र होमादिविधापि सक्तं तत्कथमुपपन्नमिति चेत्॥ ससं प्रधानपुरश्चरणसम-
 तावोधकामेव तद्वचनेन होमादिविधानतास्यैकत्वेन तस्योपपत्त्याः॥ मुख्यप्रयोगाधिकारवा-
 धकत्वात्॥ तस्य प्रयोगविधिं वक्ष्ये मंत्रिणां मंत्रसिद्धये॥ प्राकृत्येति मंत्रिणां च पुरश्चरण-
 कर्मणः॥ तत्त्वाधर्मप्रधानं हि क्षेत्रं मुख्यः परिग्रहः॥ सत्त्वाद्यैः सत्त्वादिभिः सत्त्वादिपावदिसुचः॥
 क्रोशक्रोशद्वयं वायुक्षेत्रं हि चतुरास्रकं॥ आहारादिविहारार्थं प्रसिद्धं च मंत्रवित्॥ तत्र

मीनरूपं हि मंडलं च विधाय वै ॥ एकभक्तं प्रकुर्याद्विततः पूर्वदिने सुधीः ॥ स्नानादिकं विधाय स
 शुद्धः असत्रस्वयं दुर्वरं हृदयं वितस्ति प्रमाणकान् ॥ कीलकान् पंक्तिः मर्यादा नूतेषामन्य
 मतस्य च ॥ अष्टोत्तरसतं वारं कृत्वा मंत्रेण मंत्रितात् ॥ वेदिकायाः पंक्तिदिक्षु वक्ष्यमाणेन संत्रवि
 त् ॥ निखन्यमाणं भां शुद्धिपतेऽद्यतौ मत् ॥ त्र्यंबकेशर्महरियुक् ॥ फणिस्तालाव्यशालशरः ॥ प्र
 ज्ञातो वरसंयुक्तो मारुतः केसवः शरत् ॥ बह्निपुधरसंस्थः खाद्यो मरुतस्य कांतकः ॥ मूढजात
 कोपंचरद्रवणो मनुस्मृतः ॥ तारं मरुतभगाद्यं च लवणं सावेरततः ॥ तामसीपावकं च घृतं शै
 वेण संयुतं ॥ पंचांतकांतो लवणं च त्रीतामसी मवरी ॥ जटिलेशः शर्मयुक्तस्य क्षणदापोनसं
 फत्ता ॥ अष्टादहासा शक्तिर्वाचो लगाशमिशेरवरा ॥ मोहोत्तममनसंयुक्तोऽत्र त्रीशो विष्णुसंयुक्तो घ
 नशैवेन संयुतः ॥ भद्रिकाशंकरयुता खज्जिशोवाग्निसंस्थितः ॥ सेंदुः क्षयाव्यशातुश्च शैवगोदेव बीज

कं॥ शर्वः रवर्गस्युक्तः पिनाकी शातकः प्रथक्॥ शिवोत्तमेशो लवणस्थो भीमाकचसंयुतः॥ हरिः सखो
 वकेशश्च धर्मे शस्थो मरुद्गो॥ महामोदो वरपुक्तश्चक्रतुंगो मरुतस्थितः॥ शक्तिं दीशो दुर्दुरश्च महा
 कालेशकस्ततः॥ विमलो विधुमोलश्च वीरो वह्निगतः शत॥ विषयस्थो भट्टा विमलश्च विष्णुपुक्तः प्रजा
 गतः॥ मीनेशो विष्णुसंयुक्तो ब्रह्मकतुः सवामतः॥ मंडूकं सगभर्तुं च मंडूकं तामसीततः॥ अशदि
 शो विधिस्थश्च धौयुक्तो दस्युपणसकः॥ निशातमो मर्गा केन संयुतो ध्यातकांतकः॥ सश्रिटीशो ह
 र्निगशशां बलस्थिरः॥ लोहितो जटिलश्च सूरक्ष्मेराद्यो हरिर्भगः॥ सदा शिवोः समीर
 स्थामो हातो विष्णुसंयुतः॥ अरो विष्णुव्याधुक्तो जटिलसोनिश्चातमः॥ श्रीकंठो लोहितेशश्च सं
 कामत्स्यंतं लशानुगा॥ शमिमोलाश्च दीशकश्च वामदाढ्यो हरिर्भगो॥ संकाजलं योनियुतं व
 ह्निभूषितमस्तकं॥ मेघशो वह्नि संयुक्तो वरुणा वामनाचतः॥ ह्यशानुशोखरो शूर्पकर्णीतो०

वसंस्थितः॥सक्तिहरियुतोऽत्रीशातोऽत्रीशांतकःसद्वरः॥तत्तत्तपाश्चरंद्द्रीशांघस्थोविष्णुसं
 युतः॥द्विरुःसभोगामंत्रामहाविघ्ननिवारकः॥उक्तमंत्रायमंत्रेणनिघनेघत्ततःसुधीः॥य
 श्चादुक्तेनमंत्रेणतेषस्त्रं पूजयेततः॥पूर्वादिक्रमतोमंत्रालोकपालानप्रसृजयेत्॥वक्ष्य
 माणेनमंत्रेणपंचोरेःपंचभिर्मनुः॥उद्भियतेत्रक्षमादोभद्रिकावमनान्विता॥शैववाम
 नसंयुक्तात्रशानुपुतमस्तका॥भोगिनीसविगीचसंकावरुणसंयुता॥निर्व्वलनेविष्णुसं
 स्थोविंदुभूषितेशखरः॥ग्योलोमरुत्सपष्टस्थोवराव्योभोगिराजकः॥दक्षाक्षिसंयुतामो
 होविधेस्वयोन्वितोविधिः॥मत्स्योवरान्वितोमोहकामिनीसंयुतोहरिः॥सुषमामोदिनीशशि
 नटनांतान्निमनुः॥इत्यसंपूज्यतान्मध्येक्षेत्रपालंसमर्चयेत्॥ततोवास्त्विसप्तपिचपूजयेद्
 णयंसुधीः॥एतेषापूजनेमंत्रादश्यतेमन्त्रिणांमया॥तारभादोसमुच्चार्यक्षेत्रपालेतिउंतका

संभातोयं समाख्यातः क्षेत्रपालार्चने मनुः ॥ समुच्चार्य त्र्यम्बिकं चंडेति वास्त्वि शङ्ख्यपि ॥ संभातो
 यं मनुः प्राक्तो वास्तुनाथ प्रहृतेन ॥ त्रक्षमादौ समुच्चार्य देः गतं गणपतिं वेदत ॥ संभातो यं मनुः प्रा
 क्तो हृजने गणपस्पृच ॥ एतेषां हृजने कुर्ष्यादितैः संकल्पपूर्वकं ॥ स संकल्पो लिख्यते च त्रेणामध्ये
 सादिस्मव्यच ॥ अमुं गोत्रं इति वेदवसमेति श्रापुतं ॥ मन्त्रं कर्तव्या मुकमंत्रं स्पृष्टुं पुरश्चरणकर्मणि
 विघ्नता शार्थमिति च गणेशे सह मुत्तरं ॥ हृजने पूर्वमुक्त्वा च करिष्ये इति शब्दपेन ॥ इत्यसंकल्प
 आख्यातो दृश्यत्वं कर्म भेदतः ॥ उक्तं च तत्रात्ते ॥ ॥ पुण्यक्षेत्रादिकं गत्वा कुर्ष्याद्भूमिपरिग्रहं
 तथा घमुकमंत्रं स्पृष्टुं पुरश्चरणसिद्धये ॥ नये पंगुं च ते भूमि मंत्रोयं सिध्यतामिति ॥ ॥ अत्रैतत्त्रायि
 नारादावक्रोशं क्रोशयुग्ममथापि वा ॥ आहारादि विहारार्थं तावतीं भूमिमारभेत् ॥ क्षारि
 वृक्षोद्भवान्कीलान् स्त्रमंत्रमंत्रान् ॥ निसर्गदृशादि भागोतेषु स्त्रं च प्रहृजयेत् ॥ लोक

पात्नात्पुनस्तेषुगंधाद्यैः पूजयेत्सुधीः॥ क्षेत्रपालादिकं पूजयेत्तु धिबततः॥ क्षेत्रेशवांस्क्रुनामा
 नंविभ्रजं समर्चयेत्॥ दिक्पालेभ्यो वलिंदद्यात्ततः क्षेत्रं समाविशेत्॥ मंत्रान्पां वक्ष्यमाणान्माध
 भक्तात्मकं वलिं॥ दिक्पालेभ्यो चित्तेभ्यश्च भूतेभ्यो यत्नतस्तथा॥ पंडुः दिक्ष्वयेतो मंत्रावुद्धिपेतेऽथ
 नामयो॥ तास्ववेश्य बीजं च सः शिष्टी शान्तनूतपात्॥ मुक्तिपुत्तोरगो वलिगोचरादोऽनलस्तथा॥ वा
 स्तुकिर्निर्वयुक्तश्च स्वयं भद्रिकांतकः॥ डिलिस्पो वरसंयुक्तो न्वासुगोलोकमुख्यगः॥ दहनः शत्रु
 गोऽद्रिश्च वन्दिष्यो देवशालग्रामः॥ सांबरोक्तवर्णपुष्पांतो दक्षाक्षिविराजितः॥ वरुणोऽवरगो भद्र
 प्रियो मधवतापुतः॥ मीने शान्ते वि सर्गा सोम इको हरि संयुतः॥ अशदीशोऽनलो वैराग्या चितोरा
 मनःसिवः॥ पावकस्थो वामनांतपुतौ वैस्वानरस्ततः॥ ऋतुरूपः शून्ययुक्ता भद्रप्रियतनवर्णकः॥
 तां वस्थो रुद्रकश्च ज्ञातदां वरसंयुता॥ महोदवो विष्णुपुतो मत्स्यबीजः निशांतमः॥ वाचा लोथो म

वर्णश्च महो देवस्थितस्ततः भजदित्वाद्यः सज्जिठो वहरितक्षयपूर्वतु कामसंबन्धे दत्ततः ॥ अष्टोत्तरसह
 स्रेति गायत्री जपमहंततः ॥ करिष्ये इत्यपि सुधीरूपं वा साहविहृष्यभुक् ॥ धितोयन्ति समु शायकृत्वा
 स्नानादिकं सुधीः ॥ अस्त्वा संकल्पमपि च स्वस्तिवाचणमाचरेत् ॥ प्रदर्शयते तत्प्रकारो साधकानां हि
 नायैवे ॥ विस्मभक्तं समुच्चार्य तारमघेति सव्यं ॥ आदिसव्यमयुक् प्रतिगोत्रं श्रीति सव्येपत् ॥ अमु
 केति समुच्चार्य देवशब्दमचशब्दपत् ॥ शब्दामुकेत्यपि ततो देवतायेति वेततः ॥ मंत्रसिद्धिस्तु मुक
 मुरवा संशब्दप्रतिबंधं च ॥ काशे षड्दुरिते सुक्ता क्षयपूर्वक इत्यपि ॥ तत्तं मंत्रसिद्धिं विदेत् कामो घा
 र्भसव्यं च ॥ यावतेति च कालेन समुच्चार्य सुधीस्ततः ॥ सेत्स्यतीत्यपि सशब्दतावत्काले सव्ये
 त् ॥ अमुकमंत्रं स्पृचयेदियत्संख्या जपेति च ॥ तद्दशांसेति संशब्दहोमतश्च सव्यं चरेत् ॥ दशांश
 तर्पणपदं तद्दशांशान्तिषेकैवे ॥ तद्दशांसेति ब्राह्मणेति सव्यं भोजनरूपं च ॥ पुश्चरणेन सह चैति क०

रिध्वेति शब्देन ॥ एवं संकल्पनाचार्य कृत्वा वेदस्ति वाचनम् ॥ मृतशुद्धादिकं कर्म प्राणायाम
 विराकं ॥ समाचम्य स्वस्वमुद्रां प्रदर्शय मिति याचनम् ॥ तत्तत्कल्पेनात्ममार्गिणो देवतां परिपश्य च ॥ कृत्वा
 स्वांतावुजे मंत्रो प्रातरारभ्य कः ॥ इंदु संमिश्रितैः जलैः कृत्वा संकुर्ष्यात्प्रयत्नतः ॥ देवं नीरे समावाह्य पाया
 धरुदकात्मकेः ॥ संपूज्य विधिवद्भक्त्या केशो विष्णु संयुतः ॥ शर्वांस्तोत्रवर्णगो भद्रिका कच संयुतो ॥ क्ष
 णदांवरसंपुक्ता यनातो नाध संस्थितः ॥ मारुतो धरणि क्षामा शक्तियुक्तो वृकं रवणं ॥ न्यांत्नांततो वायु
 संस्थो धरा क्षामा स्वराब्धितः ॥ छंदो मपीमा धवात्मो सको वरुण स्थितः ॥ सम्राधवो भोगी रजो देवा
 वामन संयुतः ॥ शरत् भवोत को नानारायण युक्तो तत्को तिकः ॥ रजनी संस्थि विष्णु संयुतो वरगो हरिः
 सविर्माः स्वते शांतो वरुणो वल्कि शरवरः ॥ धरा धरा शक्तियुक्तो रात्रिर्नग समन्वितः ॥ अत्रि शो वन्धा
 मनस्यो ज्ञात रूढो निरातमः ॥ मेघेशो भद्रि स कायो विसर्गो ह्यो मेघे विरामगः ॥ जटिलो सत संस्थ

श्रवत्रिहरिविभूषितः॥शंभुर्गतोभारतीशंनकुलीशः॥घोरसंस्थितः॥विंदुभूषितभोस्तसर्वरीघत
 बहिनी॥मृगांकंसेखरामंडकवाजंविंदुरेशवरं॥कात्यायनीपिनाकीशोपुरंदरविराजितः॥विरव्य
 तोयलिमंत्रौचसर्वाविघ्ननिवारको॥एवंस्त्वावलिंधीमातपोक्तंस्थातंप्रविश्यच॥उषस्पयुतजापं
 चकुर्याद्विघ्नप्रशांतये॥गायत्र्यापापहारिण्याःपुरश्चरणकर्मणि॥॥तदुक्तंतत्रांतरे॥॥प्रातः
 स्नात्वागुणयत्र्याःसहस्रंप्रयत्नोजयेत्॥ज्ञाताज्ञातस्यपापस्यक्षयार्थंप्रथमंततः॥सर्वदर्शितसं
 कल्पज्ञाताज्ञातेतिशब्देयत्॥परिवारसमं चितः॥एकेनतोयंनतिनापरिवारात्प्रतर्प्ययेत्॥तस्य
 कारस्ततोयेचप्रकोसेदसेपिष्यते॥अभिषेकविधिंवक्ष्येमूलमाचार्यसाधकः॥देवताममुकसुर्व
 सिंचयामितिसब्देयत्॥स्वास्तंभविजावसानंमुद्रयाकलसोरव्याया॥विश्वांतमुच्चरेन्मूलशक्तिमि
 न्नस्तुलेषुच॥तदुक्तंनोलतंत्रेमूलान्तेनामचोच्चार्यसिंचयामिनमःपदामिति॥पुंविषयेविशे०

॥ नमो तमंत्रमुच्चार्यतदंतैर्देवताभिर्धाम् ॥ द्वितीयं तमदंष्ट्रादभिषिंचाम्यनेणतु ॥ दक्षिणादातं
 स्पविधिं वक्ष्ये सांप्रतमुत्तमं ॥ समुच्चार्य त्र्यंबकं वा घकृतेतदिति संबध्येत ॥ अमुकदेवतायाश्च
 अमुकमंत्रस्य संबध्येत ॥ पुरश्चर्या कर्मणश्च सफल्योयेति शब्दयेत ॥ इदं कांचणमूलं स्पंचयथा
 नामेति संबध्येत ॥ गोत्राय पुरवे तु भग्यहं पदमुदारयेत ॥ संप्रददेहीति वेददक्षिणां गुरवे सुधीः ॥ द्वि
 जादाराभाषयेत् सांगामस्त्वितिकर्म च ॥ अथ ग्रहपुश्चर्या संकल्पो दर्शयतेऽधुना ॥ अक्षमघ
 स्यादिवेदमुकगोत्रपदवदेत ॥ अमुकदेवसमर्पितराहृग्रसेनिशाकरे ॥ तरेणां वाममुकदेवतायामु
 कमतोस्ततेः ॥ सिद्धिप्रतीति संशब्धवधकी भूत इत्यपि ॥ अशेषदुरिते सत्त्वाक्षयपर्वक इत्यपि
 तन्मंत्रसिद्धिकामश्च यासादिति च शब्दयेत ॥ विमुक्तिपर्यंतमिति जयरूपेति शब्दयेत ॥ पुरश्च
 रणमहमिति करिष्येति संबध्येत ॥ संकल्पमिच्छं सत्त्वाचततो मंत्रो जपे विधाय तस्य रटिने कर्म

म.

५४९

६३

स्नानादिरूपकं ॥ ततो होमादिकं कर्माकुर्ष्यात्संकल्पार्थकं ॥ कृत्वा मंत्रोपयत्नेण दक्षिणं दिशिका
यच ॥ दत्त्वा वित्तानुसारेण संहर्षं नीतवांधवैः ॥ एवं मुक्तविधानेण पुरश्चरणं कृत्वा ॥ मंत्रसिद्धि
मवाप्नोति पुण्यं लोकमपि व्रजेत् ॥ ॥ ३ ॥ ~~उति श्रीमन्महादेवयोगीश्वरः ॥ राजा जयपुरी विर महाविद्यासा~~
~~रचंद्रोदये गुरुर्वादि लक्षणपुत्रश्चरणं ॥ तनित्पराणां मकः प्रथमप्रकाशः ॥ १ ॥ ॥~~ ॥ हितोयमंत्रि
णां वक्ष्ये सर्वतो मद्रमुत्तमं ॥ पंद्रोपासपतिमाशांगतारखा निधि क्षमाः ॥ १ ॥ कुर्यात्सुदेदुत्तपदं कोणे
मूर्तिपदेः शुभेः ॥ शृंगखलोर्बि क्षमापादेः वल्ली भद्रं निधि निपदेः ॥ २ ॥ शशांकद्वये ॥ बायीपरिधीर्वा
मद्वये ॥ अंतरे क्षमरिसेः कोष्ठेः निहजं हदले स्मृतं ॥ ३ ॥ शुक्ले दुःशृंगखला मणा वल्ली नीलेन
परिता ॥ भद्रास्तु सिता बायीरधिः पीतवर्णकः ॥ ४ ॥ बायांतश्च खलपश्चेता कर्णिक पीत कर्णिकः
परिधावेष्टितं यमं वा ह्यसत्वरजस्तमः ॥ ५ ॥ तदंतरे पूजयेच्च देवीं देवं हि मंत्रवित् ॥ रजोसिसखरणि ०

चिते ३

५४९

निकायेनमडापवाधि॥ शालीतंडुलपिष्टेण शुभ्रं वायवसंभवं॥ असृणं सिंहगौरिकापकुसुमादि
संभवं॥ देमाद्रवं पीतवयं हिरिद्रासंभवं क्वचित्॥ द्रव्यैर्षवैः कृष्णवर्णहरितं कृष्णपीतजं॥ ८॥ दुक्तं यं त
थांतरे॥ ॥ प्रागुदीच्यागतारखाः कुर्यादकोनविंसति॥ रवं उदुस्त्रिपदं कोणशृंगलापंचभिः पदे
॥ ६॥ चतुर्विंशत्यदावापि परिधिर्विंसकेः पदे॥ मध्यवोसभिः कोष्टैः पद्ममष्टदंतं स्मृतं॥ १०॥ वर्णनि
र्णये प्रमाणमहि नारदपंचरात्रे॥ रजं सियंच वर्णानि मउल्लार्थं लिखयेत्॥ ११॥ शालीतंडुलच
रं न शुल्कवायवसंभवं॥ रक्तं कुसुमसिंहगौरिकादिसमुद्भवं॥ १२॥ हरितालोद्भवं पीतं जनीसंत
वधक्वचित्॥ कृष्णं द्रव्यैर्वकायं हरितं पीतं कृष्णजं॥ १३॥ ॥ ॥ कर्मचक्रमथो वक्ष्ये मंत्रसिद्धि
पतोऽश्नयात्॥ यमास्त्यस्तं कर्मदापस्थानं सुतप्रदं॥ १४॥ दीप्यते पूरुषोपस्मिन् दीयस्थानं तदुच्य
ते मधुराणां सागरास्तानवसुधीभिर्चाककलित्वेन॥ १५॥ कोष्ठानां सर्वकोष्ठादिसर्वागानुक्रमालिखत

मोहनो जरवोजे नु एषा न्येव ध्यकोष्टके ॥ १७ ॥ लिखे स्वरारणं पुमंच दिक्षु पूर्वादिति सुधीः ॥ यत्र क्षे
 त्राघक्षराणं संस्थिर्वयथा भवेत् ॥ १८ ॥ मुखंतस्य विजानीकृत्वा बुभयतः स्थितौ ॥ कोष्टे कृक्षा उभे
 पादौ द्विशिष्टेषु च निरितं ॥ क्रमेणानेन विभजेदंतस्थमपि नागतः ॥ वक्त्रस्थालभते सिद्धिं करस्यः
 स्वल्पजीवण ॥ १९ ॥ उदासीनः कुक्षिसंस्था दुःखमाप्नुयात् ॥ पुच्छस्थः प्रज्यते मंत्रिवंधनो च्चाटनादिभिः
 ॥ २० ॥ कूर्मवक्त्रमिदं ख्यातं हंतुनां सिद्धिदं परं ॥ अविज्ञायमंचक्रंच प्रकुर्याद्योजयेज्यकं ॥ २१ ॥
 मंत्रिणां स्तस्य ज्यप्रलंतिष्ठल्लेदोषस्तु भवेत् ॥ दीक्षां कलां वतिं वक्ष्ये यथा सिद्धिं समश्नुते ॥
 ॥ २२ ॥ उपोषितः पुरा सम्पक् साधकश्चरितिक्रियः ॥ स्वस्तिवाचनं पूर्वमुकुर्यात्संकल्पमुत्त
 मं ॥ २३ ॥ देसकालस्मृतिप्राकृतिता मुको गोत्रकः ॥ समीपारुखेकः ॥ शिष्यात्वर्यवार्थ
 प्रसिद्धिः ॥ २४ ॥ स्वकामनागोचरेष्टदेवतापामनेस्तथा ॥ गृहीयेत्तं परं दीक्षां संकल्पसा

शतः किल ॥ २६ ॥ अथ संकल्प मन्त्राद्यादीक्षां पृह्णाति यो धर्मः ॥ तस्य दीक्षा निष्पन्नं च न वं स
 वेति निश्चितं ॥ २७ ॥ ततो हि देसकं चोक्तं च गुणायत्नतः सुधीः ॥ तारमादौ समुच्चार्य साधुशब्दे
 ततः पठेत् ॥ २८ ॥ भवानास्ते मितिततो वेदेत् साधकः सत्तमः ॥ वेदेत्साध्वहमासे च श्रुत्वा तत्त्व
 चने गुरुः ॥ २९ ॥ श्रुत्वा हितं चः ध्वहमासेति गुरुर्वेदेत् ॥ ३० ॥ सर्वपिष्यामि इति देष्टिष्यो गुरुं प्र
 ति ॥ भवं यमिस्य पितया ते गुरो मन्त्रयेति च ॥ अर्चयेद्गंधपुष्पादौ भक्त्या सिष्यो गुरुं ततः ॥ ३१ ॥
 तदीयदक्षिणं जानुं स्पृष्ट्वा साधकः सत्तमः ॥ सर्वकं वदन् शिष्यो ह्यधेयादिततः परः ॥ ३२ ॥ अमु
 गोत्रः श्रायत्का वेदमुक्ते देवहि ॥ सर्मा मुक्तेति चोक्ता तु देवतायाश्चैवेततः ॥ ३३ ॥ मत्कर्त्तव्या
 मुक्तेयत्का दीक्षा कर्मणि पुदारयेत् ॥ अमुकगोत्रमिति च श्रुत्वा सर्वा मुक्ते देवच ॥ ३४ ॥ रासर्मा
 एमेभिः पाया दीक्षत्काभिरभिर्वेततः ॥ अर्चयश्चाद्गुरुत्वेन भवंतं च मुदीरयेत् ॥ ३५ ॥ अ०

हं वरेण संशब्दगुरुः प्रणवर्धकं॥ प्रत्युत्तरं यतो स्मातिदद्यात्तथा घयेति च॥ ३६॥ विहितं कर्मिव
 देहवनमुत्तमं॥ ३७॥ यथाज्ञानत इति करवाणि तिरुपांकां॥ ३८॥ प्रत्युत्तरं घाद्विष्टिष्यो मक्ति समन्त्रि
 तं॥ अस्ममंत्रेण सात्रं घालयेन्मेविसुधीः॥ ३९॥ विधाया धरकं ते यद्विष्टुमंत्रेण प्रपूर्य च॥ गंतो
 चयादीमंत्रेण सर्वमडलतः सुधीः॥ ४०॥ आरुष्यां कुशवीजेण मुद्रया सुकुसारव्यापा॥ विक्ष्यमाणे
 वाहनादिमुद्राभिरुत्तमः॥ ४१॥ स आवाह्यततस्तद्विकालिनी मुद्रया किला॥ प्रवक्ष्यमाणया तद्वि
 सोधयित्वा च देसिकः॥ ४२॥ ततो गंधप्रसृत्या त्वां हर्चयित्वा प्रयत्नतः॥ वक्ष्यमाणप्रघे चारव्यमुद्रां
 संदर्श्य तत्र च॥ ४३॥ ततोऽष्टधा हितारं च पंक्तिवारं प्रजप्य च॥ ततोऽस्ममंत्रेण ततो येनाभ्यक्ष्य द्वादश
 के॥ ४४॥ मंत्रचिच्च ततो सम्यक् द्वारस्य नाहि देशिकः॥ आचारे कथितास्तस्मै सामान्यार्थविधि
 र्मया॥ ४५॥ ॥ तथा चोक्तं तत्रांतरे॥ ॥ त्रिकोणवृत्ते भूविमंडलं रचयेत्ततः॥ आधारशक्तिसंप्रज्य०

तत्राधारं विनिश्चयेत् ॥ ४५ ॥ अस्त्रेण पात्रं संशोध्य रुन्मंत्रेण प्रहरयेत् ॥ निक्षिप्य तीर्थं वा वास्वंगं
 घादीन् प्रणवेन तु ॥ ४६ ॥ दर्शयेद्भुवः शिखीं वेसाभान्यर्धमिदं स्मृतं ॥ एवमुक्तं च गौतमीये ॥ ॥ मंत्रप्र
 ये प्रणवेनैव समान्यर्धमिदं स्मृतं मिति ॥ ४७ ॥ द्वारपूजामघोवे चित्तत्रस्थामना बोधना ॥ उद्धीये
 ते साधकानां कौतुकाय हिताय च ॥ ४८ ॥ खड्गमाधवसंपुजोऽस्त्रिनेत्रश्चक्रजुडकाः ॥ नारायण
 पुतो मतवाहनायै हृदयकः ॥ ४९ ॥ विमुक्तो तु गणेशश्च संपुक्तः पञ्चातवीजकः ॥ देवो वैकुण्ठवाग्नि
 स्यश्चंद्राद्यो मेघकंतेतः ॥ संसर्गो वैकुण्ठकश्च ताराद्यो मनुरीरितः ॥ भक्षप्रियोऽनुजरितो दंष्ट्रोऽप्य
 वरुणस्थिता ॥ ५० ॥ क्षया वैकुण्ठो मिथीसांतपुतो हृदयकः ॥ उर्ध्वकोणद्वये मंत्राप्रोक्ताभ्यां प्र
 सजयेत् ॥ ५१ ॥ अभ्रखंडुफतं प्रश्नात्केवलं सलिलं वेदेत् ॥ सुमुखः संकरयुतो विधिः रवाद्यो
 नुमास्तः ॥ ५२ ॥ ताराद्यो मिनुरारव्यातः प्रसस्तो बहुकाचने ॥ सर्वसारवां एजयेच्च देवादिशिसं

पुतः॥५४॥निशानमोऽजलिस्थो किंशसपुतस्ततः॥वरेण्येवरपुक्तोमास्तुतकिविस्वांतश्री
 पः॥५५॥इंदुशून्याद्वेदेदायेनसारवांमनुनायजेत्॥शर्वःससियुतःसभुनारायणयुतोमस्त
 ॥५६॥निरंजनपुतसश्चविस्वांतोमभुरिरितः॥भन्नवाहनकोवैकुंठायुतोवामनेणच॥५७॥चक्र
 नुंडःस्योगमंतःकाहनोविधिराजितः॥हृदंतोयोयंमनुःप्रोक्तस्तारादित्यंविचक्षणः॥५८॥तस्या
 श्वपुगलंमंत्राभ्यापुष्पादिनिरर्चयेत्॥रैवदुयुक्तापंचभूतरूपातत्केवलापुनः॥५९॥नारायण
 प्रियापुक्ताचंडिकाहिरसंपुता॥सर्वाणिधीयतागोरीवाचालासनसंस्थिता॥६०॥तारवाधोस्म
 रीवीजोतोयंवस्वर्णकोमनुः॥यजदेतनगंधोद्योगिनीःसाधकःसुधीः॥६१॥केसवोदंतजोष्मा
 चहरिस्थोवरसंपुतः॥त्वान्माहृदयांतोयंताराघोरसर्वर्णकः॥६२॥अनेणमनुनामंत्रोदेह
 लोपरिपूजयेत्॥साधकोयद्यशक्तश्चसमष्टिमनुनाजयेत्॥६३॥इद्रीयतेतन्मनुश्चसाधका

नां हिताय वै ॥ अदीक्षु रीपांतस्थो नारायणसमन्वितः ॥ ६४ ॥ मूर्द्धातस्थो भोगिः । जोगानवक्र
 पुतो घनं ॥ वीरो दीर्घपुतो विस्वमूर्तिमास्तं संस्थितः ॥ ६५ ॥ भ्यक्ष्याद्यो हृदयांतो यं निधिवर्णं च
 तो मनुः ॥ अनेण द्वारपूर्वाश्च मृतये द्वारे देवताः ॥ ६६ ॥ त्रिपुरारि द्वारप्रजाया विशेषं निरूपिणे ॥ त
 स्मा एवाच वक्ष्यामः प्रकासे सप्तमे वयं ॥ ६७ ॥ वैष्णवीयं विसंपन्नं वक्ष्ये तस्य निरूपिणे ॥ किंचित्स्म
 मन् वामसाखां देहलीं संस्पृशत गुरुः ॥ ६८ ॥ संकोचयं निजगोचरं वामपादाब्जं एव ॥ प्रवि
 सेन्मण्डपांतश्च नैर्ऋत्यांगुर्दीप्तिः ॥ ६९ ॥ वास्वाशं ब्रह्माणमपि मृतये तदनं नुरां ॥ उद्घृष्यते तौ मंत्रे
 तारावंसलिलं रवगं ॥ ७० ॥ मुच्यता नु चितः सश्च रुद्राक्षमार्णकसंघातः ॥ अपसेव्यकटिस्थः
 सः सव्यकर्णविराजितः ॥ ७१ ॥ सव्यपार्श्वः संकराक्षस्ततोऽग्रे घोषवर्णकः ॥ ७२ ॥ तस्य पृष्ठः पावक
 स्थः शिवस्य शंखसंस्थितः ॥ दक्षपादांगुल्यश्च रुद्रसक्तिविभूषितः ॥ ७३ ॥ हृदतोयं मनुः प्रोक्तो

५६
४५

५७

सवर्णोचितो मनुः ॥ पञ्चोदयेन मनुना दिव्यदृष्ट्यावलोकनात् ॥ ७४ ॥ विघ्नान् दिव्यान्तया मं
 त्रीसमुत्सार्य प्रयत्नतः ॥ अस्त्रमंत्रेण सलिलेनांतरात्मा ताहितान् ॥ ७५ ॥ वामपाशं त्सा
 र्थं गुह्यं तत्रितयकेण चागतान् तसु सार्य भोमाश्चरमंत्रेण समेधा ॥ ७६ ॥ समादोयेव विका
 रान् प्रजमानमंत्रविदुः ॥ वक्ष्यमाणे मानुना विकारे दक्षितान् गुरुः ॥ ७७ ॥ उद्गीयते तन्मनुश्च
 अक्षं हृदयं बीजकं ॥ ओष्टवर्गवर्णश्च दंष्ट्रा ध्यासव्यापार्श्वकः ॥ ७८ ॥ क्षशानुमौलौ रात्रिश्च स
 व्यकरणोक्तो मस्तु ॥ ततादयः सवर्णो ह्योनामिदं क्षरणपूर्वकः ॥ ७९ ॥ संयुक्तो वक्रचतुरावा
 लोमा भूषितः ॥ नाभिप्रथमवर्गस्य रे शक्तिविभूषितः ॥ ८० ॥ भूतवर्गो द्विवर्णश्च मुख्यचतुर्न
 संयुतः ॥ रसवर्गो तुरीयश्च आद्यवर्गस्य शक्तिपुक् ॥ ८१ ॥ सर्वाश्च कृतिवर्गश्च सम्यग्नेत्रविराजितः ॥ आ
 दिवर्गो वर्णश्च विदुश्चानुसमेव ॥ ८२ ॥ मूर्तिवर्गो द्विवर्णश्च हरियुक्तो ह्रीः रवाः ॥ सप्तसर्गः ॥

५८

मरुदुसक्तिगोभास्वनीयुता ॥ ८३ ॥ कवेनरात्रिपुक्तश्चैस्मवेतांबुविष्णुगं ॥ मायात्नजोमेघसंरुध
 श्चक्रिवीरोहिताः ॥ ८४ ॥ सरेप्रचंडोरप्रश्चदं सोष्मावीरसंस्थितः ॥ गिरीशसंपुतः सौरस्तातव्यो
 क्षात्तगात्साः ॥ ८५ ॥ चंद्रचंडोरत्रिविजं संपुतो वामनेन च ॥ वरेपायो माधवायश्चरवद्भिनाराय
 णान्वितः ॥ ८६ ॥ अयनौ वैश्यकोरुद्धिसंपुतो विघ्नहारकः ॥ वह्निवह्मर्णकोमंत्रो विघ्नोच्चाटन
 केस्मृतः ॥ ८७ ॥ अनेन गवनुनामंत्रो विघ्नानुसारयेततः ॥ सिद्धार्थेलाचंदनानि दुर्वीचभासिताश्च
 ताः ॥ ८८ ॥ कुशाश्च सप्तद्रव्याणि विकारा इति कीर्तिताः ॥ उक्तमंत्रपटनमंत्रो विघ्नोत्सारणकर्म
 णि ॥ ८९ ॥ दशाशास्वक्षतान् सम्यक् श्रीगुरुर्विकरेत्सुधीः ॥ ॥ तदुक्तं निबंधे ॥ ॥ एलाचंदनसिद्ध
 नभस्मदूर्वाकेशाक्षतान् ॥ ९० ॥ विकरा इति निर्दिष्टः सर्वविघ्नोघनासकाः ॥ आसनं पूजयेत्तं
 त्रातमनुदर्शयति धुना ॥ ९१ ॥ स्तुतिनारायणोमीशेशैर्विराट्सोमरुतसरवः ॥ वरेण्यो मदनोरात्रिः

संपुतो माधवेन च ॥ ८॥ भाणनाथो विमतश्च मुंडी रेवेन पुतः सरत् ॥ ८॥ एतं खगं मासुतश्च विश्वांतः प्र
 एवादिकः ॥ ९॥ अत्रेण संप्रज्यामं त्रीपवित्रीकरणं परं ॥ वक्ष्यमाणेन मनुना स्पृशन्कुर्याद्विचक्ष
 णः ॥ १०॥ प्रदर्श्यते त्रसमनुः तारं शूरः सकिंकिरी ॥ धरणु रेवा वरुणस्य ॥ अमाधवा ह्यो हरिर्धनी
 ॥ ११॥ आत्मवर्गं सर्वगं धो नारायणं समन्वितः ॥ वामदेवः सव्यनासायुतो वीरः सरवतमः ॥ १२॥
 सवासुदेवो चेत्कीचसावरो वरदे ॥ मणिधनं विनायकाक्रांतमंत्रविजं तुरीयकं ॥ १३॥ इंदुचंद्रो देवो
 नुवीजरद्रां कांततः ॥ वृषकेतुः शूरो विष्णुफनः ॥ श्वक्रतुं उकाः ॥ १४॥ सरवारसांकावीजं मेतस
 ममवीजकं ॥ अर्धवर्णेन त्रगतो महामोदो नुमीनकः ॥ १५॥ खशूरो हुतभुवि श्वप्राणो वैकुं
 ठकः सरवः ॥ विंदुचंद्रो अयदसमे मेकादिवीजकं ॥ १६॥ सव्यपाश्वर्भाभानुवीजं पावकस्यो निसा
 तमः ॥ चंद्रचंडो विधुविष्णुलसितो हवावाहनः ॥ १७॥ हलिदीर्घेण संपुतः शर्मसौरकवीज ॥

काण्डिदुराजितमोलंबद्वयस्यर्णमनुः स्मृतः ॥ २ ॥ इमं मंत्रं पठन् मृगं पश्येत् संप्रार्थ्य देशिकः ॥ स्वस्तिका
 दिक्कर्मणो वस्य सने संविसे किल ॥ ३ ॥ तथा चोक्तं तत्रांतरे ॥ आदौ विमं समुत्सार्य पश्चादा
 सनकल्पते ॥ अथवा चासने स्थित्वा विघ्नानुत्सारयेत् सुधीरिति ॥ ४ ॥ दुग्धमूत्रं च तगोमये यथा
 संख्यतो हि पलमात्रभागैः ॥ तोलकद्वयमितेस्तथा ॥ दधिप्रसृतिमात्रकमितेन शोधयेत् ॥ ५ ॥
 दुग्धादिनिस्तल्पकां शैरथवा भूमिमुत्तले ॥ समंत्रितैर्हि मूलेण शोधयेत् सुधुरः किल ॥ ६ ॥ तस्मा
 त्सर्वविघ्नेण भूमिस्थं किल्बिषं किल ॥ तथा चोक्तं गोतमीयेषु ॥ पंचगव्यप्रमाणं तु पल
 मात्रं दुग्धमां गामूत्रं तावदिष्यते ॥ ७ ॥ चतुर्चपलमात्रं स्यात्तगोमयं तोलकद्वयं ॥ दधिप्रसृति
 मात्रं स्यात्पंचगव्यमिदं स्मृतं ॥ ८ ॥ अथवा पंचगव्यानां समाने भागा इष्यते ॥ मूलमंत्रेण मंत्र
 तेनैव परिशोधयेत् ॥ ९ ॥ तेन सर्वविशुद्धिः स्यात् सर्वपापनिष्कतनं ॥ इतस्तद्वचनविधिं वक्ष्ये देशि

ककर्त्तृकं ॥ १० ॥ सव्यभार्गवर्चिणसपर्यायाद्रव्यपाणिदुःस्थाययेत ॥ स्मृगंधितसुनीरेणसर्गकुंभंमनोह
 रं ॥ ११ ॥ पुराणिप्रक्षालनार्थेहिष्टदेसेचदेशिकः ॥ पात्रांतरंस्तुत्तदिस्तुप्रदोयांचतथैवच ॥ १२ ॥ पु
 ङजलिंस्तत्त्वातुश्रीगुरुचपमुत्तमं ॥ तज्जत्राअथदर्शयतेसाधुं ॥ गुर्वदाग्रबीजमुच्चार्यशंकरं वसमुच्च
 रेत ॥ सव्यकर्णांचितःसोपिष्टाणतोहितउदचितः ॥ १४ ॥ रसवर्गानुरीयश्चस्यंतस्तेषांघर्णसंस्थितः
 संत्र्यंविक्कुंडुच्छोवेविस्वांतःषोणीकःरितः ॥ १५ ॥ तारमादोहिविसेयंचोष्टस्यर्शादिवर्णकः ॥ अत्र
 लोएसवर्गोत्योनेत्रवर्गात्तृतीयकः ॥ १६ ॥ आदिवर्गस्थशरस्वरेणहिविराजितः ॥ पावकःसव्यकर्ण
 द्व्योरसवर्गानुरीयकः ॥ १७ ॥ यणादिसंस्तुसस्तारवाढ्योहृदंतकः ॥ एषोहिप्रथितःसम्पकनिधिव
 र्णिकितोमतुः ॥ १८ ॥ तारमादोसमुच्चार्यसव्यपाश्वेर्हिपावकः ॥ वक्रवृत्तान्वितःसव्यपाश्वेर्वि
 हस्तथायुतः ॥ १९ ॥ कर्णवर्गात्तृतीयश्चसनंदोमिःसवामरणः ॥ २० ॥ मर्मवर्मनुरीयश्चवाचातनस्थोऽथ ॥

कानां हिताय वै

दंतपुक् ॥ २० ॥ संभातोयंपंक्तिवर्णमनुः स्यातोमहीतले ॥ भागोदक्षिणकेक्षतगणेशमतुनाकिल
 ॥ २१ ॥ त्रिमिततोहिमघेचप्रथमंतरकंपठत् ॥ ततोहिदेवतानामचतुर्थ्यंतंतिमुत्ररं २२ ह्मनुश्च
 प्यंतकेतुमंत्रेणानेनसन्नमेत ॥ ॥ तथाचोक्तंनिबंधे ॥ कृतंजलिपुटान्वाचामगुरुत्रयंयजेत ॥ २३ ॥
 दक्षिणोहिगणेशानंमूर्तिदेवंविचिंतयेत् ॥ चक्षुष्यमारुणतमोर्गणभूतशुद्धिहिविधायच ॥ २४ ॥ मातृ
 कान्यासनेसमाकुराणायामततः सुधीः ॥ पीठन्यासंमथर्ष्या ॥ २५ ॥ न्यासकंतत् ॥ २६ ॥ मंत्रं
 न्यासंततोमुद्रादर्शनमपिचापिचैततः ॥ ध्यातुं चार्चमानसिकौघघ्नं स्थापनकंतथा ॥ २७ ॥ वा
 क्ष्यमारुणतमोर्गणप्रक्ष्यास्त्रेणशंखकं ॥ तस्मिन्साधारणगंधद्रवीपुष्पाक्षतादिकं ॥ २८ ॥ क्षिप्ये
 स्वच्छतोषणसमाप्यप्रयत्नतः ॥ विलोममातृकामंत्रोपठन्संस्तरेज्जलं ॥ २९ ॥ तन्निष्ठतीर्थके
 हव्यभोजनकामंत्रेणसजयेत् ॥ तन्मनुश्चउच्चार्यसर्वांसाराणकः ॥ ३० ॥ सविदुश्चतुरियोसतस्थो

न २

नंतरं

६२

७२

कल
तः ३

आचापितुरीयकः॥ शरातुलनासिकरश्मिपिसनाक्षिलक्षितः किल॥ ३०॥ ओ॥ ध्यनुनासिको
 र्णश्चविंदुलनाक्षितमसके॥ ओ॥ न्योवजरासंज्ञाः र्णोर्देयांतरश्चः सर्वस्मवः॥ ३१॥ संपत्तिरोदद्रिद
 स्तालुदेशोर्णोर्बोष्ठा ध्यो॥ सद्यवाहुविमूलश्चंदमातरश्चोर्हिसन्ययक॥ ३२॥ वामपादविमूल
 अत्रो॥ ध्यनासिकवर्णकः॥ दंष्ट्रानुनासिको र्द्वसक्तिराजितस्ततः॥ ३३॥ हृत्तनुश्चततः पंचदश
 र्णोर्मनुरिरीतः॥ सस्तोचनेत्रिपादिकापामयंकीर्तितोवुधैः॥ ३४॥ सविदुश्चमनाश्चंद्रोर्दिर्घसत्र
 समन्वितः॥ पवनोरणमोलासोभास्वयोतोमृगां कयुक्॥ ३५॥ नीरजां तोषाष्ट शून्यं संपुतोपव
 नः किल॥ अद्रिदंतो संरश्च अंसं संपुतोर्दिर्घनांतकः॥ ३६॥ ब्रह्मोर्विस्वयुतोर्दंतो स्पर्शादिर्भद्रि
 कांतगः॥ प्रजातपीतकं कलांतिस्तं भांति फिकलार्णकः॥ ३७॥ सरवैवत्यर्चने मंत्रोद्यप्रतैद्यधु
 नामया॥ ध्यंतस्वरसविदुर्वैमृगुर्वज्रध्वदंतयक॥ ३८॥ भास्वत्यंतो विंदुच्छेदः स एव च पुनः किल॥

६२

विशजितः

अनुजांतोक्षितिः संपुतो हिसडुः मिरणः ॥ मूर्ध्वोष्माः अत्रिकाद्यो नीरजास्यो घनोतकः ॥ स्व
पंनूस्तिमिरः खद्योदंस्पर्शादिको र्णकः ॥ ३६ ॥ ओष्मानुनासिकः स्फुः सपुष्पां सोरद्रशक्तिक
विष्वांतोपमनुः प्रोक्तो वसुफगाको मनुः ॥ ३७ ॥ वर्णादिभूतस्वरकं कचरेत्प्रथमं किला ॥
सार्धचंद्रं स्तुतियोषा ॥ ३८ ॥ मेत्रानुनासिकश्चापि सार्धचंद्रः स एव हि ॥ दक्षप्रोदे विमध्य
श्च हृदा घुदनकांस्ततः ॥ ३९ ॥ दीर्घपुलेः गगितवर्णाः शय्यां त्रस्युताततः ॥ नीरजांतो वरेण्य
श्च नीरलज्जामोहवीजकं ॥ ४० ॥ शून्यपुक्तं हरिर्वकुं सस्थपुष्पांतो र्णकः ॥ रुदंतोतनुरावका
तः कृतावर्णो किंतो मनुः ॥ ४१ ॥ नेत्रानुनासिको पुरमो धनुर्नासिककोपि च ॥ रुद्रस्वरां दक्षि
णतारकचोदो सक्तिः सविंदुका ॥ ४२ ॥ उष्मादिको हिमलिलस्थः समीरोहमरस्थितः ॥ स्था
वरो ववन्निचोडाहन्मनुर्मुनिवर्णकः ॥ ४३ ॥ वंतारकचोदो वर्णादिस्वरवस्ततः किला ॥ मूर्तवर्ग

चतुर्थश्च स्वक्षनासिकयुगलकं ॥ ४७ ॥ नादसक्तिपुत्रो बन्दि चूडो हि पवनो मणः ॥ ऋष्यर्ण कोर्वने
 शक्ता वासपां च चतारकं ॥ ४८ ॥ मुख्यवर्णादिवर्णश्च मयत्रजो वरपुकलतः ॥ पुष्पांतो वरयुगल
 भासतो वै हृदि सार्णिकः ॥ ४९ ॥ नाभो प्राणवर्कं वर्णं मुख्यवर्णं बुवर्णकः ॥ अर्कस्वरांकितश्चापि
 खनलो वक्रवन्तपुका ॥ ५० ॥ सव्यवाहो हि मणिबंधाभासतो रूचः सैव समवः ॥ जात्यासो हन्तु
 च वस्तुवर्णस्य तोमनुः ॥ ५१ ॥ सव्यपार्श्वचर्चनतारं मुख्यवर्णादिवर्णिकः ॥ वासपादां त्याको ह्यर्क
 शक्तिपुक्तः सरस्वति ॥ पर्यातो पश्चो भासतो वक्रवर्तपुक्तो समीरणः ॥ समीरो हन्तुर्नर्मत्रः श
 क्तो हिव सुवर्णकः ॥ ५२ ॥ हृत्कं जैवै श्रुतिमिरः ॥ स्वरादिर्दृश्यनासिकः ॥ सचंद्रो वासपादो वै सांवरो
 भासतः किल ॥ ५३ ॥ प्रजांतानुभवानि च सर्गाफलो ह्ययं सनुः ॥ पुनस्तत्रैव तारं हि सव्यपार्श्वो दि
 कः किल ॥ ५४ ॥ भवानी संस्थितः सोऽपि वैष्णवाद्यो मस्ततः ॥ हृदयांतो मनुः प्राक्तोरसवर्णसम

नितः॥५६॥ तत्रैवोच्चमंत्रेण साधको वक्ति मंडलं॥ अर्चयित्वा चैव सूर्यमंत्रेण तर्शि पजे
 त्॥५७॥ राशि मंडलमप्यत्र दर्शयते न सुधी जपत्॥ तत्रैव पूजयेच्चंद्रः सार्धं चंद्रो हि चंद्रकं॥५८॥
 अव्यपादकश्चापि वरुण स्थे हि शून्यपुक्॥ पवनो रुक्म तुश्चापि षडंगी मनुरीरितः॥५९॥
 पावकः सार्धं चंद्रश्च सनलो रुक्म कंतः॥ न्युष्मा रुद्रा न्याहो विष्वातो मनुरीरितः॥६०॥
 तत्रैव पूजनयायते हि मनुजः प्रदर्शयते॥ असेव्यपादमूलाश्च सार्धं चंद्रः क्षयाततः॥६१॥
 नेत्रानुनासिको भ्रू सप्रिया रुद्रः स्वरांकितः॥ दंतो शिवा मुखे च चंद्रो मनुरीरितः॥६२॥ गुहा
 सार्धं चंद्रो मुखवर्गो द्वितीयो ह्यनया हि सः॥ अत्रो मारुतवर्गो स्यात् सार्धं च तौ वै ततः परं॥६३॥
 प्रजातो हिलताक्रांतो रुद्र सार्धं मनुः स्मृतः॥ आदित्यो मरुतोश्च सविंदुर्नो गवीजकं॥६४॥
 हरिर्जटिलकः शून्यकं तोरी शिलीगता॥ सर्वाण्यारव्यो रुद्रस्तथा ह्यो रुद्रतो मनु स्मृतः॥६५॥

म.

६४
५.

62

सवपास्वीहिसेंडुश्चखविंदुश्चसंएवहि॥अनलोमुनिवर्गासस्तासमीदुर्हरस्थितः॥६६॥
क्षयावीरामवर्गाहिलताढ्योविस्वसंप्रुतः॥भक्षप्रियांतकोमतवाहनांतगतःसुधीः॥६७॥श
शिरुडोहियतजःश्रुत्यगश्चक्रतुंडकः॥सरवोतुक्षणासमीमांतगापोतिगतंनृतं॥६८॥विष्वा
तकोमेतुःप्रोक्तस्तारोघोवसुवर्णकः॥यद्वाहिसाधकस्तत्रतत्रस्थानेहिचोदिता॥६९॥हृत्कं
जस्यततःपूर्वमुख्यकेशरेकषुच॥उपदिश्यमनोरंनःपाठिसक्तीश्चप्रज्यव॥७०॥तथापीठम
नुजातेमध्यमसंन्यसाधकः॥ततोहृत्कंजकेचेष्टेद्वतांगंधमुख्यकः॥७१॥ताठपचारैरनैवैधेः
सृजेपेक्षिशिकोत्तमः॥॥तथाचायेतिवैधेः॥॥न्यसेक्रमणोदहधुधर्मादीनपिप्रजयेत॥७२॥
पुष्पाधेःपाठिसन्तंतस्मिंश्चपरैद्वता॥विनानैवध्यांधोधैरुपचारैःसमर्चयेत्॥७३॥ब्रह्म
रघादिमूलां त्रिमुख्यध्वंगोषुदसिकः॥दत्ताहिमूलमंत्रेणपुष्पाजलिकमप्यथा॥७४॥

६४

पथासक्तिमनुं जह्या गुह्यादिमनु नार्पयेत् ॥ ॥ तथा चोक्तं निबन्धोऽपंचसु त्वस्ताया क्रुपात् ॥
 ध्यांजलिमन्यधीः ॥ ७५ ॥ उत्तमांतांगहृदाधारपादसर्वांगकेः क्रमात् ॥ सर्वहिप्रोक्षणीस्थ
 नवारिणा चोक्तकर्मच ॥ ७६ ॥ विदध्यादितृतः प्रोक्षणीगतां बुधो विसृज्य च ॥ संस्पर्ष्य पूर्वव
 चापि वहिर्ज्ञांसमारजेत् ॥ ७७ ॥ प्रोक्तेषु सर्वतो तद्रमंडलान्यतमेषु च ॥ तारमादौ समुच्चार्य द
 स्त्रोष्मा विदुतारयुक् ॥ ७८ ॥ ओम् हस्तानि नासिकश्चापि सविंदुश्च स एव हि ॥ मूर्द्ध्नि स्थे सत्तार्य
 यश्च दंष्ट्रोऽत स्थो हिरवांकितः ॥ ७९ ॥ मारुतो ह्यमनु श्रेष्ठो निधिवरां कितो मनुः ॥ अत्रेन नम
 नुतां मंत्रो मंडलं परिपूज्य च ॥ ८० ॥ तंडुलैः करिणं कामधेयमास्पर्ष्यापि प्रयत्नतः ॥ आर्त्ताप्यंत
 पुलात् सम्यक् तदुपर्यपि यत्नतः ॥ ८१ ॥ दर्शने तेषु समस्तीर्य च क्षाणापुतविष्टं ॥ न्येस्यश्चा
 तदुपततां मंडले देवता ॥ पूजयेन्मंत्रिता सा ह्यर्प्यते यमंत्रकां ॥ पीडाता ह्यर्चने तारं रवं वीजं च

समुच्चरेत् ॥ दंत्यस्पर्शसत्तरीयार्णः खोवर्द्धिस्ततः किल ॥ मुख्याष्मानेत्रविधिवर्गादिवर्णावे
 साणरास्थितः ॥ मास्तोहिलन्ताक्रांतौविष्ठांतोऽकारणकोमनुः ॥ सव्यबाहुविमलश्चवा
 मकर्णविराजितः ॥ ओष्मानुनासिकोवैस्त्रिशालीवाचोत्वकस्ततः ॥ हृत्तनुश्चतुर्वर्णाद्यो
 स्ताराधोमनुरीरितः ॥ इत्यादिपीठिमंत्रांतंततपठलेवैसुधीः ॥ उक्तपीठार्चनंमंत्रोदेवताभा
 वतत्परः ॥ वक्ष्यमाणोत्तमोर्ध्वोत्तमस्तस्यद्वेदतः ॥ गुरुश्चतनं डलेनप्रार्क्षिणेनसंपजेत्
 वेस्वानरकलाः सम्यक्वक्ष्यमाणाश्चमंडले ॥ वित्त्यस्पृष्टपेत्तमंत्रोत्तमं त्रैवक्ष्यमाणैकैः ॥
 ततोहैमं हिकलसंप्रक्षाल्यास्त्रैणैवेततः ॥ इचंदनागरुकसंरंध्रपित्वाचदेसिकः ॥ तंतुना
 त्रिगुणैर्वकुंजं सवक्ष्ययत्नतः ॥ ततस्तत्कुंजं त्रैणगंधपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ अब्रुकंचसमुच्चार्य
 विधिवामनसुसंयुतः ॥ सशिमोऽलोभाद्रिकारयः सरोवायुश्चसंभनं ॥ रसाणायमनुः प्रोक्तः ॥

विष्ट
 सत्ताः कुंभप्रपञ्चेन ॥ उद्धार्यते यस्मिन्मंत्रिणा विसृज्य च ॥ निक्षिप्य वरत्नानि तस्मिन्नेव राक्ष
 तान् ॥ अथ प्रमुच्यते कुंभपीठं योरेकमेव च ॥ विभाव्य च ततः सम्यक् पीठे स स्थापयेत्पुनः ॥ असेव्य
 न च ततोऽर्चककलां वित्यस्य पूजयेत् ॥ क्षीरद्रुमकषायेण ब्राह्मणत्वं भवेन्नवा ॥ तीर्थानुनिश्चयं
 घण्ट्यासेवासतावुनिः ॥ आत्मोद्देशेन च ततो मातृकां प्रतिलोभतः ॥ मनुष्यं न परयेच्चैव
 बुद्ध्या च कुंभकं ॥ ततः श्रेष्ठं मृतासुरव्यकलाः षोडश वित्यसेत् ॥ वक्ष्यमाणोद्देशतोऽप्यतोऽप्येण
 संख्यमंत्रिकैः ॥ ततः क्षीरकषायादिद्रव्यैरापूर्य्य शंखकं ॥ वसुगंधतज्जले च विलोड्य सकलाः
 आवाह्य पूजयेद्भक्त्या वक्ष्यमाणं नमंत्रवित् ॥ त्रिविधिराघटकनिरूपणं त्रिपरानिरूपणं क
 राव्यामः ॥ वक्ष्यमाणान्तकलां देहागच्छयामकं ॥ इह तिष्ठतपुमं च वेहसं निहितानवा ॥
 श्रुति सर्ववदन्मंत्रो ततोऽद्यावाहये किला ॥ ततोऽमृतमनुमंत्रो प्रतिलोभेन संजयन् ॥ ध्यायेन्न हि

६६

५२

६५

चेतसा दैवं मंत्रं स्पृष्ट्वा विधिवत्कृत्वा ॥ वक्ष्याम्यग्रेण मंत्रेण प्रविष्टां प्राणकस्य तु ॥ कुर्याद्विंशं ध
 पुष्पैश्च कपचैरैः श्वपंचभिः गावक्ष्यमाणेन मंत्रेण वेहैर्वक्ष्यकलायजेत् ॥ प्रत्येकं तु भानुकला
 द्वादसं कृत्वा ॥ प्राणप्रतिष्ठापनं च कृत्वा तानां पूजनं प्रथमं ॥ एवं विधिवत्कृत्वा तानां च प्रतिष्ठापन
 मुत्तमं ॥ प्राणास्पृष्टं पूजनं वक्ष्यामि मंत्रैः पृथक्कृत्वा ॥ शक्तस्य च विधिश्चायं विद्वद्भिः परिकीर्तितः
 पूजनं विमले वक्ष्यामि ॥ ४४ ॥ ततो देशिको मंत्रोपवाशत सुकलाः कृत्वा ॥ पूजयेत्सृष्टिमुख्यादि
 कचमुख्यादिकाः क्रमात् ॥ ४५ ॥ शक्तः प्रत्येकतः सम्यगुक्तं रित्या समर्चयेत् ॥ ततो ह्यर्घ्यमा
 णेन हंसः शुचिमुखेन च ॥ ४६ ॥ आवाह्यं पूजयेत्सृष्टेरेव ह्यनेनैव विधानम् ॥ ततो जरादिदत्तवर्ग
 कलादेशकाः कृत्वा ॥ ४७ ॥ प्राणप्रतिष्ठादिकं च कृत्वा प्रपूजयेत् ॥ तजरायेन मत्स्यादिवक्ष्यमा
 णेन तर्पेत् ॥ ४८ ॥ प्रत्येकतो हि शक्तश्चेत्समावाह्यं प्रजयेत् ॥ पश्चात्प्रद्विष्टु रित्येकं तन्मंत्रं हि ॥

६६

मंत्रवित्पाठः॥ प्रजप्यावायविधिवत्सृजयेद्देशिकः॥ किल॥ ततस्तीक्ष्णादिपयवर्गकलाहिस
काः किल॥ ष्ठाप्राणप्रतिष्ठाप्यततः सृजयेत्तमंत्रविभुरः॥ पंतीक्ष्णायनमेसादिविधिना
जयेत्किल॥ आवासशक्तः सर्वत्रसृजयेत्साधमुख्यकैः॥ पश्चात्त्रैवकमंत्रंचजत्वावायप्र
सृजयेत्॥ ६२॥ पश्चात्सीतादिषड्गुणसुपंचककलाः किल॥ कृत्वाप्राणप्रतिष्ठाप्यचसमावा
यप्रसृजयेत्॥ ६३॥ चंपीतायनमेसादिवक्ष्यमाणेनवर्त्मना॥ आवासशक्तः सर्वत्रप्रसेकं
समर्चयेत्॥ ६४॥ अनियत्येनमेसादिवक्ष्यमाणेनवर्त्मना॥ आवाससृजयेत्सम्यक् सर्वत्र
शक्तकः किल॥ ६५॥ तदिष्टासेतिमंत्रविष्णुर्पोतिमुखंचहि॥ जत्वाद्यं समावायदेशिकश्च
समर्चयेत्॥ ६६॥ पश्चात्कलासकंतच्छकस्थं ध्वजं कलशं क्षिपेत्॥ पश्चादस्वयं यनसच
तपन्वक्तेस्तथा॥ ६७॥ इद्वत्तीवेष्टितेश्चकल्पवृक्षधिया किल॥ आधिपकुभवत्रचकु

६७

५३

भवञ्चतत्रच॥८॥ कल्पवृक्षप्रवृद्धाचतुषकेसमृत्नाक्षितं॥ ततः कुंभं निर्मलैतक्षौमयुग्मे
 नवेष्टयेत्॥९॥ पश्चात्कलासंकं तस्थुं रवरं चार्थकलशेक्षयेत्॥ पश्चादस्वश्यायनस
 त्तपस्सर्वकेसस्था॥१०॥ इदं वृत्तिरेष्टितैश्च कल्पवृक्षधिया किल॥ त्राष्टिघकुंभव
 ञ्चकुंभवञ्चतत्रच॥११॥ कल्पवृक्षप्रवृद्धाचतुषकेसमृत्नाक्षितं॥ ततः कुंभं निर्मलैतक्षौ
 मयुग्मेनवेष्टयेत्॥१२॥ ततश्च कलशेष्टितैश्च कल्पयेत्॥ ध्यात्वा हि देवतां तत्र समावाह्य
 समर्चयेत्॥१३॥ ततो वगुण्ड्यो कुशेन देवतां गोचमाधकः॥ षडन्यासकं कृत्वा त्र्यम्बकं ततः
 धेन्वा रव्यमुद्रया कृत्वा प्राणा स्थापिततः किल॥ कृत्वा प्रतिष्ठापनं च वसुधैव कुटुम्बकम्
 उपवीरे स्ततो वक्ष्यमाणमार्गं राह्यच॥ पुष्पांजलिविधीनां तं कृत्वा स्थावरणार्चनं॥१४॥ कृत्वा
 ततो हि विधिवदुपविश्य मनुः किल॥ ततो वसिष्ठं पूज्यं च कृत्वा देशिकसन्ततः॥१५॥ जपं कृत्वा ततो

६७

मंत्रोवा मपोरोगो सर्पपयेत् ॥ ततो हिजसमंत्रस्पपंतिसस्कारकान् किला ॥ ४॥ मत्वा चोक्तप्रका
 रणश्रागुरुः शिष्यमुत्तमं ॥ समानोपादिमंत्रेण स्वाध्यायवसननच ॥ ४॥ प्रसूनैरंजलिं सम्यक् सि
 ध्या स्यापि वश्रागुरुः ॥ सरयित्वा तच्च वै मंत्रं कृत्वा रत्नकलशे क्षिपेत् ॥ ११॥ प्रोत्प्रेहि देवतया श्रुति
 धनेत्रस्पबंधनं ॥ इरिस्तुपततः समयागसेन दर्शनकस्यतु ॥ ११॥ शिष्यमासीनं केचापि स्वार्चनक्रम
 तः किला ॥ भूतशुद्धादिकं कर्मविधायापि प्रयत्नतः ॥ १२॥ ततः नमो श्रुत्या मानकुर्वापि शिष्य
 स्पेवतेनो ॥ ततः संसृजयेत् सम्यक् कुंभस्थां देवतां किला ॥ १३॥ ततोऽखलं कृतं शिष्यमासीनं पुन
 शोपेत् ॥ ततो हिमंगलाचारसर्वकं कुंभं हितम् ॥ १४॥ समुष्ट्यततः कुंभवदनस्थान् सारदुमा
 न् ॥ पक्ष्मवातशिस्या शिरशिमाहकान् विति धाय च ॥ १५॥ जपन् हिमनसाम्भूतेन सौतेरं बुभिः कि
 ल ॥ शिष्यंतं मभिषिचैद्धि मनुभिः संविनोद्भवेः ॥ १६॥ अवशिष्टजलेनैव सिध्यात्वा च मया ससी

चिह्नचपुक्तो

५४

परिघायगुरोः सम्यक् सन्निधाय वृषे सयेत ॥ १९ ॥ देवतां शिष्यसंक्रांतां स्वमेदं हितयोः किल ॥
संतावयन् चंदनाघे सपचौ श्वस्येयत ॥ १९ ॥ ततः शिष्यस्य च शिखुं वध्वा मंत्रेण साधकः ॥ उर्ध्व
र्यतथा तन्मंत्रः तां वुष्मा च नुरियकः ॥ १९ ॥ वधुष्मा पावकश्चापि हुं किल ॥ अस्त्रं कंच तथा
सम्यक् बंधेन सक्तकः किल ॥ २० ॥ संरक्ष्य च ततो न्यासं कलानां देशिकः किल ॥ दर्भत्रयेणोक्त
रीत्या ज्ञातुं पण्यत कं मुधी ॥ २१ ॥ पादतलात्परं कृत्वा ततो देशिकसत्तमः ॥ दास्यमानं मनुजं स्वास्त्र
ष्टोत्तरं सते किल ॥ २२ ॥ शिष्यपारणे जलं पश्चादध्याधे सिकसत्तमः ॥ ॥ तथा चोक्तं वसिष्ठे ॥
ततस्तत्स्थिरमिस्वप्नाहसे दत्त्वा सतं जयेत ॥ २३ ॥ अष्टोत्तरं ततो मंत्रं दद्याद्दुदकसर्वकं ॥ आवयो
स्तुल्यं पुनर्दो भवत्वेव मुदिरयेत् ॥ २४ ॥ देशिकप्रतिशिष्योऽपि ददस्वेति वदेत्सुधीः ॥ रिष्यादिस्
र्वकं मंत्रं सव्यशिष्यस्य कर्णके ॥ २५ ॥ श्रीगुरोः आभ्येत्सम्यक् त्रिवारं यत्नतः किल ॥ स्त्रिंशद्गुरोः

६८

वदधामि वामकर्णमनुकिल ॥ २६ ॥ आगरोः पादुकां घृत्वा स्वष्टे जतरातं मनुं ॥ गुरुदेवतपौरैकं भाव
 यन् प्रजये किल ॥ २७ ॥ आतस्यादकमलेति छेत्तुमिष्यः पतित एव च ॥ ततो गुरुश्च प्रवदेत्मुक्ता भवसि
 वत्सक ॥ २८ ॥ आचारवान् जनयति हृद्यायुः कीर्तिस्त्वेषु भं ॥ पुत्रानस्तु चलक्ष्मीं च सदा ते धर्मचा
 रिणः ॥ २९ ॥ एवमथापयेत्त्रिष्ववदने देशिकसत्तमः ॥ ततो हि सिष्यकश्चापितो यंकुसतिला
 न्वितं ॥ ३० ॥ आदोयतारं प्रवदेदघनदयकेति च ॥ वक्ष्यमाणं यदि चातुसो वरं विनै देवतं ॥ प्रोक्त
 कर्मप्रसिद्धं प्रदेदेत्त्रिष्वकः किला ॥ ३१ ॥ ततः प्रभृतिशिष्यश्च देशिकार्थतर्पयेत्प्रियं ॥ त्रिजदे
 हे निजप्राणं श्रार्ययेद्विकलत्रयं ॥ ३२ ॥ अतो ह्यतममप्यत्र मुखे सर्वमर्थयेत्तथा चोक्तं स्वतंत्रे ॥
 गुरुदेवदक्षिणां दद्यात्प्रसूयाय सिवासने ॥ ३३ ॥ सर्वस्ववादे वातदुर्वातदाज्ञया ॥ न च संचारणी
 शक्तिः कथमस्य भविष्यति ॥ ३४ ॥ अतथाप्यकुलामृतेपि ॥ वितशास्त्रं परित्यज्य सर्वकर्मणि साधयेत्

५५

67

वित्तसाध्यं निहंसा सुपुत्रान्पुत्रो धनं ॥ ३५ ॥ गुरुं देवं वंचयि चायः कुर्याद्भनसंचयं ॥ तेन तद्भुज्य
तेनैव ह्येतो राजतस्करैः ॥ ३६ ॥ अन्यत्रापि तथा ॥ सर्वस्वं दद्यात् क्षिणं दद्यात् ॥ ॥ कांच दद्यात्
यस्मिन् भूमिं दत्तिकरिं दद्यात् ॥ ३७ ॥ पुत्रपौत्रानुगातिनां मिति ॥ तदंति कंततः शिष्यस्त्रिदं च व
सन शतं ॥ गृहीतस्य मनोसंस्पृक्तं न कुर्वति यत्नतः ॥ ३८ ॥ देशिकं याति संचारः शक्तिरेवात्मा याध्र
वा ॥ तत्रातरेपि ॥ ॥ शतं जपेत्तदग्रस्थानिके द्ये त्रिदिने वसेत् ॥ ३९ ॥ नो चेत्संचारिणो सक्तिर्गुरुमेति
न शंसयः ॥ पश्चादंते श्रीगुरुश्च वस्वाधिकं सहस्रकं ॥ ४० ॥ सते वै चापि यत्नेन रक्षणा यज्यं किल
स्वरक्तेरपि मंत्रं तु जपेन्निपतमानसः ॥ ४१ ॥ तथा चोक्तं विस्वसारे ॥ ॥ अष्टाधिकं सहस्रं वै जपं वा
पि विधानतः ॥ स्वसक्तिरक्षणा यगुरुर्मंत्रतदजपेत् ॥ ४२ ॥ तथा चान्यत्रापि ॥ मंत्रं दत्वा जपेद्
वीशतमष्टोत्तरं तत इति ॥ ततो मिष्टान्नपान्नो घेघ्राह्णान्नपरितोष्य च ॥ ४३ ॥ भुजीत सिष्यकः ॥

५५

पश्चात्तन्मतेतद्विस्तृतार्थतां॥ कर्तव्येनोपवासश्च सिध्येत्तु गुरुणा तथा॥ ४४॥ तथा चोक्तं योगि-
 नां तत्रे॥ ॥ मंत्रदत्तगुरुश्चैव चोपवासं समाचरेत्॥ महाधकारे कर्मिर्भवति नान्यथा॥ ४५॥
 दीक्षां कृत्वा यदा मंत्री चोपवासं समाचरेत्॥ तस्य देवः सदा सष्टः सायं दत्त्वा ब्रजे सुरं॥ ४६॥ होमो-
 यद्यत्राभीष्टस्तद्धिमेव वक्ष्यामः॥ ॥ इति कलावती दीक्षा॥ ॥ ब्रुवन्त्येषां चायतनीं साधकानां
 हितायैवात्राविकांतु यदा मध्ये ईशान्ये पूजयेत्॥ मृडनिनाथमाग्नेयं नैऋत्यं गजाननां
 वायव्यां मर्चयेद्भानुं पूजाक्रम उदाहृतः॥ यदा मेशं भवेत्तमघ्ये एशा न्यां मृडमर्चयेत्॥ आग्नेयां भि-
 भवत्क्रंचे नैऋत्यां रविं तथा॥ वायव्यां शंकरौ चैव मुक्तिभुक्तिप्रदायिनी॥ मृडनिं संपदामघ्ये एशा-
 न्यां मे समर्चयेत्॥ वायव्यां चंडिकां देवीं स्वर्गसाधनं भूमिकां॥ यदा गजास्य मघ्ये चैव एशा न्यां मर्चये-
 प्पुं॥ आग्नेय्यां मिस्वरं चैव नैऋत्यां रविं तथा॥ वायव्यां शंभुं चैव पूजयेत्पर्वगादा॥ यत्

न्यथाचदुर्वाधर्थप्रदातदा॥ उक्तं च गणेशसुविमर्शित्यां॥ ॥ शोभो मध्ये गतेन हरीन हरभूदेव्या ह
 रोरंकेरभासप्रनागसुतारैवाहरगणेशाजं विकाः स्थापिता॥ देव्यां विष्णुहरेरकदंतवरपेलं वादे
 जेश्वरनार्याः शंकरभागतो इति सुखदाव्यस्तास्ते हानिदा॥ ॥ गौतमीये च तथा॥ ॥ यदा तु मध्ये
 गोविंदभागेप्यागारेनायकं॥ नैत्रकृत्यां समच्यवायव्यामर्चयेत्स्थिवां॥ एषा त्वां संकरैव भोग
 मोक्षप्रलातये॥ अंगतुर्का व्यापिठं च तमनंतरं॥ उक्तं च सतत्कुमारतंत्रे॥ ॥ पीठस्यार्चनं मंगो देव
 यजणं प्राणप्रतिष्ठं तथा क्लानतिज्जमुद्रिका विरचनं प्रभोः पूजन इति॥ पुण्यां जहिं सिवेदत्वा
 अंगो देवान्समर्चयेत्तृणयंत्रभिन्नाधारैके तु पृथक् पूजा समर्चयेत्॥ अन्यथा सापमाप्नोति देव
 ताया वधार्चणं॥ उक्तं च कुलावल्यां॥ एकपीठं पृथक् पूजां विनायंत्रं करोति यः॥ अंगंगित्वं
 देवताशापमाप्नुयात्॥ विचरौ नैव कर्तव्यः सिद्धिदिनां मनागपि॥ विषयेऽगमनूनां०

चमत्तापनशून्यता॥विषयेपिद्वितीयाप्रामातुदीनांनिघाराणेतव॥॥उक्तंचरुद्रयामले॥श्यामा
 योमैरवीताराश्चिन्नमस्तासुमैरवि॥मंजुघोषेतथोरौद्रपंचांगानघेतवुधेः॥उपविधासुस
 वासुसकर्मोदिषुसाधने॥नात्रदिक्षांभ्येक्ष्यसिनात्रांगादिपूजतं॥तत्त्वसारेवउपविधा
 सुसर्वासुतथाप्रयोगसाधने॥दिक्षांविनैवकर्तव्यउपदेशःसदैवहि॥दिक्षेयंपंचापनीमं
 त्रिणांकथितंमया॥प्रकाशमृत्तिसांख्योकेष्वर्णदिक्षांविधिर्मया॥प्रसंगादुच्येतनात्रत
 दिशेषस्यशून्यतः॥॥दिक्षांसांक्षपकोवक्ष्येद्यशक्तस्पगुरोःकिल॥उक्तोहिसर्वतोभेद
 निधिकंभविधायव॥सोदकहिसवस्त्रंचयचित्तंगंधपुष्पैः॥कृत्स्नौवधीवंकर्त्तव्यपत्त
 वसंयुतं॥ततोद्वसपण्यांचकृत्वावश्रीगुरुःकिल॥हामच्चयेपरसम्यगष्टांतरशतंकिल

७९
५७

७९

ततो प्रोक्षणीयेतौ पेश्वश्वेर्वक्तकलशो मिवः॥ मूलमंत्रेण सतं मंत्रितैरभिषेचयेत्॥ ततो हि
 द्वाकर्णचमंत्रं च प्रवेदुरुः॥ हस्तं च धारयित्वा तर्ज्ज्वेन विधाय च॥ समेस्त्वियं क्षतान् दध
 न्ततो देसिकमर्चयेत्॥ ३॥ संक्षेपदीक्षां च कथितां मंत्रिणां मयेदितिका॥ इति संक्षेपदीक्षा
 विधिः॥ निरूप्यते पूर्णदीक्षा मंत्रिणां तत्प्रसंगतः॥ यथा युक्तो भुवि नरो भुक्तिमुक्तिप्रदा भवेत्
 श्रीयंत्रवक्ष्यमाणं च वक्ष्यमाणं नवर्त्तना॥ अगतिप्राक् समभ्यर्च्य वक्ष्यमाणं नवर्त्तना॥ बहि
 कोणेषु संस्पृज्य पावकमुत्तमं॥ मातरो वसुपत्रेषु रज्जा दक्षिणो निषुनि॥ नित्यादिस्व
 छंदस्तल्लितांताः सक्ताः स्वरपोनिषु॥ संस्पृज्य विधिना तत्प्रासं शंकरयोनिषु॥ मायावती
 मुख्यं सर्वस्वर्पिताः परिरज्य च॥ अर्चनीयानि षोडानि महासिद्धिदलेषु॥ त्रिपुरेशीक्ष्मा ०

७९

गृहे च पूजयेत्स्थगुरुः कित्तमुधीः ॥ धान्यैरेतद्गुरिसुधीः साधारं कुंभं क्षिपेत् ॥ विसेषगंध
 पुष्पैस्तत्स्वर्णरत्नैः प्रहजयेत् ॥ उपश्रीमुदरीचक्रं सम्यगभ्यर्च्य श्रीगुरुः ॥ आदिस्तुतिमाक्षरसंत
 ग्रं नामरत्नं प्रकल्पयेत् ॥ संयोजयित्वा स्नानमपि देशिकैर्मानेवैस्ततः ॥ नतिर्हर्षदेसिकाश्च स्म
 र्त्तव्या निरिवित्ताः खलु ॥ तिरिवित्वा स्नातत्ते विद्याप्रसन्नादिभिरर्चयेत् ॥ शिष्यायतां पश्ये
 च्च भक्तपुक्तापदेसिकः ॥ श्रीरसोर्वीश्रीविद्यां सहसायस्य कस्यचित् ॥ नदद्यात्प्राज्यदात्र वा
 प्राणदायमुतापैव ॥ गृहीत्वा शांभवाज्ञां तु अस्ति चेद्योग्यतापदि ॥ त्रिवारं पञ्चैवः पूत्रं कुंभस्थः
 प्रोक्षयेद्गुरुः ॥ त्रयोदायतिष्ठितः स्यात्तदा गुरुवारा भवेत् ॥ गङ्गदीप्तिः शिष्यातिर्विकल्प
 हृदायदा ॥ श्रीगुरुः स्यात्तदा यंतु भवेद्योग्यः शिवाचने ॥ अथ यानेव सिद्धिः स्यादसौमेच वि

७२
५२

७०

चेत्सविकल्पकः॥ असविक्षालनीदीक्षेप्रोक्ताशोभवागोम॥ अनयादीक्षितः शिष्यो भवेत्स्थिवस
मो भुवि॥ पेशाचयोनिमात्रेति श्रुत्याज्ञापरसिवस्य च॥ नानाविधानि तंत्राणि सन्ति यपि भरिशः॥
एतज्जुल्यानास्ति दीक्षाययासाक्षात्स्थवो यतः॥ श्रुत्यंगुरोदीक्षतश्च वशेषस्मिन् हि देशिके॥ सदे
राः सर्वदेशाग्रो महारण्यं भवति॥ तस्य दर्शमात्रेण पापी पापात्प्रमुच्यते॥ आलोचने कंत्राणि
कुंडतिर्णयमुत्तमं॥ प्रवृत्ताति सप्तासेन साधकानां हितायैव॥ कृतो कुमुजदंडस्य समाप्तो गीगत
स्य च॥ यत्नमानस्य एणं शश्वंघ्रिणा घ्रणे स्त्रितस्य च॥ यस्तस्य वारवा सोपिततर्कशंगुलं भवेत्॥ न
वंती शंयवाघाश्चरन्तिः स्यात्सुतमुष्टिकः॥ अमुक्तः सस्यादरत्निर्ज्ञेयो भेदो मनीषिभिः॥ ७१ विधि
त्वाधरेणि विसोध्य दहनादिभिः॥ द्वाचानुतां समातां चर्दपणोदरवत्सुधीः॥ ७२ एणाहं ब्राह्मणवैरघा
चयि चासमर्चयेत्॥ कुमुमाघेः कर्मशेषो धरणीं न पितृलिमा विन्॥ वारतिथौ च शुद्धमंडपाय ०

७२

समाचरेत् ॥ पञ्चमानः साधनं च सुरेसवकुलः परं ॥ रससामांगुलेस्तत्पमर्द्धेनायंतुनाद्यतश्रेष्ठं लि
रित्वाचसकुं कर्णधरांगुलं ॥ निवेसयतन्मध्यचरवरमानांगुलिनिः ॥ चतसृतिः समानतिः शला
कार्तिर्गतिोर्ध्वकं ॥ तस्य ध्यायाविशेषत्रयतेयेयाक्रमदिशैः ॥ वसुणप्रारयकलश्च कर्ककीलेथगो
मृगो ॥ द्वाभ्यांच एकयासाचसिंहकुंभत्रयोपिचायासासांयातिरविमातृतस्यांचात्पादिहं हके ॥ का
मुकंचालनं नास्ति रज्जुद्विभ्रांसपासकं ॥ प्राचीशंकौ मध्यचिद्रांदत्वापश्चिमकेपिच ॥ कर्षद्दीमान्द
क्षिणेचतचिद्रेज्जरेभवेत् ॥ याम्याशोतेरकाबावरज्यांश्वरणेदये ॥ गुरुभस्पदिगेंद्रीचाग्निभस्योदयने
ऽथवा ॥ देवधकमासज्ञांतरालेपुष्पादिसाधय ॥ सर्वदक्षिणास्ताचविद्वद्रोडुकयान्यया ॥ सत्ताकया
शेर्विभिचतियकस्थानंतरचिद्रिकां ॥ सुहृदेंद्रिकंतत्सलेन्यादिनमानदलहियत ॥ सांगुलं ध्याया
यत्तश्चतत्सलेनोयमानं कं ॥ सत्रं भवेदुत्तराशांशान्तरांशं कुरवांतया ॥ रयासविस्तृतसमदलं केकोण

७३
५२

७१

एकेगुणं॥ प्रकर्षद्विकोरोषुतथा कोणमतीवसत्॥ मंडपं सोन्नतो होणिं कुर्यात्प्राण्युमितां सुधीः
 अथपाण्युमातां चमयेत्सांमंडपेनच॥ सत्काकुर्यादुमितां च द्वितीयं चेद्विमंडपं॥ पंक्तिद्वयस्मा
 करोत्मानोष्ट्रधरावधिरोन्मिताः॥ भवेत्कैरमध्यमश्चपर्वतुर्वाकरोन्मितः॥ एषो भवेच्छरीयांश्चबोर्म
 द्विकरमानकः॥ तुल्यापांस्यान्मंडपश्चस्तद्विंशतं दृक्करं भवेत्॥ चतुष्टयं वाणवाशंगुलैर्द्विस्तविपदि
 तं॥ तुल्यापांस्तुन्नतावेदीतवेत्तमध्यवरेच्छयाः॥ तुलाप्रदाने धर्ममध्यमयोः साद्रिहस्तका॥ भूतहस्तो
 तमेस्याञ्चेशान्यभागोपिवेदिका॥ करोन्मितो प्रावयतीवप्रावयहस्यच॥ तुल्यानितागोतङ्गागेषु
 सूत्रं प्रदेदेतहि॥ उदग्पांस्प्रागापरं पश्चात्तां सस्पृशेके॥ कोणेषु तुल्यसंभांश्च करोति वड्मूर्तिहस्त
 कान्॥ वसुपांस्तुन्नतांस्तोयस्तंनान्वन्दिदिशः सुधीः॥ दद्यात्सद्वृत्तात्प्रादक्षिण्याद्भूतोमूर्तेकां
 सकं॥ धीमानेप्रदद्याच्चरसोवड्मूर्तेसंस्थितः॥ स्तंभेषुतिपङ्कवेलिकाचडिकामुश्रुतिष्यथा॥

७३

निधेयास्ताः प्रागपरंपराम्यसोम्यदिशिरिष्टं ॥ यद्विकाशं निदध्याच्च कोणके ध्रुवमतरा ॥ सुत्वातरर्त्तगशिरव
रं जजुवांसैः कौटरेपि ॥ घ्रादये दक्षरमंत्रे मंत्रे डपमुत्तमं ॥ चार्त्तश्रुक्समहे श्रुत्तमकातपि सुंदरात् ॥ प्रागाद्या
शासुरचयति तारणात्यपिमंत्रवित् ॥ भवेत्पयोधजस्रफुलं पिप्यत्तदुमराजिकैः ॥ अस्त्यो दुंवराघे श्रुत्तमप्र
लेखकश्रुत्तमः ॥ उक्तान्यतमवक्ष्येण कारयेत्तारणातिच ॥ पाणेर्वहिर्मंडपतो मूर्त्तरर्त्तस्वरपाणिनिः ॥ अद्य
मादिशिवाता निदीर्घाणि प्राहुरप्यथ ॥ तेषां भवेदायति श्रुत्तमवक्ष्येण त्रहसका ॥ संभार्द्धमानं प्रुलकंति
यगंककोमिताः ॥ तेषु किलासिरसि च नागातिजतुरीयकाः ॥ ततांश्च श्रुत्तमवक्ष्येण भवेयुः किल तोपि च
दग्वा सुदध्यंगुलातिवेशनंतस्पशेवके ॥ एषजनेंगुलवर्द्धिश्च उर्युर्वीमुतेरीयकः ॥ कीलेषु सरवरागां
जुजांके ध्रुवैध्रुवं ॥ संभोरंतामिराश्लिष्टातिनिम्नप्रुलचारुतिः ॥ वेष्टितोने कदलेकैः निरिखिते च त
वक्ष्येकैः ॥ सुधामरे भ्राजतोपि च ॥ उध्वराजदितो नैरचितः पुष्पप्रुलेर्पुतः ॥ यजमानस्पेष्टाश्च मंडपो

७४

६

१२

मंगलप्रदः॥ ध्वजान्दृक्पाणिमानांश्चसरहस्तमितानपि॥ पीतारुणवर्णानीलान्॥ श्वेतासितश्वेत
 सिताश्वरवाहनचेहत्॥ आकासधरणिपाणिवंसमर्चनियोजितान्॥ अस्ताद्याः काष्ठेसवरंगरिवो
 विदेध्याश्चमध्येक॥ विषदुवरपाणिद्वयसञ्चलनदेस्ततः॥ प्रातस्च किंकीणीपुक्तं ध्वजं चित्रं मनोहरं॥ शुल्का
 चदुर्गप्रागोसानयोऽन्तरतः सुधीः॥ विनोसैद्यपताकांश्च सर्वतोऽपि ध्वजाः किल॥ प्राचीतो वेदकोरां च भगोऽसक
 लाहृतिं॥ त्रिकोणाकारमपि चरसस्त्राकृतिके किल॥ वरत्तुसास्त्रकारमपि च मृडानीपति क्रयोः॥ मध्ये कुंडं सा
 गरास्त्रं वजाकारं तु वा भवेत्॥ काहो मापति कुंडं च पंचकुंडो ह वै स हस्तः॥ यदाप्रतीचीं दुःसैव स पादे कोरणाव॥ पादां
 तरेन वेद्याश्च हस्तं कुंडस्य स स्थितिः॥ ब्रह्मघुदधिवाणीनां मार्गवास्त्रं तु वर्तुलं॥ अध्वं च वाहति प्रादुरंगानां नां न
 गाहृतिं॥ सिद्धिः सुताः सिवैरिनासः संतिरमृतसकः॥ आरोगां पृथ्विरपि च मूलं प्राच्यादि कुंडेक॥ विषमर्तुस्य
 दक्षिर्व्याममसशीं मितं॥ विषद्विषध्यामधरामाते धत्ति ततं करः॥ होमे पुते पाणियां प्रीतिहस्तं तुलक्षेक॥

७४

अशालक्षेरसकरमितैः कोटैः हस्तैः ॥ रसेर्विपाणिमपि च अपेरप्राहुस्त्रैवे ॥ लक्षकेवलनृज्यानुकाष्टा
 लक्षांतकं किल ॥ पाणि केवलनृज्या च अवतारकरं पुजं ॥ कोट्यर्धासाव्योनमत्रलक्षलक्षदले किल ॥
 पातालरिपुवर्गाग्निदहनी रजमुत्तमं ॥ समुद्रेत्राणि समुद्रानलनाक्षितिसागरः ॥ अन्याहवदानलभृता
 निपासशराधिसिच ॥ वैस्वानरसमागामिताकर्णधियः ससाः ॥ यवांगुल्यो यवा सम्यक् व्योमव्योमशरः
 खसः ॥ रसा र्णवा मुनिव्योर्ध्वमर्धयो वास्त्रपो बाहवः ॥ कुंडत्रयोर्म्योनि रैः आभौम्याग्नि का भवेत् ॥ पंच
 तराणि पञ्चाञ्च कोणयोनि हते भवेन्नच स्याथो नि कुंडके ॥ पाशयुतं तु र्पचि नृदिभ्यः संमुस्र
 त्रकं ॥ प्रागातायां प्रति च्यांच संकावपि विचक्षणाः ॥ कर्षेद्देत्वा कोणयोश्च एवं स्या पाशतु र्पके ॥ कोणमर्क
 वमानं च त्रिभुवनं शुभं प्रवृत्तं ॥ वेदपद्मां सकसे त्रेभुवनं शस्त्ररतः सुधीः ॥ सवर्ध्याश्चि वधं शयुक्ता न्येदास
 केन च ॥ निखेत् नृणां कंधे च प्रागां कोर्यश्चिमे ॥ गुणतस्याङ्गारं पोति गुडं मनोहरं ॥ स्वविषद्योमः

क्षत्तं सपुतनतां सकोनव॥ हिनस्वोर्विपरिमितकर्मदेनाततोबुधः॥ पुरतः कृतवृत्तस्य दले जीवां दधातु च॥
 सिद्धये यथा साधु भवे नृगां कदलकस्य च॥ पुरतः यावकां संच पुनः सम्याविधाय च॥ श्रोणे पर्वदोका कंचि
 निरुपतंतो र्दानतस्त्रिषु॥ कष्टो क्षितमिदं त्र्यस्तं भवेत्त्रभ्यं मुनप्रदं॥ सहिते स्विजनां सतद्वेत्रे विस्वां सैवे॥ को
 व्यासो र्द्विनाजितो सैव मंडलं स्यामि ते न च॥ पुद्गलानि दं दिव्यं महामंगलदायकं॥ वेदकर्णशकैः क्षत्रभतेन
 मुधरा सैकेः॥ कार्णिधिभागयुक्ते श्वव्यासा र्द्विनां डले मुने॥ उक्तमात्रे सत्रे कर्मदेवा नृगां कतः॥ रसचिह्ने
 उदधाच्च धमा एणु एकात्समस्त॥ नासे दिवा किल सप्त सार्धं तु दोमपि॥ अपि व्यतकृते ते त्रौ बुजं संप
 रस्तारक्तकं॥ अथ वा वेदद्वकुंडमानमूर्तधरां शकैः॥ स्वरखर्वविभागाहीनैः मितिकर्मकोप्ते॥ व्यतेतु विधुको
 द्युतोरघास्त्रधभुजे सैमेः॥ नागाभागाश्च व्यत श्रीकांठवत्क्रके॥ तत्रादिमं कार्णिकायाः कालाके सरकाणि
 चापुगे इमेव स्यन्ततां सकोणतेपि च॥ तत्तातरधते स्युविभक्ते सक्तिभिः किल गावसु द्युदाः कर्मदे च॥

सर्वासान्वनकर्णिका॥ जातोचकांरजनिजां भवेत्कंजं पुनप्रदं॥ क्षेत्रकेवेदादिभागचमहासिद्धिउत्ता
 केः॥ स्वनागानिजभोगन वत्तकेसंयुतेः सुच॥ व्यासासायोरमध्यतश्च नागसूत्रैः स्मृतीपयोगैः॥ महासिद्धास
 कान्दिंद्रमणियं शुभप्रदं॥ ततोविभक्तेमध्येच श्रुतिपक्षैः पुरंदरैः॥ स्वपातालाभावतवेना कृतेवत्तकेयुतेः
 व्यासासंयोरंतरालेबाहुनिःकरमिरभवेत्॥ नागास्त्रमथवानेत्ररत्नं मंगाल्यदायकं॥ उद्गीर्णनागादुच्चविस्त
 तास्तिस्त्रोऽथवसुंधरा॥ पुगभागातिन्नकाचयपिंडानिघं सगास्युः॥ तथाभूतानुर्गन्तुताश्रुतिरामरतागा
 केः गतन्मूर्त्तिसंविहीनाश्च वेदधभागकंठतः॥ आद्यापरावहिः सर्वाश्रयेवं मेखलास्युः॥ कुंडानुकागदस
 नागभोगचनतसुच॥ नाभिरंजो जसाम्योवायतेकुंडाकृतिंकिल॥ यदक्षिभागहानिश्च क्षेत्रशेषदत्ता
 त्रके॥ अग्निवत्तैः समतस्यः कर्णिकेके सराद्यादाः॥ व्यासाद्विर्घापोनिश्चापतारुविद्यगशकात्॥ लवादि
 ततितंतोश्चनुगातावत्समततैः॥ तावद्वरणपगतापरिधिः सुंदराचिता॥ आधोविसाभूलाच्चसास्वस्य

७६
६२

७५

दलनवेत॥ सधिरनालांतरवदरम्याकारकेतव॥ कर्णोद्यंगुलपक्षेनुमेखलानांदिगांगुलेः॥
 गुलितिः प्रोच्यते नगाः॥ अथवाहेमकास्याचपाणिनीरजमानकं॥ मृदार्णवागुले चंरुवर्ण
 ल्येविसारदः॥ स्थितिलंबांगुले चंचविद्धीतवकारणकं॥ कुंडमंडपयोरि स्यंगुलवोधितवर्त्मना॥ तिरूपितं
 स्वल्पं च होमकर्मश्रुलाप्तये॥ पशुतिनिसहोमस्य वक्ष्यते हि समासतः॥ नमसिद्धिमहामनुः कृपियपपन्नं
 विना किल॥ कार्यसिद्धिकोमंत्रो होमकर्मविना भवेत्॥ विनास्तुतिमनोऽनीष्टान्प्रयच्छति वैमनुः॥ सप
 पादेवतायात्तमते पूजनं परं॥ मंत्रसिद्धिं समाप्नोति जपाद्दोमाद्येराश्रियं॥ तथा चोक्तं सोमनुजगावल्पां
 नाजसमिष्यते मंत्रो नाहुतश्च श्रुत्वा प्रदः॥ नातिशेषं धत्ते कामातस्मात्तयमचयेत्॥ पूजया लभ्यते पूजा
 जयात्सिद्धिर्न सशयः॥ विभूतिश्चाग्निर्कार्येण सर्वसिद्धिचविंदति॥ वलिपूर्वांचन कृत्वा साधकस्ततम
 जयं हितर्पणं चापि मंत्रवर्त्मकविचरेत्॥ अग्निविधिवदानीय क्रव्यादित्योसं विसर्जयेत्॥ मूलमंत्रं समुच्चा

७६

र्प्यं कुंडके स्थंडिले थवा ॥ सोऽणं वा विसरे दशं व्याहृति त्रितयेन च ॥ वह्निप्रियातमं त्रेण त्रिधा उत्थाविचक्षताः ॥
 घं ग्राहवतं पश्चाद्देवीमावास्वमंत्रवित् ॥ सत्ताचषोडशाऽति कं कर्मस्तेन साधकः ॥ ततस्तत्त्वानमस्कृत्य विस-
 र्जयेद्युमंडले ॥ अथ संक्षेपेहामस्य प्रयोगः कथ्यते धृता ॥ मंत्रवित् स तन्मंत्रेण कुंडके स्थंडिले थवा ॥ विक्षरंता
 उनेहत्वा प्रोक्षणे वर्मण किला ॥ अन्तस्तरेण ततः सात्वा त्रिरेखा यथा लिखेत ॥ सर्वोत्तरायास्तः सर्वे त्रिषु प्रपूज-
 येत ॥ मुकुटं सेंद्रा कात पश्चादुदये प्रेष साधकः ॥ त्रसंवेस्वते नूत्न पश्चाद्ब्रह्म प्रपूजयेत् ॥ तुरीयांतरस्थ कश्चाप-
 तुरीयाष्मासवर्गकः ॥ सूरानुनामिकातः सुमगां त्रिपु संयुतः ॥ अंतःस्था दिवन्हिमो लोलवर्ग सरस-
 कियुक् ॥ नेत्रिवर्गा तृतीया रेणिरसवर्गा दिवर्णकः ॥ वर्गाक्षिवर्गकः मोदिना त्रिपुरा युक्तः पवनो विस्वबीज-
 कः ॥ ततः पदांचतुर्दिक्षु स्यादौ तारकं मुच्यते ॥ घनबीजं सूर्ययुतं तौष्टुजोऽर्णकस्ततः ॥ सुखः समीरसश्चंडिके-
 स्वरेण युते नुहत् ॥ वह्निवर्गा तत्त्वानां श्वेष्यस्थश्चरणादिपुक् ॥ हवर्गोऽर्णः श्रुतिवर्गोक्षिवर्गोऽस्थितः स

७७

६३

७५

७६

खः॥वसावीजं संभका तस्ताराघोमनुरारीतः॥मूर्द्धजो तस्थो को मोक्षयुक्तो दंयत्तीयकः॥तालव्यांतरच्छसं
 रच्छश्च वनिगाश्च भगंतयुक्तः॥दंयस्पर्शविरामो र्णोष्ट्रजस्य सांतिवर्णकः॥निसर्गसयुतस्ताराघोमनुरः कीर्तितो
 वृषेः॥उक्तशक्तिसमायुक्तः स्वरवर्गादिवर्णकः॥सार्धचंद्रः पर्वो गत्यस्ततो यो दक्षनेत्रयुक्तः॥सव्यवाहुविमलश्च दी
 पुक्तो हिमास्तः॥अर्धसत्त्वचित्तसंज्ञं वीजं तोपं मनुस्मृतः॥पश्चाद्विमूलमुच्चार्य ततस्तारां वसुधीः॥अक्षर
 सक्तिर्द्रविणियुक्तस्तं भिण्णत्रिपुराततः॥लवरूपाय वक्षरूपा नदीरूपा न्विता ततः॥मरुमेष्टो योगरूपां च राठपाकुल
 मालिनी॥कचाट्या चंद्रचूडानुतिथिरूपा स्वसंयुतः॥यक्षिणस्तं भवीजां तोमं त्रीयं हि सतीरितः॥अनेन मनुना
 मंत्रीकुंडसंज्ञयेत्सुधीः॥ततस्तदंतरमं त्रीया त्वावागिश्चरी सुधीः॥तव द्रुपदेवतां च संज्ञयेत्तु मतीततः॥जातवेद
 समानीय यथोक्ता विवक्षणादिभिः॥संस्कारयवनि वीजेन कुंडाद्विवाक्ये यत्नतः॥स्तथा विष्णुयुतश्चंद्रचूडः
 कालीमुकुंदकः॥चक्री ब्रजपतिरातो विभुर्धैर्वस्वसंस्थिता॥खावता वासुकिः पद्मनाभयुक्तो नुभद्रिका॥प

क्षीणिस्थाविमर्गाद्विनिर्जातो जेत ॥ अस्त्रकेवलि संरक्ष्य कु सेन व ॥ अवगुह्य जलं चोत्कृष्टा स्वमतीक्ष्णमुद्रया
 धन्वा रव्या च वाहुभ्यां समुद्धृत्य प्रपन्नतः ॥ कुंभे परिस्त्रिया भ्राज जानु स्पृष्ट महीतलः ॥ सिंवंहि वीज उज्यानु वेत
 न्यामि मुकं किल ॥ देव्या यो नो निक्षिपे मर्चयन्नतः ॥ वन्हि सदसमुच्चार्य मूर्तये न्हि मुच्चार्य चेतन्यायेति वोच्यते
 मंत्रेण चेतन्यतंत्रये ज्य च ॥ ततस्तारं दिति पिं गलेति पदं ततः ॥ सबज्ञेति पदं पश्चात् ज्ञाय पदं ततः ॥ स्या हे स्फज्जल
 लुपे तं त्रवित्तमः मनु स्मृतः ॥ अनेन मनुना मंत्री क्रव्यादौ संपरित्यतः ॥ ततः प्रज्वलितं वन्हि जात वे हुता सने ॥ हिरः
 एष वर्ण मम लं सति ईं विस्वतो मुखं ॥ इमं मंत्रं पठन् सम्पुपतिष्ठे च साधकः ॥ तारं चरादि सक्तिः संकराल वण सं
 स्थितः ॥ भंगा द्वा हरि रभ्रस्थो विंदुराजित मे स्तकः ॥ कंठस्वरादि शक्तिः र्पमंडके वा मने संयुतं ॥ विधिः शेषः मणिदि
 से घनं रवा द्या क्षया ततः ॥ लवणं क्षु सन्य संयुक्तं सिखिवीजं सखे सरत् ॥ इंद्रयुक्तो मनुः प्रोक्तः संज्ञायाः कारणे बुधैः
 तत्रो दे सार्ण मंत्रेण कृत्वा नाम च साधकः ॥ प्रणवं हि समुच्चार्य वैष्णव नर पदं ततः ॥ जप्त वेदेति च पदं मिहा वह

पदंततः॥ लोहिताक्षेति च पदं सर्वकर्माणि साधय॥ सप्तविंशत्यर्णकश्च स्वाहंतोयं मनुः किल॥ पाद्यादि
 निश्चसंप्रज्यस्य तेनैव विधानतः॥ तारमादौ समुच्चार्य स्वप्नेरिति किला॥ हिरण्यादौति च पदं सप्तजि
 क्ताभ्या इत्यपि॥ हस्तन्वतेन मनुना सप्तजिक्ताश्च पूजयेत्॥ ततस्तारं समुच्चार्य सहस्रार्चिष पदंतः
 था॥ हृदयोयेति वै पश्चादहस्तन्वतेन पूजयेत्॥ षट्सु स्थातेषु गमंत्रेणैव संप्रज्य मंत्रं वित्॥ ततस्तारं
 समुच्चार्य स्वप्नेयेति पदं किल॥ ज्ञातवेदस इत्यत चतुर्थ्यंतं पदं किल॥ हस्तन्वतेनोक्तमंत्रेण हस्त
 र्तिप्रपूजयेत्॥ तत्कुंडवास्त्रे धीमानहि पूजन्मनुना किल॥ ततो लक्ष्म्या घृष्टं पदं पदेद्विधि पदंततः॥
 हस्तनुश्च ततो शेषास्त्रेण पूजयेत्॥ तथा चोवाच्चार्य चंद्रादिदशदिक्पालकंततः॥ वरुचोतं व
 तुथ्याश्च तनेति च पदंततः॥ पूजयेदेष मनुना दसदिक्पालकानां किल॥ तथोवाच्चार्यं प्रणवकं वज्रो
 घस्त्राभ्या इत्यपि॥ हस्तनुश्चैष मंत्रेण पूजयेत् देवता॥ ततो दर्भद्वयं सम्यक्नेत्रं प्रादेसमानकं॥ त्रि

पृष्ठतमधेतुसव्यासव्यंतभागके॥ इजं च पिंगलां ध्यात्वा सुपुम्नां होमकं किल्ला॥ सुवेण साक्षिणा ज्ञाता
 रुहात्वा ज्योतिर्मंत्रवित॥ पठित्वा तारकं चोदो वनयेति पदं किल्ला॥ स्वाहेति पदमुच्चार्य होमयेत्स दक्षिणा
 दिभिः॥ ततोश्च सव्यमग्निं रुहात्वा घृतमुत्तमं॥ तारमादौ पठित्वा नुसो मायेति पदं किल्ला॥ स्वाहेति च प
 ठने धीमान् जुहुयाद्वा मनेत्रके ततो हि मध्यभागादि रुहात्वा घृतमुत्तमं॥ तारमादौ समुच्चार्य सप्तौषो मात्या
 मय स्वाहेत्युच्चार्य जुहुयाद्भूलाटगतनेत्रके॥ घृते पुनर्दक्षिणातो रुहात्वा मंत्रविकित॥ पठित्वा तारकं चो
 दो वनयेत्सिद्धं कृतेति च॥ स्वाहेत्युच्चार्याग्निं मुखे जुहुयात्ततः परं॥ व्याहृतित्रितियैर्गोवहोषमयेन्मंत्रवि
 किल्ला॥ पायमुख्यो चारुक्तमंत्रैर्गोवत्रिधा उनेत्॥ ततोऽग्निं कुडै विधिवच्चैर्देवमनोः किं जा॥ साष्टिपूर्व
 हि देवतुमांत्रिकः परिपूज्य च॥ तद्वक्त्रे सविधासम्यक्कलमंत्रेण साधकः॥ पंचविंशतिधा सम्यक्कध्यासपदैक्यात्

म.

७६
६५

भावकं त्रासनासहदेवाय्योमूलेन सधाहुनेत्तापततो हि मूले देवस्यं त्वंगवज्रैर्हुने किला ततो गोदेव
 ताभ्यः स्वाहेत्यनेन मनुवाहुनेत एवमावरणदेवता स्वाहेति संहुनेत ॥ शक्तौ हि नावाहुतिं सम्यजुडयात
 छिप्रथकला ॥ ततो विधाय संकल्प्य तत्कल्पोक्तवास्तना ॥ होमं कृत्वा यथा संख्यं तत्तन्मूलेन मंत्रवित् ॥
 २० ततः हुतिं हुत्वा हृदये देवतां किला ध्यात्वा विस्मय्य च परं दक्षिणां च परां किला इत्वा छिप्रावधारणं कुर्यात्
 द्विप्रयत्नतः ॥ मया संक्षेपतः सम्यक् कथिता होमपद्धतिः ॥ साधकातां मंत्रसिद्धौ विस्तिराद्वा मपद्धतिं ॥
 तनुते रसिकोत्तं श्रेयागमं उपमुत्तमं ॥ वक्तव्यवर्त्मना सम्यक् सामान्या ध्यं प्रकल्पयेत् ॥ द्वारपूजां परं कृ
 त्वा वक्ष्यमाणं न वर्त्मना ॥ तातां च देवतां च गोहं च सान्धा सप्रवेसस्य च ॥ वेदकोकरमानां हि संविधाय च
 विमंत्रवित् ॥ इत्येव घटं स्थाप्य मूलमंत्रं च सक्तिः ॥ सप्तासं पूज्य च ततो बीजरागादिभिः रण्यथा ॥ संस्कृष्य
 छिप्रतैश्च भद्रं कुं उमुत्तमं ॥ तदुक्तं ब्रह्मसंहितायां होमकुंडे ॥ एषा न्यावेदिका हस्तविस्तारान्न तिसालिनी ॥

७२

तत्र संप्रज्येदेवीं यथाविध्युपचारकैः॥ ततो होमं प्रकुर्वति देवता सन्निधानतः॥ वीक्षणं मूलमंत्रेण सरेण
 ताडनमंतं॥ तैत्तिरीयप्रोक्षणे प्रोक्तं वर्मणाभ्युक्षणे मंतं मिति॥ मूलमुच्चार्य च ततः कुंडायेति पदं पठत्॥ हृन्मन्त्रेणैव
 मंत्रेणैवं कुंडप्रसृजयेत्॥ तारिण्यादिप्रकारेण देवतानामचोचरेत्॥ ततः कुंडायनमेति ब्रूयान्मंत्रो समाहितः॥ कुंडम
 प्राध्वेततः वेगप्रोदगाग्राश्च सन्तिरेवत्॥ रेखाः प्रागग्रकेष्वत्र मुकुंदेशपुरंदरात्॥ समर्चसंब्यकेनैव चोत्तरायैषु मंत्रवित
 विधिर्वैस्वते हृन्मन्त्रेणैव च ततः किल॥ सुंदरीपक्षके चात्र मंत्रादौ चतुर्तारकाः॥ प्रयोजयेत्सृजने तु स्वष्ट्यादीनां च साध
 कः॥ वाणिज्यां चलन्मिच पुनर्वाणिच कामकं॥ तर्जयि चैयमीताराः षट्ख्यानां स्वागमादिषु॥ ब्रह्मरोनम इत्यादि
 मंत्रेणैवं प्रसृजयेत्॥ ततः षट्कोणाद्ये च लिखित्वा च त्रिकोणकं॥ ततो वह्निं मुदलं पञ्चवित्तिरेव स्फुटं॥ अत्यं स
 स्त्रं च चतुर्धरं वित्तिरेव साधको बुधः॥ तदुपर्यथ मूलेन दद्यात्पुष्पांजलिं किल॥ श्रीसंदर्पाश्च पद्मे तु दद्यात्पुष्पं
 हिवा लपा॥ ततः सर्वाणि चाभ्युत्सये गपीटं समर्चयेत्॥ करिणोपरिधीमान् हित्तदा वर्षां स्पृच॥ शक्त्यादीनमं

८.

६५

पिसंस्त्र्यकोणोष्वाग्नेयकस्य च॥ ततस्तारे समुच्चार्य चानुर्वानुरीयकः॥ नेत्रानुनासिकोचोर्ध्वरेक्षीस्वस्तिस्वरां
 कितः॥ पवनो हृन्मनुश्चैष मंत्रेणैवं प्रसृजयेत्॥ ततो ज्ञानाय च पदं पठित्वा च हृदं न के॥ प्रसृज्यानेन मनो नो वैराग्या
 येति चोच्चरेत्॥ हृदयं हिततोच्चार्य स्वनेन परिप्रसृजयेत्॥ अर्धस्वसं समुच्चार्य स्वर्णार्थेति पदं पठेत्॥ ततो हि ह
 न्मनुश्चैष मंत्रेणैवं प्रसृजयेत्॥ एवमज्ञानाय पदं हृन्मंत्रकः॥ अनेन मनोना प्रसृज्य स्ववैराग्याय संपठेत्॥ हृदयं चोच्च
 रेन्मंत्रि चोक्त मंत्रेण प्रसृजयेत्॥ अनेन स्वर्णार्थेति पदं ततो हृन्मनुके कित्ना॥ उक्त मंत्रेण प्रसृज्य स्वतो नंता संपठेत्
 हृदयं चोक्त मंत्रेण मंत्राणां परिप्रसृजयेत्॥ पद्माय नम मंत्रेण प्रसृजयेत्साधकः शुचिः॥ अमर्षो मंडलायेति पठेद्वा द
 मंत्रे सकलात्मने॥ ३ उच्चार्य हृदयं पश्चाच्चोक्तं परिप्रसृजयेत्॥ ३ सोम मंडलायेति पठेद्दशकलात्मने॥ हृदयं चोच्चरे
 न मंत्रेणैव संस्त्र्ययत्नतः॥ नमो चोच्चार्य मंत्रेण प्रसृजयेत्साधकः शुचिः॥ मवन्मि मंडलायेति पठेद्दशकलात्मने॥ ह
 दयं चोच्चरेन्मंत्रेणैव संस्त्र्ययत्नतः॥ केसरेषु ततो मंत्रि पीता सेतारणा सिता॥ भ्रान्नीलोत्था विस्फुलि

गितीरुचिराकिला॥ कृदिनीमांश्च प्रागादिदिक्षितश्च प्रसूजयेत्॥ ततो ह्यनलबीजं हि पश्चाद् दद्यात् सनापच॥ हृद
 पं हि समुच्चार्य चोक्तमंत्रेण पूजयेत्॥ वागीश्वरी मृतस्नातांतीने दीवरधारिणीं मया वागीश्वरेण संपुक्तां ध्यात्वा
 साधकसत्तमः॥ मायाबीजं समुच्चार्य ततो वागीश्वराय च॥ हृदयं च पठित्वा तु चोक्तमंत्रेण पूजयेत्॥ पुनर्नृणां
 समुच्चार्य वागीश्वर्यै नमो वदेत्॥ पंचोपचारैरुक्तमंत्रेणैव पूजयेत् किला सूर्यं क्रान्तं नवं सूर्यं श्रोत्रियाणां पूजयेत् कि
 ल॥ आनाय विधिना वक्तिं चोक्तं पात्रे निधाय च॥ अक्षिमंत्रेण तन्मंत्रेण बलोक्च प्रयत्नतः॥ अस्त्रमंत्रेण च ततो
 वक्तिं मावेहेयेत् किला॥ ततो ह्यहं संदंतेन मूलमंत्रेण बुधितात्॥ क्रव्यादेभ्यस्त्यजेद्भागंतद्विसंस्तु स एष्टतः
 तथा चोक्तं गीतमीये॥ पाघारो भवमग्निं वायुदवारणं संभवे॥ श्रोत्रियाणां गोहेतुवज्रं नृच्छं चापि समाहरेत्
 यदक्षालातसंप्राप्तो यो रपायै कर्मणि॥ निमिब्राह्मणालब्धो यद्विलानकरो भवेत्॥ क्षत्रवंधश्चैवं
 शून्यं दद्यात् पुतासतः॥ वैश्यश्च द्राविणस्तु जायते होमकर्मतन॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वक्तिं मुक्तं समाहरे

८९
६७

तत्तत्रैव हि जातिमवकं वक्तिं सुमानीय च साधकः ॥ वोषंते न मूलेन मंत्रितं विलोकयेदिति ॥ वीक्षणं दिशिरप्या
 थ ॥ अदर्प्यं वेदवाग्निभ्यां मन्त्रेभ्यो मस्य चैक्यं ॥ विभाव्यश्चाग्नेश्चैतत्कल्पयामिति संपठेत ॥ अनेन पावकं चि
 द्विधाय च ततः किल ॥ अष्टोत्तं सतं जप्तमौकारेणानिमंत्र्य च ॥ अमृती कृत्पेधे चारव्यमुद्रयामंत्रविकिल
 संरक्ष्य च ततोऽस्त्रेण संकुशेनावगुण्ठय च ॥ प्रसन्नो ध्येऽतं पूज्य सर्वपावकमुच्चरेत् ॥ ततोऽहिवह्निमर्त्तये न मेति
 च तं जपेत् ॥ त्रिधा कुंठोपरि भ्राष्टतारोच्चारणपूर्वकं ॥ शिवबीजधिया सम्यगात्मनोऽभिमुखं किल ॥ देव्यापो नो
 निक्षिपिमान् साधकस्ततः ॥ ततोऽवगिश्चरवागिश्चरीभ्यामाचमनीयकं ॥ दत्वा तयागतेऽष्टदेवतां वनिरूपि
 णां ॥ चिंतयेद्गुणैर्भस्परक्षार्थं दर्भकं करं ॥ दद्याच्चित्पिंगलेत्यादि मंत्रेणोक्तेन पावकं ॥ ज्वालयेच्च ततो ब्रह्मं
 लिः सन्त्रपि मंत्रवित् ॥ अग्निं प्रज्वलितं वेदस्यादि चोक्तं हि संपठत् ॥ उपतिष्ठेत्पावकं हि पश्चाद्विनिजदेहकं
 समाहितो हि मंत्री च ॥ निरुन्वा स समाचरेत् ॥ यथा लिङ्गो हि च सरसैरिह रणाय न मो विदत् ॥ पापैश्च परस्य

८९

पश्चाद्गानोयैतमोविदन् ॥ मूर्ध्निन्यसेदिसरंरक्तोयैतमइत्यपि ॥ न्यसेन्मुखेचवरसंरुक्णोयैतमइत्यपि ॥ प्रा
 णोत्पमेदिलरसप्रभायैतमोविदन् ॥ नेत्रततोहिरसंवदुर्लभोयैतमोविदन् ॥ न्यसेन्निखिलदेहचपरसंपठनसु
 धोऽगात्रतिरक्तोयैतमइतिजिज्ञास्यासोयमीरितः ॥ एताः प्रसक्ताः सात्विकोयोगकर्मणिचोत्तमाः ॥ सप्तजि
 ज्ञाश्चरामस्योक्तस्थानेषुसाधकः ॥ योगीज्ञोनेरीत्यान्यमेवतदनंतरं ॥ पूर्ववच्चातुर्विजेनतामस्यन्यसे
 क्तिला ॥ तासानामानिवक्ष्येतपश्चारागसुवर्णका ॥ अतिरक्तोद्भूतोहिताश्चेताधूमिनीकिला ॥ करावका
 हिराजस्यः श्रुत्कर्मसुशक्तकाः ॥ विश्वमूर्तिर्विस्फुलिंगिनीतथाधूमवर्णका ॥ मनोजलोहिताकराकाचतथा
 किला ॥ कालीचोक्ताश्चतामसस्तामसेकिला ॥ कर्मणि ॥ उक्ताहिपादिसांताश्चविंदुनासहिताकिला ॥ वृत्तेसं
 त्राः समुद्दिष्टाः सप्तजिज्ञाश्चेदसिकैः ॥ ततः करान्यासोहित्यसेसाधकः ॥ सप्तमः ॥ सहस्रार्चिस्वस्तिपूजाजोति
 तिष्टेपुरुषायच ॥ ततोहिधूमवापिनेसप्तजिज्ञापतेच ॥ पश्चादनुर्धरायेतिमंत्रे मंत्रोक्तो न्यसेत ॥ एवं हि दद्या

८२
६८

घांगवोक्तैः श्रुत्य सर्वकं ॥ न्यसेनं त्रीसदा शुद्धो मूर्तिन्या संतत श्रूरेत ॥ मूर्तिप्रये जात वेदसेनमेति च स न्य
सेति ॥ ॐ मग्नये सप्तजिह्वाय नमो न्यसेत् ॥ दक्षांसे दक्षया श्वे च तार पूर्वक मग्नयेत् ॥ ततो हि हव्यवा
हनाय नम विन्यसेत् ॥ ॐ मग्नयेऽश्वेऽदराय नम हृदयं च कंठो न्यसेत् ॥ ॐ मग्नये वैश्वानराय नमो लिंश
के न्यसेत् ॥ ॐ मग्नये च कौमारे तेजसे नम इत्यपि ॥ वामक द्यातथा विद्वान्तर पूर्वक मग्नये ॥ वामपाश्वे वि
श्वमखाय नमेति मेद्र विन्यसेत् ॥ ॐ मग्नये देवमुखाय नमो सव्यभागाके ॥ न्यसेत् ॥ श्चास्यावके स्पकत्वा
यि च ॥ शुभासनं ॥ विध्यापेत्तत्रैव मूर्ति साधकोऽजात वेदसः ॥ प्रतप्त हेमा निशिखा कलापं पद्मासनं
हिजटाभिरग्निं ॥ विवर्ज्य मोलिं हिरमाघनां श्लिष्टं हिवासेन कोरणं चिंतये ॥ ततो हि मेखलानां शुद्धे स्तो
त्रे स्तथोपरि ॥ परिषिच्य तथा मध्ये मेखलां यातत किल ॥ हार्तं मूर्तेर्दर्मकैश्च स्रग्नेरा घ्रादयन् किल
वेष्टयेच्च त्रिवारं हिमलं हि प्राक् चर्प्य प्रदिक्षु च ॥ परिधीन् संविनिक्षिप्य प्रादक्षिण्येन तत्र च ॥ ब्रह्माद्याः

८२
६८

देवताः पूज्याश्चोक्तमंत्रेण वृद्धिमात। ततो हि मेखलायां च वामां ज्येष्ठां तथा किल्न॥ रोश्री हिचां चिकां चैव
पूजयेन्मंत्रवित किल्न॥ पुनर्वक्रितया ध्यात्वा पीठे चावा स्वतत्र च॥ मंत्रेणानेन गंधोद्यैः पूजयेन्मंत्रवित्किल
वैश्वानरे सूक्तमंत्रेण दंपाद्यं हिवर्निमो न मे स्य मंत्रेण मंत्रविद्धि समर्पयेत्॥ मध्ये च घटसु कौलेषु जिह्वाः
न्यासोक्तमंत्रिकैः॥ पूजयेद्दिप्रयत्नेन ध्यात्वा धिया त्रिदेवताः॥ अमर्त्यपितृणां धर्वपत्न्याणां पिसाचकाः॥
राक्षसः सप्तजिह्वानामधियाश्च सप्तारिताः॥ आचारेऽस्मिन्तो मंत्रीत्वां गात्वा संसुभप्रदे॥ करत्यासे चोक्त
मंत्रैः षडंगानि च विन्यसेत्॥ सर्वं पूर्वादिदलकेन मडत्यपि॥ अग्नये पूजयेच्चरतसंधीः॥ अग्नये च तथा
हव्यवाहनायेति चोच्चरत॥ पूजयेच्च तथा ततश्चाग्नये च धौ दराय च॥ अग्नये पूजयेदग्नये कोमारते जसे
अनेन पूजयेदग्नये वेदमुखाय च॥ अनेन जलमूर्ते च शक्तिस्वस्तिकधारिणि॥ पूजयेत्पुनः लोकपाला
नहि स्वस्वदिक्षु प्रपूजयेत्॥ पाणिभ्यां स्क्रुस्क्रु चोपश्चाद्गृहीत्वा धोमुखोत्ततः॥ दृष्ट्वा नले त्रिवारं हि

८३
६६

दक्षिणेन प्रतर्प्य च ॥ त्रिस्तक्तु संस्वि होतु विति क्षिप्य त्रिजात्मनः ॥ कुशांतरे दक्षिणे च स्थापयेत्सं त्रविकि
ल ॥ घृतस्थाली समानीय स्वात्मनो भिमुखंततः ॥ अस्त्रमंत्र प्रजपेन वारिणा शोच्यते किल ॥ निक्षिप्य
तस्या माज्यं च सस्कुपादि च त्रिस्तक्तु ॥ वायव्ये ग्रिंततो ऋष्यस्तु मंत्रेण हितेषु व ॥ निवेशयेत्तु स्था
शुभं दर्भफांततः ॥ संक्षिप्य ज्योतिस्तथा तु स्थापनं ले निक्षिप्ये किल ॥ दीपेन दर्भफामेन स्वाज्यं नीराज्यं
पलतः ॥ तद्दर्भं ह्यंतु मंत्रवित् ॥ च वि सज्जयेत् ॥ पश्चात्स्फुटिति मंत्रेण ज्ये प्रज्वलितान् कुशात् ॥
प्रदर्शितात्पावके च क्षिपेत्सं त्रिततो घृतं ॥ गृहीत्वा पुनरंगात्तू गो संजो ज्य पलतः ॥ तोयं स्पृष्ट्वा सव्य
पारिः परिभावेन धीमता ॥ अधोमुखेन चांगुष्ठापकनिकाभ्यां हि भक्तौ ॥ प्रादेश संमितौ घृत्वा ह्यत्र
वधत्तं किल ॥ पवित्री कृत्य दर्भोभ्यां हस्तत्रेण च ततः किल ॥ आत्मानि समुखा मर्षि कृतं चापि मां
त्रिकः ॥ कुर्यात्प्रादेश मां त्रंतु संप्रथि कुशाफामकं ॥ घृतांतरे हि प्रक्षिप्त्वा कृत्वा द्वाभ्यां कौ किल ॥ मन्त्री

८३
६६

हि शुक्ल कृष्णारव्य पक्षौ धीमान् नृसिं संस्मरेत् ॥ पश्चादिशं हि वामे नृपिं गत्वा किल ॥ ध्यात्वांश्च सुसुप्तां
 हि होमं कुर्याच्चि मंत्रवित् ॥ हन्तं त्रेण यथा मंत्री सर्वभागां हृतं किल ॥ आदायान्त सव्याक्षिण्योऽं
 र्वं वाग्रये किल ॥ स्वाहे स चार्प्य जुहुयात् ॥ वातभागां हृतं किल ॥ आदि योऽं पूर्व सोमाय स्वाहेति जु
 हु किल ॥ असम्यक् त्रेण पश्चाद्विना मध्यादा ज्यमुत्तमं ॥ आदायान्ते भालने त्रेण पूर्वस्य ग्रये किल ॥ मं
 त्रीं स्विष्टिस्तु स्वाहेति जुहुयात् प्रतितः ॥ पश्चाद्विधेः श्वरेत्तु मंत्रेणो वं त्रिवारं कं ॥ हुत्वा यश्चात्पावक
 स्पगर्भाधातादिकाः क्रियाः ॥ तंत्रविज्ञततो मंत्री यथा संपातयेत्परं ॥ गर्भाधातुं पुंसवनं सीमन्तान्न
 यनंतथा ॥ जातकर्मनामकरणं तिष्ठमणं अन्नप्राप्तं ॥ चूडाकरणवेधः ॥ करणं उपनयनं महाव्रतं ॥
 उपनिषत्सामं दानं उद्वाहारं च करकर्मणि मकरणांतं ॥ तथा वसुकरणं ताः स्युः क्रूरकर्म सुपुत्रैः स्युर्वि
 वाहाता ॥ ॐ मन्त्रयोगर्भाधानं कल्पयामि ति चोच्चरत् ॥ स्तौहेति सापि ॥ हन्तं त्रेण श्वेष मंत्रेण चाहुतिं ॥ एके

२४

७.

४२

कांचततो दद्याद्दोमकर्मणि सकथीः॥ मूलेन च समभ्यर्च्य तन्नामकरणाय च॥ हुनेत्यं च मवाणेनाद्या हूती
 नांत्रयं रकामाग्निस्त्वं हि नान्नातु भवत्वं हि हुतासन॥ पठन् कुर्यान्नामकरणं तंत्रविन्सांत्रिकः किल॥ पश्चा
 द्ब्रूहे श्चापितरो संसृज्यात्मनियत्नतः॥ संयोजयित्वा मूलान्ग्रामध्याश्चाज्यपरिहृताः॥ समिधः पंचमनसा
 जुह्याद्यत्नतः॥ किल॥ ततो ब्रूहे श्च पूर्वोक्तजिह्वादेराहुतिं किल॥ इत्याहुवेण च नुराज्यं दद्याद्य च स्रविः॥ नि
 धाय तां सुवेणापि पिधायोति दृमंत्रवित्॥ वैश्वातरो स्यादि मंत्रं वीषं शंते पठन् किल॥ जुहुयादनु विमेश्वर
 मंत्रं याद स धाहुनेत्॥ यथा चो मुच्चरन् मंत्री स्वाहेति च घृतं हुनेत्॥ पुनरो मुच्चरन् मंत्री श्री स्वाहेति चोच्च
 रन्॥ जुहुयाद्विघ्नं चानुतारं श्रीं क्रीयन् पठन् सुधीः॥ कामराजं ततारलोहि स्वाहेति च हुनेत् किल॥ उक्ते
 बीजाति तारं पूर्वोक्तं किल॥ बन्धि भार्या मुच्चरन् हि जुहुयात् सर्पिरत्तमं॥ पुनश्चोक्ताति बीजाति घटं चार्प्य प्र
 पत्नतः॥ गणपते पतिवै पश्चावन्धि भार्या पठन् किल॥ जुहुयाद्विघ्नं पश्चावोक्त बीजाति घटं किल

२४

७ उच्चार्य गाराययेति वरेति वरेदिति चात्रिभिर्भाष्यामुच्चरन्ति जुहुच्च घृतं किल ॥ वरदांतं पुनश्चोक्तं पठन्धीमाव
 हि मंत्रवित् ॥ समानयेति च पठन् वन्ति भाष्यं ततः परं ॥ घृतं च जुहुयात्सम्यगेहं हं संधाहुतिं ॥ ॥ तथा चोक्तं प्रपंच
 सारे ॥ ॥ ताराद्येह समिद्धे विस्वसर्वसमन्विते ॥ मनुना गाराययेत्तु ते सर्वदशाहुतिं ॥ एतदुच्चरन्तुरीयप्रकासेव
 द्यामः ॥ ततोष्टदेवतायाश्च पीठमग्नौ विताव्य च ॥ ततः पंचोपचारैश्च पूजयेन्मंत्रवित् किल ॥ सुंदरीपक्षके भाव
 द्यमारो न मनुतम किल ॥ समस्तस्यानाधीमान् श्रीचक्रस्य च पादुका ॥ पूजयामाति तारादौ विशेषश्चोच्यते कि
 ल ॥ ब्रह्मादिकं तथा तदस्मादिकं मिंद्रादिकं किल ॥ वज्रादिकं तथा चापि पूजयेन्मंत्रवित् किल ॥ इत्यनेन विशेषोक्ति
 र्ह्यन्त्यसर्वसमभवेत् ॥ पश्चाद्विषावकोतुरेव सविषास्त्रवेण च ॥ पंचविंशतिसंख्याका मूलेन जुहुयात् किल ॥ वन्ति दे
 वतयोः पश्चादात्मना सर्वेष्वपि ॥ विताव्य मूलेनाज्यत चैवारं वाहुति हुतेत् ॥ अनुतत देवतायास्तथा च वरण
 स्पच ॥ ऐकैका वाहुतिर्मन्त्री जुहुयात् घृततः ॥ किल ॥ ततः संकल्पितैः कर्मतत कल्पोक्तवोधितैः ॥ द्विष्यैर्मन्त्री च

होमं हि कुर्यात्संस्थिरमात्मसः॥ विवक्षितं हि कृत्वा तु पश्चात्प्रत्यग्रमुत्तमं॥ ततोऽन्यत्र ग्रयेयं श्चात्स्थिवैमहे
 तेति च॥ उच्चरन् हिततो वन्ति भार्या मुक्ता च संकुनेतरापश्चात्तारं भुवो वापवेऽंतरिक्षाय दिवेति च॥ महेतति च स्वा
 हेति चोचरन् सुदुष्टो किल॥ पश्चादि होमद्रव्याणि स्वस्वेकचित्तिध्यायवातेन दद्याच्चतौ जामो संति धाय च मं
 त्रवित्॥ अवश्यं माणमित्तमं मिथ्यादिमनुना किल॥ मूलमंत्रं च ततो दत्त्वा पूर्णो हुतिं किल॥ पश्चादि देवतामा
 त्मस्य द्वाप्यवसमुद्रय॥ संहारषु द्रव्यावश्यं माणया मुहुस्तथा हत्वा त्रिंशो हतिभिः पावकस्य च मंत्रवित्॥ ततो
 जिह्वां गमूर्तिनामकां चो हुतिं किल॥ दत्त्वा च सप्तैव तैरवलोपयेत्तौ तिरप्यथ॥ परिषिं च्यात्मनिततः संहाराय
 समुद्रया॥ पावकं योजयित्वा तु परिधानं हि पस्ति स्तराद॥ निक्षिपेत्पावकं मंत्रान् दहेत्कायकर्मणि॥ नित्ये दहे
 दियन्ते व विशेषः कथितो बुधः॥ तथा चोक्तं सारदाया॥ नैमित्तिकं दहेत्संज्ञितं नैमित्तिकं दहेत्संज्ञितं॥ आचार्याय
 गुरुवे दक्षिणं ब्रह्मणे ततः॥ दत्त्वा जमो जपेद्विप्रात्संज्ञितं सिञ्चेत्सुवासिनी॥ कर्मभेदेन जिह्वायां होमः संकथ्य

किल ॥ वक्ररूपारब्धजिह्वायां जुहुयात्सर्वकर्मणि ॥ यतः समिस्तसिद्धिनां सावित्री भवद्विरूपणि ॥ हिर
 एषा ह्यसिद्धिजाया वश्यकर्माद्भुते किल ॥ धीमानहिकपितारब्ध्यायां कर्मणा कर्षणे किल ॥ विद्वेषणे चर
 तारब्ध्यायां मंत्रिजुहुयात्किल मारणे जुहुयात्कस्मायां शुभायां वशान्तिके ॥ उच्चाटने चतिरक्तायां जुहुतं त्र
 वि किल ॥ एवं ज्ञात्वा हुने तं त्रीका म्यसिद्धये किल ॥ अंगुलीनां हि होमे च नियमः प्रोच्यते धृताणां तज्ज्ञेयं
 गुह्ययोगेन शातये च हुने त्सुधीः ॥ दाहज्वरनिशासाय स्य नमो गुह्ययोगात् ॥ विद्वेषणे उच्चाटणे च मारणे शस्य
 ते हि सः ॥ तज्ज्ञेयानां ध्यानाभ्यां च बाधोपशमनं महत् ॥ तज्ज्ञेयानां योगेन कलेवरतिरक्षणे ॥ शान्तिर्नितिश्च
 पुष्टत्वं तथा कर्षणे किल ॥ उचरमुखाश्च सर्वे च तस्मात्तद्देवहि ध्रुवं गमो हुने च तथा वश्यं प्रीतिं सर्वं हुने कि
 ल ॥ तज्ज्ञेयानां कतिष्ठिकाभ्यां हि च सर्वतनुसिद्धिः ॥ मोहनं तथा कर्षणं तथा क्षोभणं किल ॥ कतिष्ठामध्यमां
 गुह्ययोगेनोच्चाटणं भवेत् ॥ विधियुक्ते न होमेन तथा द्रव्यानुयोगात् ॥ कस्मिन्मंत्रापि सिध्यन्ति मुद्रामंत्रप्रयोगात् ॥

म.

२६

७२

४५

कर्तव्योपदिदीक्षां गहोमस्वाचार्यकस्य च ॥ निजेष्टदेवतायाश्च होमानंतरं कंकिल ॥ घृतान्वितैस्तिलैः कल्पविहि
 तैर्द्रव्यैः किल ॥ अष्टोत्तरसतं हस्त्रं वा सतमष्टोत्तरं तु वा ॥ जुहुयात्तन्त्रविस्मयाष्टदंतौ घशातिनं ॥ सिध्दं तं हि कुं
 जंतिकमातीयप्रयत्नतः ॥ दिव्यदृष्ट्या तं विलोक्य श्रीगुरुश्चिदियोज्य च ॥ अन्धध्वरिदिसो धनं ॥ कुर्य्य घत्नेन देशि
 कः ॥ देशिकः सिध्दपादौ च कुराणां मुष्टिना स्पृशेत् ॥ ॐ विशोधयामि पदं कलाध्वानं च संवदन् ॥ ततः स्वाहेति जु
 हुयादाज्यपुतैस्तिलैः किल ॥ वस्वाहुतीस्ततः पश्चाधुं स्पृष्ट्वा चोमिति संपठेत् ॥ विशोधयामि तत्त्वाध्वानं समु
 चरन् ॥ स्वाहेति जुहुयादेवन्तामिष्ट्वा च देशिकः ॥ ॐ शोधयामि त्विष्ट्वा ध्रुवनाध्वानमुचरन् ॥ स्वाहेति जुहुय
 श्चातस्पृष्ट्वा च हृदयं किल ॥ ॐ शोधयामि त्विष्ट्वा ध्रुवनाध्वानमुचरन् ॥ स्वाहेति जुहुय
 देशिकः ॥ शोधयामि पदाध्वानं स्वाहेति जुहुयात्किल ॥ स्पृष्ट्वा ततो हिमं जानं पश्चात्तारं पठेन्नरः ॥ उचरन् शोध
 यामि तन्मंत्राध्वानं पठेन्नरः ॥ स्वाहेति च पठेन्नरः ॥ धीमान् सर्वत्राष्टाहुतीः हुनेत् ॥ एवं च क्रमणो रापरसिध्दपुनः

२६

संस्तुयन्तः॥ नमः॥ संस्तुयन्तः॥ शान्तनदाहृतिः॥ किल॥ ऋजुनाजनयेत्संज्ञां मंत्रादिक्रमेण हि॥ ततो हव्यदृष्ट्या
जुते शिष्यं हिविलोकयन्॥ स्वचेतनं गुरुः शिष्ये योजयेद्दृष्ट्या॥ पश्चात्स्वचा श्रीगुरुश्च मूर्त्तिरुत्साराद्यकर्म च॥
समाचोक्तमर्पणदीक्षां संकारयेद्गुरुः॥ ब्रह्मसूत्रं पठ्यन्तः सोधकानां च सविदे॥ कथिता हि मया ततः सागमोक्तेन वर्त-
ना॥ ॥ श्रीविद्यायां होमविधिं मया वक्ष्ये प्रसंगात्॥ कुंडं सलक्षणं कुर्यादिति मंडपस्य च॥ अंगं च पर्वमात्रो च बालुका-
मंडलं कुरु॥ गोमयेन च संलिप्तं नम्यां सुस्थलरूपकं॥ तत्र चोत्तरे खनं कुर्यात्त्रिरेखापश्चिमधियोगा॥ पूर्वाये प्रल्लिखे
श्चातिस्त्रिरेखा च दक्षिणा॥ उत्तरा वा ततो देवी ते स्वनीयं दक्षिणे॥ प्रोक्षणां तु ततः कृत्वा सिंहरेण ततः परं॥ कुंकु-
मेनाथवादेविकर्षेरजसाथना॥ चूर्णेन तना हरिद्राया धान्यं दधेना वा प्रिये॥ त्रिकोणं चैतच्च द्वोऽङ्गवसुपत्रं समा लिखे-
त्॥ मध्ये पुष्पविनिक्षिप्य त्रिपुरेश्वा वराजने॥ ततः स्नापयित्वा त्राणां पवित्रीकरणं जपेत्॥ उध्मदन्तीं च हवींश्च द्विधा
कृत्वा वराजने॥ अज्यं स्थालीं च रूपां स्थालीं स्थापयेद्गुग्गुलुं॥ स्क्रवं स्क्रवं ततः पश्चात्प्रणीता प्रोक्षणी क्रमात्

षडंशः धरमे सानिस्थापयेधो मुखानि च ॥ अर्धपात्रमुदकं गृहीत्वा प्रोक्षयन् जपेत् ॥ त्रिधा चोत्सवनं कृत्वा प्रोक्षयेत् न वा
 रिणः ॥ तानि सर्वाणि पात्राणि पवित्रीकरणं भवेत् ॥ उत्तुखाति ततः कृत्वा बालपाचाभि मंत्रयेत् ॥ परस्तिर्य्य स्याद्द्वीप्तिः
 कुंडस्पर्शः प्रिये ॥ सर्वाश्च मुक्तेराग्रं च परिस्तरणमुच्यते ॥ स्त्रवं गृहीत्वा वामेन करेण मुमुखं ततः ॥ दक्षिणं कुर्यात् ततश्च
 श्रिमाः पूर्वदेवताः ॥ परिवारं परिमृज्याथ वस्थात्कारणमानयेत् ॥ उपरिष्ठात्कृते देविया व द्धं क्रंतु मंत्रवित् ॥ बालपाथ
 वरारोहा पवित्राणि भवन्ति हि ॥ मूलविधां समुच्चार्य कुंडा पनम उल्लिखेत् ॥ अनेन मनुना देविकुंभं संप्रजपेत् सुधीः ॥
 कामेश्वरि कुंडमध्यं समासं क्रतु संपत्तां ॥ समावाह्यं च संप्रज्या भवेत् नित्यं वा भवेत् ॥ मूलप्रधानं तत्र मंत्रां संप्रजपेत् वि
 लोके पत् ॥ अस्त्रमंत्रेण संरक्षेत् संपुटस्थं ततः परं ॥ नामयेत् कुंडपरितस्त्रिधा दक्षिणतः ॥ क्रमात् ॥ संपुष्टादग्नि
 कुंडं तुं हुं पुं इति न संपत् ॥ क्रव्यादाकाकोणभागे रक्षसं विरुद्धं दिशे ॥ कवचेन च जालुभ्यां नवनीतः ॥ कुंडमध्यं प्रतिष्ठाप्य
 कामवीचं नवनिनामूर्तयेत् ॥ अतिशय मनुना पूजयेद् धिरो ॥ तानि मंडलं देह रश्च वहन्नाडी पटं क्रमात् पूजानां निवा

सि

२७

बाहवन्किंचयेकाक्षप्रपूजयेत् मूलविधांसमुच्चार्य ॐ इति चोचरेत् ॥ वन्किंचेतन्यमुच्चार्य षंडं तं हृत्तमंत्रसंपुतः ॥ अ
 नेनमनुनाभाभेकाभेस्यर्प्याविचिंतयेत् ॥ वन्किंचेदेविषंडां नियोजयेत्सुरवंदिते ॥ सहस्रार्चिः स्वस्तिपूर्ण उतिष्ठपुत्र
 स्तथा ॥ भूमव्यापिसप्तजिह्वाधनुर्धर उदाहृतः ॥ चतुर्थ्यंताः षंडंगेषु योजयेत्कमलेक्षणे ॥ तत्रैवैस्वानरप्रांतेजातेवे
 श्हावह ॥ लोहिताक्षस्ततः कर्मणि तिवसाधयेत् वन्किजायान्वितात्मंत्रवन्तिसम्यक् समर्चयेत् ध्यायेदन्तर
 त्तवर्णे शक्तिस्त्वस्तिकधारिणिं वरदाभयशोभासं सुवर्णभारभूषणं एवमग्निं समर्चयेत्तन्मुखकमलेक्षणे
 षड्कोणे चिंतयेत्तत्र सप्तजिह्वासमर्चयेत् वन्किजायां वामकर्णभूषितं नादविंदूवत् अनेन योजयेद्देविक्रमे
 णोसरणं प्रिये यकारादिसकारांता जिह्वाः सप्तपवति हि पद्मरागांतमहेमवर्णमासुसुरवंदिते वैडूर्यमासुव
 र्णभुवनकारव्यातातः परं सर्वकोणे समभ्यर्चयेत्पूजयेद्भद्रलोहितं उधारादिसंस्कारां शारत्कारवन्किंका
 राके नीलं तालप्रभां देविहृष्यभवां गच्छसे यजेत् कराकाभ्यंचंद्रकोष्टाभ्यां वदरूपां तु मध्यां दक्षिणे

२२
१५

४६

नरभागस्त्वांश्नयेत्सर्वसिद्धिं क्रमेण निष्ठावितांतेनामानिपरिपूजयेत् एवमग्निं तु संचिंत्य कामेतिर्घ
 संभवं र्भक्तं करणमादाय करबंधः सुलोचने सर्वमंत्रं सयासाधमूलमंत्रेण होमयेत् ॥ गार्गीधानादिविधाय
 त्समंतोन्नयनादिकं ॥ कामसिगार्गेजातस्य वने चोलादिसत्रिया ॥ फलमंत्रेण संचिंत्य वाद्यचक्रं समर्चयेत् ॥ ध्वजो
 पुसंडागातिवासुकोणेषु मंत्रकः ॥ लोकपालाश्च भू वैवर्हो प्रौढं समर्चयेत् ॥ त्रामणंदक्षिणोत्पर्च्य घृतस्थाली
 प्रसृजयेत् ॥ वह्निं संपूज्य विधित्तु स्वैर्मेलनं संभवे ॥ चक्रराजं समावाद्य सर्वरश्मिसमन्वितं ॥ सर्वसिद्धासनैः सर्वभू
 पचारैः संमंत्रयित्वा ॥ संपविस्तारवेत्सम्यक् कुंडमंडपपूजितं ॥ दीपंच दर्शयेत् मंत्रोत्तरो दीपान्वहन् त्रीये ॥ मालाकरण
 संचिंत्य मेखलात्रयमंद्रिजे ॥ विस्तार्य चरकपश्चात्सर्वदिक्षु सुरामये ॥ नित्यहोमततः प्रोक्तं कामना होममाचरेत् ॥
 अधुना कथ्यते होमद्रव्यमातं यथागमे ॥ वर्षमात्रं साज्यहोमे शुक्तिमात्रं हि दुग्धकं ॥ उक्तमातं हि विज्ञेयं पंचगव्यं तु
 होमके ॥ तत्समं मधुदुग्धान्नमंगमात्रं समिरितं ॥ दधिप्रसृतिमात्रं स्पृहाः सुमृष्टिसंमिता ॥ दधुगास्तस्य मारणा

२२

सुः सक्तिवोपितथोदिताः गुडंपलार्द्धमानस्यात्तुर्मकरापितथास्मृता ग्रासार्द्धचारुमानंदिसुपर्वाः वधिः स्मृतः
एकैकंपत्रपुष्परिणतधारुणातिकल्पयेत् कदलीपुल्लनारंगपुल्लान्त्यैकैकशोविदुः मानुजैर्गचतुः खंडंपन
संदधाकृतं अष्टधानारिकैलानिखंडतानि विदुर्वुधाः त्रिधाकृतं पुल्लं विल्वं कपिस्थं खंडितं द्विधा उर्वार
कपुल्लं होमेतैवैकथितं त्रिधा तथापुल्लान्त्यापरखंडानि साभिधाः स्फूर्द्धशंगुलाः हवीत्रयं समुष्टिगुडिची
चतुरंगुला ब्रह्मोमुष्टिमात्रास्युर्मज्जमाषाढवात्रापि तंडुलास्फुस्तद्वहोसोकोश्वामुष्टिसंमिताः गोधूमार
क्तकलस्याविहितामुष्टिमात्रतः तिलाश्चलकमात्रासुः सुस्तप्रमाणकाः शुक्तिप्रमाणं लवणं मरोचो स्पेच
विंशतिः पुर्वैरचदरमानं स्यात्प्रमठं तत्समं नैवेत् चंदनासकं रं कस्तूरीकुंकमानिव तित्तिणीविजमाणानि
तदुष्टानि देसिकैः अथोक्तहोमेजातानां दोषाणामविवेकतः स्वरूपं च तथा सम्यक् प्रापश्चितं प्रदर्शयते स्थि
तं हि पावकं ध्यायेत्समिधामेषु श्रीगुरुः निद्रावंतं सपिहोमेतिषण्णं सववस्तुषु आस्यांतजुहुयाद्धर्तृविपश्चित

सर्वकर्मसु कर्णहोमेभवेद्याधितेन्द्रिरप्रसिरितं नासिकायोमतः पीडातस्तकेयनमंक्षपः यतः काष्ठं जतः
 श्रोत्रं पतो धूमोत्रनासिका यत्राल्वज्जलनं वसुपतो मारस्ततः सिरः यत्र प्रज्वजिलिता ज्वाला जिह्वोसोपा
 कवकस्य च स्वर्णसिद्धरवालाऽकेकुमुभक्षोऽसन्निभः हिररतसोवर्णः शोभतः परिकीर्तितः नैरीवारिदहस्तो
 दुतिनदोग्निः श्रुतावहः पतागापंचकपुन्तागापाटलोपथकातिभः पद्मेहीवरकहारसर्पिर्गुणलसन्निभः
 पावकस्य सुभोरांधस्तसक्तः स्तत्रवेदिभिः प्रदक्षिणास्त्यक्तं कपाः छत्रभाः सखितः सिरवाः शुभदायपजमान
 स्मराजस्यापि विशेषतः कुंददधवल्लोवर्णः पावकस्य शुभप्रदः श्यामवर्णस्तश्चवर्णस्तपजमानविनाशकः शु
 चवर्णो हिराज्यश्रोयजमानविनमकृतः सतगांधोऽकृतबहोहोतुर्दुरवप्रदो भवेत् छिन्नाद्यतासिरवाकुर्यात् छत्रं
 धनपरिक्षेपं शुक्तपक्षे निमो धूमः पारावतसमप्रभः नागतुराजातिनागावां वक्रुते चरात् एवं विधेषु दोषे
 उप्रापश्चित्तं चरुदुरः मृतेनान्येन जुहुयापच विसर्जिता हुति इत्यहोमेन छिन्नाद्याः सिद्धिं दास्यातिवैपरा

कर्मणामसंख्यानां चित्तं समासतः प्रयोगाणां भूतानां वैसिद्धिं सुतदं परं शान्तिं च शयंस्तनंतं बद्धिं
 वाचाटनं चैव मारणं चेति कर्मणि कीर्तिताः षट्सिद्धौ किल रागादिनां सञ्च शान्तिर्वैकीर्तिता बुधैः अरि
 तानां नराणां च दासं च वश्यते रितो निश्च्युतो रिवेतानां च स्तनंतं समुदाहृता स्नेहाश्चिद्यतनराणां च मि
 थस्तद्धातके परं मियो विष्णुषां चात्र कीर्तितं मंत्रविको विदः निवासदेशतपारं पर्यतो हि नृणां किल
 त्रष्टोच्चाटनं चात्र विष्णिः परिकीर्तितं जीवद्योतनराणां च मारणं समुदाहृतं अत्रोक्तं हि प्रमाणं हि
 सृवं शारदा किल ग्रंथिगौरवतो स्मृतिर्ना चोतनि जेदेवतो वियत्सातपमुरव्यात्तु हि विदित्वा कामैव वरेत
 रतिर्वीणिरामा ज्येष्ठा दुर्गा कलिया यथा क्रमात् रसकर्मोदिभोगे तु मंत्रविज्ञाः प्रहज्येत् इति हि द्रुतिरिति
 वाताग्निनां दिशो मताः उद्गंदिगैरारभ्य क्रमाच्चरिकादस वसंतमुरवा क्रतुवो स होरात्रैर्दिनैर्दिने वसंत
 ग्रीष्मवर्षाख्यशरेऽर्द्धमंतं सेशिरः रसहंतानिर्णयप्रकारांतरमुच्यते आदितो पुनः पामनु सरधिपरिकीर्ति

६.

७६

४४

तं अथोघोतावधिः कालो हेमंतः इति स्मृतः दिवा भागेयामपुगमे स्यादितो हिव संतकः तद्युगमेत्तरका
 श्रीषसंस्तर्क इति स्मृतः सायं चावधी ह्यस्य कालो वधि इति संध्या कालः सैशिरः स्यात् इति कालस्य
 निर्णयः तदुक्तं निबंधे अर्द्धरात्रं सरत्कालो हेमंतश्च प्रभातकं पूर्वाह्नश्च वसंतश्चान्ध्याह्नश्च श्रीष ए
 व च प्रातः कालो पराह्णः स्यात्प्रदोषः शैशिरः स्मृतः निर्णयान्तरमथो वध्यै घृत्कालस्य सिद्धये नि
 शांसे हि शंदः स्तु हेमंतश्च प्रकीर्तितः उषः कालः सैशिरः स्यात्ततो याम एव च इति तो हिव संतश्च
 चतुर्थे प्रहरावधि ततो हि श्रीष आरब्धा तो वधि विनुर्यया मकः मांनुडे संगेत काल सरदि प्रकीर्तित
 तदुक्तं निबंधे उषो योगे च हेमंतः प्रभाते शिशिरागमः प्रहराद्वसंतश्च श्रीषो मध्याह्नागमे सूर्यया
 मे च वर्षारब्धा सरदः संगते रेवौ शांतिकर्मणि हेमंतो वश्यं सस्तो वसंतकः संभस्ते शिशिरागमे श्रीषो
 विधेष्णतया उच्चाटने हिवर्षा च पिना म्या द्युर्को र्णयं घट्प्रयोगेषु मंत्रिणां पूर्वाशाभिमुखामं

६.

तौ

त्रिवशमुद्दिश्येव जपेत् दक्षिणा सामुरवामंत्रिजपेद्वैचित्र्यं च प्रतिचि सत्तुरवामंत्रिवित्तं स्येव
 जपेत्सुधीः शान्तिकर्माभिलाषा च कृताराभिमुखो जपेत् तथा भिचारानिलाषा च जपेद्वैचित्र्यं च
 सः तदुक्तं चामुंशकले जपेत्सर्वमुखो वश्ये दक्षिणां च भिचारके पश्चिमे धत दे प्रोक्तं मोतरं शान्तिकं म
 ते तथा चारे कार्या च दक्षिणां सुवतामही तिथिनां निर्णयं वक्ष्ये रसकर्मभिलाषां सतिथोरति
 थोयश्चाह तिथौ धीतिथौ तथा हतिथौ वैचदुर्गाख्यां विद्वेषणसक्तधीः सोम्यादिस्य युतायां तु जपेत्
 त्रिविचक्षणः कृष्णाय चोतिथौ तद्विष्टारयां मिथो किल कुजवारयुतायां क मीचार्त्तं चरत्
 तिथियमेहि चोक्तं च स्वसितापक्षकोषके दितमंदकुजादौ च कुर्यादमारणं किल गुह्यं त कारव्येति
 थोश्च सोम्ये दुयुतपोस्तथा शुक्रपदां स्य दितं कुर्यात्संभनं किल नद्रयहृषु वै कुर्याद्विचकर्म
 णामंत्रवित् कुर्यादशिवयोगोषु क्रूरकर्मणि वै सुधीः तदुक्तं निबंधे सप्तमि च द्वितीया च तृतीया च

३२
 ७९
 ४९
 मातयोऽस्यादि त्रयेतथेतद्योग्यासतानिप्रोच्यतेमन्त्रिणामिह कमलारवं स्वादिमंचद्वितीयंस्वस्तिवंत
 तः विकटारवंतृतीयंचक्रुक्चतुर्थीयकं वज्राखं पंचमं जेपेभद्रकं षष्ठमं भवेत् स्मृतानिमात्यानिसता
 निप्रसस्तान्युक्तकर्मणि उच्यते यतानीहमंत्रिणाचक्षितायैवे रसकर्मसुणमुद्राद्यच्यतेमंत्रिणांचेव
 पद्मारखाचादिमाज्ञेयोपशाखायद्वितीयेका गदारखाचतृतीयाहिनुरीयामुसलंभवेत् संन्याखा
 पंचमीज्ञेयाषष्टारवज्ञानिधीभवेत् शांतिकर्मविधानेचप्रसस्तजलमिरितम् क्षोमीसस्तास्तंभनस्पवि
 धोविद्वेषणस्पच प्रसस्तेवेनभश्चापि घुञ्जाटनविधातके जगात्प्राणः प्रशस्तश्चविधाणमारुतस्पच
 वैश्वातरः प्रसस्तश्चबीजषट्कंप्रकीर्तितं तद्भूतोद्भवेसम्यक्ततन्मंडलसपुतं तत्तकर्मप्रकर्तव्यमंत्रि
 णानिश्चितात्मना इंदुनीरधराकाशवाताग्निनाहिवर्णकाः रसकर्मसुचोक्तपुण्योऽप्यातिवेक्रमात् अ
 णीत्युभेनुवाजोतिषट्कर्मसुयथाभवेत् ग्रंथनंचविद्वेभश्च संपुटावाधनंतथा योगापलवइत्यतवि

८९

न्यासाः षट्प्रकीर्तिताः मंत्राणां भिन्नात्साध्यवर्णात्कृत्वापयाविधि प्रथमतः जानीयात्प्रसस्तं शान्ति
 कर्मणि मेचर्णायामांतस्थं च साध्यस्याभिधारणं के कीर्तितो हि विदेर्भयं वशकर्मणि स्मरतिः मंत्रः स्या
 द्धितदाद्यं ते स्मरतोऽपि ध्यायितुं संपुटोपं स्मरतोऽश्लोमं च निःसंभते किल अतिधायाश्च मुखे च वि
 रामे मध्ये के मनुः रोधतं तद्धि जानीयात्सुस्तैर्वैदेषणो किल मंत्र नेत्यविनिधा भवेद्योगः प्रकीर्ति
 ता उच्चारणे प्रशस्तायै विधाया विरामके नवेन मंत्रः पञ्चवाक्य कीर्तितो मारणो मतः मंत्राणां लेखन
 द्रव्यं सांप्रतं लिख्यते मया चंद्रनरोचनति सेष्टुहाधूमप्रस्तनकं आंगारो मारणो चैव विषाण्यष्टौ च कीर्ति
 तं सेना मिलोणपिंडानि धनं करसः स्मृतः दृढधूमस्त्रिकुटुं विषाष्टकमुदीरितं देवताकालमु
 द्रादीन् सम्यक् ज्ञानविचक्षणः षट्कर्म सुप्रयुज्यते यथोक्तं प्रलसि रूये उच्चारणे शिरवांतस्य मंत्रः
 शस्त्रो भवेत्किल कवचांतो हि तुरंगं तो मनु मारणो स्मृतः विपदं ते संभते च प्रशस्तो हि वतांतकः शान्

६२
७२

१०

तिकर्मणि वे स स्ताः पौष्टिके च तथा स्मृतः होमचतुर्पणे नीरं विश्वनासा र्विषोः किल योजयेमंत्र
 छिरामे च जपे काले पथा स्थितः तदुक्तं कुलार्णवे एच्चादेतव षट्प्रोक्तं हं प्रुटंतश्च मारणे संभः
 ने चतभः प्रोक्तः स्वाहा सांतिके षोष्ठे होमनर्पणे यो स्वाहान्याससंज्ञेत यो नमः मंत्राते जा जपे नमंत्रि
 जपकाले पथा स्थितिं पात्रनिर्णयकं वक्ष्ये परसकर्मसु मंत्रिणां तारं श्रौत्वं सांतिके च भूर्जपत्रनशी
 कृतौ सोवर्णे कृत्स्नकां षोष्ठे पुरोद्रवै प्रेतकर्पटं उक्तगंधलिरवन्मन्त्रिह्वया शांतिके किल गृहवैशां
 तिकर्म स्यात्तव रं पवे चंडिका गृहे देवा लपेषु सर्वाणि शमशाने रोद्रकर्म च लिरवन्मन्त्रपरिष्कृत
 वश्यकर्मणि मंत्रवित सोवर्णे सेषकार्याणि लेखिन्या साधये दुधः अथ भूतोदयं वक्ष्ये मन्त्रिणां च हि
 तायेवे दंडाकृतिर्धरायाश्च उभयोः पुटयोरपि नीरश्चोर्ध्वगतिस्त्रिपुंड्रवै मारुतस्य च विहाय सो गति
 मिर्ध्या धृतानामुदयः स्मृतः संभतं चतया वश्यं चोदये च क्षितेः किल नीरस्याग्नेश्चोदयेतु सांतिकं

६२

प्र

चाटन

पोष्टिकं भवेत् जगत्प्राणोदये लोके शत्रूकं भवेत् अं वमरस्पदये लोके ह्येडा दीतां विना सने मंड
 लानि प्रवह्ये हं वतेषां सांति किल यत्ना कालं मंडलं च नमसश्च प्रकीर्तितं रसविंदुयुतं चिलकोरं
 स्वस्तिकान्वितं जगत्प्राणस्पव भवेदेर्द्धद्रास्यकमुत्तमं ज्यामातुलं हि वेदास्त्रं सवज्जकमुत्तदाहृतं
 नतद्भूतस्ये रितानि क्षिप्तानां पणानि वै स्वस्ववैर्ण्युता न्याहः स्वस्वनामद्यता न्यपि अभ्रवैहाय
 संप्रोक्तं मास्तं कृष्णमिरितं दाहनं रक्तमारब्धातनं रघुतमिदमिरितं भोमं च पीतवर्णं स्यादिति वरं
 विनिर्णयः प्रयोगानंतरं मंत्रोत्तरं संप्रख्याकमुत्तमं कुर्याद्धानं न्यासयुक्तं जपेत्तद्दोषमांतये रक्षाय
 मात्मानो नो चेत्कुपिता देवता भवेत् अथार्चनाधिकरणं देवतानामिहाद्यते नलिके पावकेशांतनी
 रजयंत्रके तथा शृंगप्रोमं मंडपादो जपनं मुत्तमं ॥ महालिंगात् गतां देवीं पुसका कपवासिना
 मंडलाधिष्ठिता मायां महाघां मंत्रविघजेत् चक्राधिवासिनां देवीं नारस्त्र्यां वा शयसंस्थिता अ
 प्रोक्त २

२३
 ११
 नेतापि विधानेन चक्राभावे तु मंत्रवित् तथास्योपकुसुमे चैव स्थिते देतां पञ्चमंत्राभिन्ने देवीमंत्र
 पावदेवता नतया विद्यते भद्रश्चन्द्रिकोपार्थं यंत्राणां सर्वदस्वानां यंत्रमिराभिधीयते अतो
 वतायाश्च यंत्रे पूजनमाचरेत् तदुक्तं योगिनीतंत्रे कोलावल्यां च लिंगस्थं पूजयेद्देवीं पुस्तकस्थां
 तथैव च मंडलस्थं महातापो यंत्रस्थं प्रतिमा मुच जलस्थं च सिलास्थं च पूजयेत्परमेश्वरी
 पत्रापरजिता पुष्पं जया पुष्पं च विधत् कर्वा शूलकरे पूजयेद्द्वारा पुष्पं च तत्र देवी वसन्ति स
 तद्यंत्रं च डिकार्चयेत् यंत्रमंत्रमपि प्रोक्ता मंत्रात्मा देवता ति च कामक्रोधादिदोषाश्च सर्वदः खति
 यंत्राणां अतस्तं यंत्रमिराहुः शुभदं तत्र वेदितः सर्वे कौवे स्मवेदं तं गौतमीये नारदीयजोः आ
 पोशिर्द्विपंचक्रं विष्णोः क्षेत्रं समुद्रं यंत्रं प्रथिमा स्थानं मर्चते सर्वदा हरेः शालग्रामस्य तोयं यंत्रे प्र
 तिमा मंडपेषु च नित्यं पूजाहरेः कार्प्याननु केवलं भूतले शालग्रामसिला स्पर्शात् कोटिजन्ता

संप्राप्यते

घनासनं किंपुनर्वनंच हरिसान्निध्यकारणं वृद्धति नमसिः प्रणेये यदि सिद्धं सिलां लोभेत्
गोष्पे देन तु विहेतते हरिः ॥ ॥ पंचाणवक्ष्य माणानां संस्कार हि श्रुवे धृता कृतनित्य क्रिणे
मंत्रास्वास्ति वाचन पूर्वकं संकल्प्येतेतः कुर्याद्देव्यभागेन वर्त्मना तारमादा समुच्चार्य अघेसादिस
मुच्चेत् अमुका गोत्रे इति वदेत् मुकदेवच समामुकदेवताया पूजार्थमुक्तेति वयं त्रसंस्कारकमहं
करिष्ये इति शब्देन पंचाणवसंमानीय भुक्तिमुक्तिं सिततैव सिवेताद्यात्तरशतं ममि सं अविशारदः
अविकेनापि तद्यंत्रनिक्षिपेत्साधकः तस्मादुत्तोल्ये सोवर्णे स्थापयेत्पात्रे सुधीः अति सित
लनीरेण कस्तूर्यादिभिरप्यथ स्नापयित्वा समानीय गव्यं पंचामते सुधीः पूर्वोक्तबीजकैतैव सोधक
मेण च आदौ क्षौरेण नूनोरेणो धूपं समाहरेत् एवं दध्ना सर्पिषा च नाधुना शर्कया ततः रत्ने सोवर्णे
कलशे सुगंधद्रव्यमिश्रितैः वारिभिर्परि रित्यंत्रं मूलतः स्नापयेत् सुधीः ततो र्पत्रं समेतौ ल्य सोवर्णे भा

जनेसुधीः स्थापयित्वा कुशग्रेष्म स्पृशन् शोतं रसतं सदुभासतं मुचार्प्य क्षणं बीजं हि देशानुगं
 हुतलुक् वसुमुचार्प्य कंदोर्ध्वं समन्वितं ध्यातं बीजं समुचार्प्य वक्रचतुष्टयं तत मासतं च समुचार्प्य स्व
 न्द्रबीजं सप्तस्मकं भुजगं तद्रिकातस्थं स दीशं सिवंततः आष्टानुनासिकां पश्चात्तरं वीजं हि
 सरवं किल मासतं रिंदुचं च उक्तदोर्ध्वं समन्वितं समीरं च समुचार्प्य शेरवांतं वृद्धिपुतं तद्रिकांतं सि
 वं नदासं पुतं स्वाश्रुगंतं च कंदकं स्थितं त्र्यक्षसं पुतं सुरव्यतोद्भूतं सव्यपाशं स्थितं कंदनासि
 कांतं हि त्र्यक्षं कं पृणिबीजं समीरं च कंदवृद्धिं समन्वितं हस्तमस्तं तामसी बीजं पंचविं सति वर्णं
 का गायत्री यं समारब्धा तां च त्राणां मन्त्रिणि कुर्यात्प्राण प्रतिष्ठं च प्रोक्तं मंत्रेण मंत्रितं देव
 तां च समावाह्य तत्र षोडशानिः किल पपचारं सप्तम्यर्च्य षडंगैः नमस्कृत्य पदसूत्रादिकंदं च श्र
 शोतं रसहस्तं सक्तं बलिप्रदत्वा च श्वाते शोतं रसतं होमं कृत्वा ततो मंत्रोच्चारणीतां पृथक्

यजुः संपाते पत्रके दद्यात् शक्तो हवने सुधीः । जपं च ह्यगुणं कुरु र्व्या तद्व्या ददहिणांततः ॥ अथ शि
 रधारणं कुर्यात् कुर्यात् ततो मंत्रो वि च क्षणः ॥ कथितो पत्र संस्कारो दिग्विधानमिहोच्यते ॥ कृतमभि
 षवणो मंत्रो धवलाशु कधारकः चरितावमनः पूर्वदिग्मुखः शुद्धमानसं समासाधततो मंत्रो भूतोः
 त्सारणमाचरेत् तदुक्तं निबंधसारसमुच्चयोः उपविश्या सने मंत्रो प्राप्नुवे वावाप्युदङ्मुखः पश्येत्
 सतो मंत्रो समाधातो जितेंद्रियः प्राणानुनोद्यत इति ग्वदो यवेदि सपापां सजने प्रोक्तं निपमानं चि
 तः सुधीः समर्चत मृगो देश्च मंत्रो कुर्यात् प्रपत्ता तदुक्तं स्मृतो रात्रा बुदङ्मुखः कुर्याद्देवकार्यं सदैव
 हि सिवाचने सदा णेवं शुचिः कार्यादुदङ्मुखः निपजेत् लिङ्गं युगे महि ३ भवत्ताद्वपंतया शक्तीनां
 व्रतयं चैवं तरणिद्विपंतया वक्रपुगं तया भूतशिलायां मते यवच नयजेत् हि ब्रूते मंत्रो चित्तस्थो मं
 गृही किल सतथा भद्रसधाचापि लिङ्गातिव सहात्सकृत् अर्चयेद्विल्वैर्केशैर्वनस्पदशमन्यां वि

२५
२९

१३

निर्मितं कुडुम्बपर्यवेन्निर्यंस्मरद्राक्षमूर्धितः तदुक्तंलिंगपुराणे एकीकृत्यचलिंगानिदशपंचस
 तानिच प्रत्येकेनथवादेविविल्वपत्रैश्चसजयेत् एवंपाशुपतिंलिंगंमृत्स्थित्वादिविनिर्मितं शाश्वत
 सिलामेकाग्रहस्थोऽपिप्रसजयेत् रमेशंजयजेद्विघ्नतुलस्याचाक्षतेः किल मृदंहीनजयेद्दीमात्रसं
 खनीरेणैवेतथा ह्रस्वपाजयेच्चुंजामातेजविल्वपत्रैः कतकद्रुमपुष्पैश्चतथामंदारपुष्पैः नपजेद्दे
 रमांकांतंमहामक्तिसमन्वितं वासुदेवंहिनयजेदसुराणेश्चंदनाभिदिशिः तदुक्तंगातमीये नदरक्तं
 चंदनंजातुं गृहीत्वापाद्रक्तपुष्पैः विल्वपत्रैस्तत्प्रसातेनार्चयेद्देवकीसुतं कमलेकरवीरेतुलसीजा
 तिकेतकी नागकेसरपारंरूपक रंचकपकोत्पले नद्यावन्तचक्षुषीचमह्निकांनवमलिकां कुंद
 मंदारकंचैवं सौगंधिकंचकेसरं कुरंदकासोकसर्ज्जविल्वार्जुनमुतिपुष्पैः पत्रवामलकैश्चुखं
 करिणंकारंपालासकं एतानत्यातिपुष्पाणिपद्यालाभंसर्पयेत् अत्रविल्वविधानंविहितपु

२५

षष्ठाभावेन बोध्यं तत्रोत्तरे देवीनामर्कमंदारं मास्तिरतगांतया गणेशाय च सूर्याय रक्तपुष्पमतिप्रियं शिवे
 कुंदतो च सूती च धूक केतके जपारतां त्रिसंधेष्टमात्ततो केतके तथा केसरी कुंदं रक्तं केतवी चर्चनं त्यजेत्
 दिनांतरस्थानि पुण्यानि न योग्यानि शिवार्चने तथा चूते तापवित्वा दितो वेद्यर्चयेत्स्थिवं तदुक्तं गौतमीये मति
 नं भूमि सस्पृष्टं कृमिकेसादिदूषितं पशुर्धितानि पुष्पाणि वर्जयेद्देवता चर्चने तिसृष्टितत्रये शुद्धं पद्ममामलकं
 तथा तुलसी सर्वदोषैकतया वित्त्वदनाति च वित्तैकं करवीरगणित्रोग्यानि चतपोधना शान्तार्णवे पुष्पैः प
 र्धुषितैर्देवीनां च येत्सर्गजैरपि निर्माल्यभूतेः कुस्ममेकच्छिष्टैः परमेश्वरी योगिनी तंत्रे तुलसी स्वैतकल्ल
 रमंदारे च तमालके नार्चयेच्च महात्मन्मोक्षका काशान्नवेन च विष्णुक्रांतजनानां गेसरं नागवत्सभं
 वधूकच वमंदारं सम्येन समर्चयेत् मालूरं भूतागतं देयंतस्य काष्ठं स्पृशेत्तु वित्त्वस्य मुकुलं वर्ज्यं कदल्याः पात्र
 केतया वित्त्वपंचमाध्वं च तमाला मलकोदलं कहारं तुलसी चैव पंचमुनिपुष्पकं एतत्पुषितं तस्याद्य

५२
 ११
 चान्पात्कालिकात्मकं निषत्तस्य विलम्बतुलसीदलमेव च न दुष्पे स्थितमिन्नं वजातिपुष्पं च शाकरे देवी
 मदिद्रव्यज्ञानार्णवे नार्चयन् पुष्पं रक्तपित्तनतगरेण च त्रिपुरामधिरूपवाराहोत्तरे पलासका
 शकुमुमेनार्चयेद्हरतस्त्यजेत् धात्रीतमालजेः पत्रैः तुलसीदिते पौस्तथा ह्यजनात्पातकीचस्यात् भद्रो
 श्वापिश्रियं हरे तथा त्रिपुरावमजेन वर्ज्या सर्वदानुलसीबुधैः तुलसीगंधमात्रेण कुच्छमवति सुंदरी
 तथा कुलावलावलाये रक्तमाल्यांश्चेत्तद्दूर्वा नालकं रं कुं उडकं न देद्या च महोदय्यदिष्टे शुभमा
 त्मनः तथा नक्षत्रविधौ दोमस्त्यस्त्रे पुष्पं श्रृंकोटकतदंबंधकं सतपत्रकं वज्रदितियै चैव कर्णिका
 रक्ष्यं तथा वकमंदारचूतानिकरविराणि शस्यते मल्लिका द्वितीयै चैव जातिक्षौ पुष्पं जपंतिका विलम्ब
 पत्रकुचुकं मुनिपुष्पं च कशरं वासती द्वितीयै चैव काशपुष्पं मरूचकं मदतंचलवं च पुष्पी शेष्युलि
 के तथा सुगंधश्चेत्तलोहितैः कुसुमै रचयेद्दलैः विलम्बे मीरवकाशे च तुलसीदलवर्जितैः विनाचै

नंतुलसीत्रिपुरायाः परं भवेत् तथा तत्र भैरवी वीसुंदरी काली तारा ब्रह्म विवस्वतां नुलसीवर्जिता
पूजा न जानु विमृतिदा भवेत् उक्तं तुक्तप्रसनेन श्रवणे दयत भक्तियुक् राघव भट्टोपि सर्वैः पुष्पैः सदा
जाविहिता विहितैरपि कर्तव्या सर्वदेवानां तत्क्रियोगोत्र कारणं तदुक्तं तत्रोत्तरेपि देवीपूजा सदा कार्या
स्थजेर्जलजेरपि विहितैर्विहितैर्वापि भक्तियुक्तेन च न सा अंतरासेतुमपि वैजयानां दुष्टता किल स्मर्य
तनमंत्राणां सेतुश्चातो निरूप्यते शक्तिप्रधानकानां तु मंत्राणां अविष्कः किल विख्यातः सेतुरिति चेत् तं वि
ना सेतुं तु जपे किल स्ववति प्रथमं पश्चाद्विशीर्य तित्तत किल यथा तमंतरा नोयं क्षणो देवप्रसर्प्यति स
यापे च शुद्धिं स्ववशं चाप्यपेक्षते तां विना हि सपपानुतिष्णु लानवति ध्रुवं निजशुद्धिं मधिस्मानशु
द्धिं शुद्धिमतोस्तथा द्रव्यशुद्धिं देहशुद्धिं पंचैताः शुद्धयः किल इयं शुद्धिं न कुरुते तस्य देवावर्तं दद्यात् पिं
उसशोधनं नैव मासुतो धारणेन च पुक्त्या चैरं च कादेश्चरसागत्या समुख्यैः कार्तिना निजशुद्धिश्च

६९
२३

१५

साधकानां हितायैव तोरणघोस्यथा रावलिमिश्रजोतिः धूपदीपादिभिश्चैव पुष्पमाल्यादिभि
स्तथा सोमितं स्थूलसारव्यातं स्थूलबुद्धिरिति रीता मातृकावैर्लपुटितं मूलयन्त्रेण कः सुधीः क्र
मोक्तामाहिरावस्यामंत्रसिद्धिर्द्वारिता धनोपचारांश्च मूलतोराह्यनतः किल विशेषधेनुमु
श्चैव शुद्धिर्मंत्रस्यैव क्षयेत् पाठे प्रतिष्ठा देवांसकलिकल्पमंत्रवित् दीपादीनमूलमनुनाचां बुतामूल
मुरव्यकान् प्रोक्षयेद्धन्विवांश्च शुद्धिरिति रीता सिद्ध्याय महवक्ष्यमानुना सिद्ध्यै किल उक्तमा
र्गणहस्ततत्तत्तदिमंत्राणामिच्छति जप्ते पिचमनौ मंत्रौ पुनर्जप्ते त्रिवारकं रूपोयापान् हिमंत्रौ चामंत्रमि
च्छेत्तमाचरेत् भ्रामरां बोधतं वश्यं पीडनं पोषणं शोषणं दहनं तं कर्म कुर्वाण इति स्मृता बुधैः भ्रामरां
मारुतां मंत्रौ ग्रथनं क्रमयोगात् तत्तन्मनुसमांतिरव्यं मंत्रैर्वबुधिमान्तरः सित्तकर्षरमुरव्यैश्च मनुवैग्रं
थितं किल उशीरचदनाभ्यां तु दीरमध्ये मधुनो ह्यवुतः सद्धिलिरिव तं वधदा भवेत् पजनप्लज

६७

रेकंमंततः दक्षिणसिद्धसिद्धारत्विताक्षप्रसिद्धिदा २५ कालसंग्रहणात्कालीकालग्रासंकरोत्युतः
ततःकालीसिद्धिविधाकलौषार्णफलप्रदा २६ यथातिजवलादित्याश्रयकंविमलंतमः तथाचैयंम
हाविधाकालिदाघानिवाञ्छते २७ सिद्धिमंत्रतयानात्रपुगसेवापरिश्रमः तस्मानुसकलनोपापेरा
राध्ययंमहात्मभिः ३२८ इतिश्री
निमंत्रनिरूपणनामकः पंचमप्रकाशः ५ श्रीमहाविधासारचंद्रोदयकात्र

२५
ज. ४८५५
८
श्री
१२०